

Dansk udgave

Retsforskrifter

57. årgang

19. august 2014

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 893/2014 af 14. august 2014 om forbud mod fiskeri efter almindelig tun i Atlanterhavet øst for 45° V og i Middelhavet med faststående tunfiskenet, der er registreret i Italien, Portugal og Spanien 1
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 894/2014 af 14. august 2014 om forbud mod fiskeri efter almindelig tun i Atlanterhavet øst for 45° V og i Middelhavet for notfartøjer, der fører Kroatiens, Frankrigs, Italiens, Maltas eller Spaniens flag eller er registreret i disse lande 3
- ★ Kommissionens forordning (EU) nr. 895/2014 af 14. august 2014 om ændring af bilag XIV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) ⁽¹⁾ 6
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 896/2014 af 18. august 2014 om ophævelse af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 793/2013 om fastlæggelse af foranstaltninger for Færøerne med henblik på at sikre bevarelsen af bestanden af atlantisk-skandinavisk sild 10
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 897/2014 af 18. august 2014 om specifikke bestemmelser for gennemførelsen af grænseoverskridende samarbejdsprogrammer, der finansieres inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 om oprettelse af et europæisk naboskabsinstrument 12
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 898/2014 af 18. august 2014 om ophævelse af den endelige antidumpingtold på importen af aktivt kul i pulverform med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 55
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 899/2014 af 18. august 2014 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 57

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

AFGØRELSER

2014/532/EU:

- ★ **Kommissionens afgørelse af 23. november 2011 om Portugals statsstøtte C 28/2010 til den kortfristede eksportkreditforsikringsordning** (meddelt under nummer C(2011)7756)⁽¹⁾ 59

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 893/2014

af 14. august 2014

om forbud mod fiskeri efter almindelig tun i Atlanterhavet øst for 45° V og i Middelhavet med faststående tunfiskenet, der er registreret i Italien, Portugal og Spanien

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, særlig artikel 36, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EU) nr. 43/2014 af 20. januar 2014 om fastsættelse for 2014 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fartøjer i visse andre farvande ⁽²⁾ fastsættes det, hvor meget almindelig tun der i 2014 må fanges af EU-fiskerifartøjer og med faststående tunfiskenet i Atlanterhavet øst for 45° V og i Middelhavet.
- (2) Ved Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 af 6. april 2009 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, om ændring af forordning (EF) nr. 43/2009 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1559/2007 ⁽³⁾ pålægges det medlemsstaterne at oplyse Kommissionen om de individuelle kvoter, der er tildelt deres fartøjer på over 24 meter. For fangstfartøjer på under 24 m og faststående tunfiskenet skal medlemsstaterne som minimum underrette Kommissionen om, hvilke kvoter der er tildelt producentorganisationer eller grupper af fartøjer, der fisker med tilsvarende redskaber.
- (3) Den fælles fiskeripolitik har til formål at sikre, at fiskerierhvervet forbliver levedygtigt på langt sigt gennem bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer efter forsigtighedsprincippet.
- (4) Hvis Kommissionen på grundlag af oplysninger, der er meddelt af medlemsstaterne, eller på grundlag af andre foreliggende oplysninger skønner, at de fiskerimuligheder, der er til rådighed for EU, en medlemsstat eller en gruppe af medlemsstater, må anses for at være opbrugt for et eller flere redskaber eller en eller flere flåder, meddeler Kommissionen den eller de pågældende medlemsstater dette og forbyder fiskeri i det pågældende område, med det pågældende redskab, efter den pågældende bestand eller gruppe af bestande eller for den flåde, der udøver sådant specifikt fiskeri, jf. artikel 36, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1224/2009.
- (5) Ifølge Kommissionens oplysninger er de fiskerimuligheder for almindelig tun i Atlanterhavet øst for 45° V og i Middelhavet, som er tildelt faststående tunfiskenet, der er registreret i Italien, Portugal og Spanien, opbrugt.
- (6) Den 7. juli meddelte Italien Kommissionen, at landet havde indført et stop for fiskeriet med de tre faststående tunfiskenet, der har været anvendt til fiskeri efter almindelig tun i 2014, med virkning fra den 29. juni 2014 kl. 15:00.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.⁽²⁾ EUT L 24 af 28.1.2014, s. 1.⁽³⁾ EUT L 96 af 15.4.2009, s. 1.

- (7) Den 16. juli meddelte Portugal Kommissionen, at landet havde indført et stop for fiskeriet med faststående tunfiskenet, der har været anvendt til fiskeri efter almindelig tun i 2014, med virkning fra den 15. juli 2014 kl. 00:00.
- (8) Den 10., 18. og 20. juni, meddelte Spanien Kommissionen, at landet havde indført et stop for fiskeriet med de fire faststående tunfiskenet, der har været anvendt til fiskeri efter almindelig tun i 2014, med virkning fra den 10. juni for to af nettenes vedkommende, med virkning fra den 19. juni for ét nets vedkommende, og med virkning fra den 20. juni for det sidste nets vedkommende, hvilket indebærer et forbud mod alt dette fiskeri med virkning fra den 20. juni 2014 kl. 00:00.
- (9) Uanset disse foranstaltninger truffet af Italien, Portugal og Spanien bør Kommissionen bekræfte forbuddet mod fiskeri efter almindelig tun i Atlanterhavet øst for 45° V og i Middelhavet med faststående tunfiskenet, der er registreret i Italien, med virkning fra den 29. juni kl. 15:00, for faststående tunfiskenet, der er registreret i Portugal, med virkning fra den 15. juli kl. 00:00 og for faststående tunfiskenet, der er registreret i Spanien, senest med virkning fra den 20. juni 2014 kl. 00:00 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Fra den 29. juni 2014, kl. 15:00 er det forbudt at fiske efter almindelig tun i Atlanterhavet øst for 45° V og i Middelhavet med faststående tunfiskenet, der er registreret i Italien.

Almindelig tun, som fanges i disse net fra denne dato, må ikke beholdes om bord, anbringes i bur med henblik på opfæddning eller opdræt, omlades, overføres, høstes eller landes.

Artikel 2

Fra den 15. juli 2014, kl. 00:00 er det forbudt at fiske efter almindelig tun i Atlanterhavet øst for 45° V og i Middelhavet med faststående tunfiskenet, der er registreret i Portugal.

Almindelig tun, som fanges i disse net fra denne dato, må ikke beholdes om bord, anbringes i bur med henblik på opfæddning eller opdræt, omlades, overføres, høstes eller landes.

Artikel 3

Senest fra den 20. juni 2014 kl. 00:00 er det forbudt at fiske efter almindelig tun i Atlanterhavet øst for 45° V og i Middelhavet med faststående tunfiskenet, der er registreret i Spanien.

Almindelig tun, som fanges i disse net fra denne dato, må ikke beholdes om bord, anbringes i bur med henblik på opfæddning eller opdræt, omlades, overføres, høstes eller landes.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. august 2014.

På Kommissionens vegne

For formanden

Michel BARNIER

Næstformand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 894/2014**af 14. august 2014****om forbud mod fiskeri efter almindelig tun i Atlanterhavet øst for 45° V og i Middelhavet for notfartøjer, der fører Kroatiens, Frankrigs, Italiens, Maltas eller Spaniens flag eller er registreret i disse lande**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, særlig artikel 36, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EU) nr. 43/2014 af 20. januar 2014 om fastsættelse for 2014 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fartøjer i visse andre farvande ⁽²⁾ fastsættes det, hvor meget almindelig tun der i 2014 må fanges af EU-fiskerifartøjer og med faststående tunfiskenet i Atlanterhavet øst for 45° V og i Middelhavet.
- (2) Ved Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 af 6. april 2009 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, om ændring af forordning (EF) nr. 43/2009 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1559/2007 ⁽³⁾ pålægges det medlemsstaterne at oplyse Kommissionen om de individuelle kvoter, der er tildelt deres fartøjer på over 24 meter. For fangstfartøjer på under 24 m og faststående tunfiskenet skal medlemsstaterne som minimum underrette Kommissionen om, hvilke kvoter der er tildelt producentorganisationer eller grupper af fartøjer, der fisker med tilsvarende redskaber.
- (3) Den fælles fiskeripolitik har til formål at sikre, at fiskerierhvervet forbliver levedygtigt på langt sigt gennem bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer efter forsigtighedsprincippet.
- (4) Hvis Kommissionen på grundlag af oplysninger, der er meddelt af medlemsstaterne, eller på grundlag af andre foreliggende oplysninger skønner, at de fiskerimuligheder, der er til rådighed for EU, en medlemsstat eller en gruppe af medlemsstater, må anses for at være opbrugt for et eller flere redskaber eller en eller flere flåder, meddeler Kommissionen den eller de pågældende medlemsstater dette og forbyder fiskeri i det pågældende område, med det pågældende redskab, efter den pågældende bestand eller gruppe af bestande eller for den flåde, der udøver sådant specifikt fiskeri, jf. artikel 36, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1224/2009.
- (5) Ifølge Kommissionens oplysninger er de fiskerimuligheder for almindelig tun i Atlanterhavet øst for 45° V og i Middelhavet, som er tildelt notfartøjer, der fører Kroatiens, Frankrigs, Italiens, Maltas og Spaniens flag eller er registreret i disse lande, opbrugt.
- (6) Den 24. juni meddelte Kroatien Kommissionen, at landet for sine otte notfartøjer, der fisker efter almindelig tun i 2014, havde indført et fiskeristop med virkning fra den 24. juni 2014 kl. 24:00.
- (7) Den 28. maj og den 9. og 12. juni meddelte Frankrig Kommissionen, at landet for sine 17 notfartøjer, der fisker efter almindelig tun i 2014, havde indført et fiskeristop med virkning fra den 28. maj for 11 fartøjer, fra den 9. juni for 2 fartøjer og fra den 12. juni for de resterende 4 fartøjer, således at alle disse fiskeriaktiviteter er indstillet fra den 12. juni 2014 kl. 09:04.
- (8) Den 1., 2., 9. og 13. juni meddelte Italien Kommissionen, at landet for sine 12 notfartøjer, der fisker efter almindelig tun i 2014, havde indført et fiskeristop med virkning fra den 1. juni for 3 fartøjer, fra den 2. juni for 4 fartøjer, fra den 8. juni for fire fartøjer og fra den 13. juni for det resterende fartøj, således at alle disse fiskeriaktiviteter er indstillet fra den 13. juni 2014 kl. 23:02.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.⁽²⁾ EUT L 24 af 28.1.2014, s. 1.⁽³⁾ EUT L 96 af 15.4.2009, s. 1.

- (9) Den 12. juni meddelte Malta Kommissionen, at landet for sit notfartøj, der fisker efter almindelig tun i 2014, havde indført et fiskeristop med virkning fra den 10. juni 2014 kl. 14:39.
- (10) Den 28. maj meddelte Spanien Kommissionen, at landet for sine seks notfartøjer, der fisker efter almindelig tun i 2014, havde indført et fiskeristop med virkning fra den 28. maj 2014 kl. 00:00.
- (11) Uanset de ovennævnte foranstaltninger gennemført af Kroatien, Frankrig, Italien, Malta og Spanien er det nødvendigt, at Kommissionen bekræfter forbuddet mod fiskeri efter almindelig tun i Atlanterhavet øst for 45° V og i Middelhavet for notfartøjer, der fører et af de pågældende EU-medlemsstaters flag eller er registreret i en af disse medlemsstater, med virkning fra den 24. juni 2014 kl. 24:00 for Kroatien, senest fra den 12. juni 2014 kl. 09:04 for Frankrig, senest fra den 13. juni 2014 kl. 23:02 for Italien, fra den 10. juni 2014 kl. 14:39 for Malta og fra den 28. maj 2014 kl. 00:00 for Spanien —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Fra den 24. juni 2014 kl. 24:00 er det forbudt at fiske efter almindelig tun i Atlanterhavet øst for 45° V og i Middelhavet for notfartøjer, der fører Kroatiens flag eller er registreret i dette land.

Almindelig tun, som fanges af disse fartøjer fra denne dato, må ikke beholdes om bord, anbringes i bur med henblik på opfodning eller opdræt, omlades, overføres eller landes.

Artikel 2

Senest fra den 12. juni 2014 kl. 09:04 er det forbudt at fiske efter almindelig tun i Atlanterhavet øst for 45° V og i Middelhavet for notfartøjer, der fører Frankrigs flag eller er registreret i dette land.

Almindelig tun, som fanges af disse fartøjer fra denne dato, må ikke beholdes om bord, anbringes i bur med henblik på opfodning eller opdræt, omlades, overføres eller landes.

Artikel 3

Senest fra den 13. juni 2014 kl. 23:02 er det forbudt at fiske efter almindelig tun i Atlanterhavet øst for 45° V og i Middelhavet for notfartøjer, der fører Italiens flag eller er registreret i dette land.

Almindelig tun, som fanges af disse fartøjer fra denne dato, må ikke beholdes om bord, anbringes i bur med henblik på opfodning eller opdræt, omlades, overføres eller landes.

Artikel 4

Fra den 10. juni 2014 kl. 14:39 er det forbudt at fiske efter almindelig tun i Atlanterhavet øst for 45° V og i Middelhavet for notfartøjer, der fører Maltas flag eller er registreret i dette land.

Almindelig tun, som fanges af disse fartøjer fra denne dato, må ikke beholdes om bord, anbringes i bur med henblik på opfodning eller opdræt, omlades, overføres eller landes.

Artikel 5

Fra den 28. maj 2014 kl. 00:00 er det forbudt at fiske efter almindelig tun i Atlanterhavet øst for 45° V og i Middelhavet for notfartøjer, der fører Spaniens flag eller er registreret i dette land.

Almindelig tun, som fanges af disse fartøjer fra denne dato, må ikke beholdes om bord, anbringes i bur med henblik på opfodning eller opdræt, omlades, overføres eller landes.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. august 2014.

På Kommissionens vegne

For formanden

Michel BARNIER

Næstformand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 895/2014**af 14. august 2014****om ændring af bilag XIV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH)****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF ⁽¹⁾, særlig artikel 58 og artikel 131, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Formaldehyd, oligomere reaktionsprodukter med anilin (teknisk MDA), opfylder kriterierne for klassificering som kræftfremkaldende (kategori 1B) i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 ⁽²⁾ og opfylder derfor de kriterier for optagelse i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006, der er fastsat i artikel 57, litra a), i samme forordning.
- (2) Arsensyre opfylder kriterierne for klassificering som kræftfremkaldende (kategori 1A) i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1272/2008 og opfylder derfor de kriterier for optagelse i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006, der er fastsat i artikel 57, litra a), i samme forordning.
- (3) Bis(2-methoxyethyl)ether (diglym) opfylder kriterierne for klassificering som reproduktionstoksisk (kategori 1B) i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1272/2008 og opfylder derfor de kriterier for optagelse i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006, der er fastsat i artikel 57, litra c), i samme forordning.
- (4) 1,2-dichlorethan (DCE) opfylder kriterierne for klassificering som kræftfremkaldende (kategori 1B) i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1272/2008 og opfylder derfor de kriterier for optagelse i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006, der er fastsat i artikel 57, litra a), i samme forordning.
- (5) 2,2'-dichlor-4,4'-methyldianilin (MOCA) opfylder kriterierne for klassificering som kræftfremkaldende (kategori 1B) i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1272/2008 og opfylder derfor de kriterier for optagelse i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006, der er fastsat i artikel 57, litra a), i samme forordning.
- (6) Dichromtris(chromat) opfylder kriterierne for klassificering som kræftfremkaldende (kategori 1 B) i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1272/2008 og opfylder derfor de kriterier for optagelse i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006, der er fastsat i artikel 57, litra a), i samme forordning.
- (7) Strontiumchromat opfylder kriterierne for klassificering som kræftfremkaldende (kategori 1 B) i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1272/2008 og opfylder derfor de kriterier for optagelse i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006, der er fastsat i artikel 57, litra a), i samme forordning.
- (8) Kaliumhydroxyoctaoxidizinkatdichromat opfylder kriterierne for klassificering som kræftfremkaldende (kategori 1A) i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1272/2008 og opfylder derfor de kriterier for optagelse i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006, der er fastsat i artikel 57, litra a), i samme forordning.
- (9) Pentazinkchromatoctahydroxid opfylder kriterierne for klassificering som kræftfremkaldende (kategori 1 A) i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1272/2008 og opfylder derfor de kriterier for optagelse i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006, der er fastsat i artikel 57, litra a), i samme forordning.

⁽¹⁾ EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1).

- (10) Disse stoffer er blevet identificeret og optaget på kandidatlisten i overensstemmelse med artikel 59 i forordning (EF) nr. 1907/2006. Desuden har Det Europæiske Kemikalieagentur («agenturet») i sin anbefaling af 17. januar 2013 ⁽¹⁾ prioriteret disse stoffer med henblik på optagelse i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006 i overensstemmelse med artikel 58 i samme forordning. De pågældende stoffer bør derfor optages i samme bilag.
- (11) N,N-dimethylacetamid (DMAC) opfylder kriterierne for klassificering som reproduktionstoksisk (kategori 1B) i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1272/2008 og opfylder derfor de kriterier for optagelse i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006, der er fastsat i artikel 57, litra c), i samme forordning. Det er desuden blevet identificeret og optaget på kandidatlisten i overensstemmelse med artikel 59 i forordning (EF) nr. 1907/2006, og agenturet har i sin anbefaling af 17. januar 2013 prioriteret dette stof med henblik på optagelse i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006 i overensstemmelse med artikel 58 i samme forordning. DMAC har samme iboende egenskaber som N-methyl-2-pyrrolidon (NMP), og begge stoffer kan betragtes som potentielle alternativer for nogle af deres vigtige anvendelsesformål. Det kemiske stof NMP er for øjeblikket omfattet af en begrænsningsprocedure i overensstemmelse med artikel 69 i forordning (EF) nr. 1907/2006. I betragtning af lighederne mellem de to stoffer, både med hensyn til de iboende egenskaber og deres industrielle anvendelsesformål, og for at sikre en ensartet fremgangsmåde for regulering af dem begge finder Kommissionen det hensigtsmæssigt at udsætte afgørelsen om optagelse af DMAC i bilag XIV.
- (12) Datoen for seneste anvendelse og solnedgangsdatoen, der er omhandlet i artikel 58, stk. 1, litra c), nr. i) og ii), i forordning (EF) nr. 1907/2006, bør anføres i bilag XIV til nævnte forordning.
- (13) I agenturets anbefaling af 17. januar 2013 fastsættes de datoer, der er omhandlet i artikel 58, stk. 1, litra c), nr. ii), i forordning (EF) nr. 1907/2006, inden hvilke ansøgninger skal være modtaget, hvis ansøgeren ønsker at fortsætte med at anvende stoffet eller markedsføre det til bestemte anvendelser, for hvert af de stoffer, der er anført i bilaget til nærværende forordning. Disse datoer er blevet fastsat på grundlag af den tid, som det skønsmæssigt tager at udarbejde en ansøgning om godkendelse, under hensyntagen til de oplysninger, der foreligger om de forskellige stoffer, herunder de oplysninger, der er modtaget i løbet af den offentlige høring, jf. artikel 58, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1907/2006. Der er desuden taget hensyn til agenturets kapacitet til at behandle ansøgningerne inden for den tidsramme, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1907/2006, jf. artikel 58, stk. 3, i samme forordning.
- (14) For så vidt angår dichromtris(chromat), strontiumchromat, kaliumhydroxyoctaoxidizinkatdichromat og penta-zinkchromatoctahydroxid, som alle er chrom(VI)forbindelser, foreslog agenturet, at ansøgningsfristen skulle fastsættes til 24 måneder efter nærværende forordnings ikrafttræden. Kommissionen mener dog, at ansøgningsfristen bør fastsættes til 35 måneder efter nærværende forordnings ikrafttrædelse for at følge den strategi, der anvendes for de syv chrom(VI)forbindelser, der allerede er anført under løbenummer 16-22 i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006.
- (15) For hvert af de stoffer, der er opført i bilaget til denne forordning, bør den dato, der er omhandlet i artikel 58, stk. 1, litra c), nr. i), i forordning (EF) nr. 1907/2006, fastsættes til mindst 18 måneder efter den dato, der er omhandlet i artikel 58, stk. 1, litra c), nr. ii), i samme forordning.
- (16) Artikel 58, stk. 1, litra e), sammenholdt med artikel 58, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1907/2006, foreskriver, at anvendelser eller kategorier af anvendelse kan undtages fra godkendelseskravet, forudsat at risikoen kontrolleres på tilfredsstillende vis på grundlag af eksisterende specifik EU-lovgivning, der pålægger mindstekrav vedrørende beskyttelse af menneskers sundhed eller miljøet. På grundlag af de oplysninger, der er tilgængelige på nuværende tidspunkt, bør der ikke fastsættes undtagelser baseret på disse bestemmelser.
- (17) På grundlag af de oplysninger, der er tilgængelige på nuværende tidspunkt, bør der ikke fastsættes undtagelser for produkt- og procesorienteret forskning og udvikling.
- (18) På grundlag af de oplysninger, der er tilgængelige på nuværende tidspunkt, bør der ikke fastsættes undersøgelsesfrister for bestemte anvendelsesformål.
- (19) Forordning (EF) nr. 1907/2006 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (20) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 133 i forordning (EF) nr. 1907/2006 —

⁽¹⁾ http://echa.europa.eu/documents/10162/13640/4th_a_xiv_recommendation_17jan2013_en.pdf

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. august 2014.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

I tabellen i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006 indsættes følgende:

Løbenr.	Stof	Iboende egenskab(er) omhandlet i artikel 57	Overgangsordninger		Undtagne (kategorier af) anvendelsesformål	Undersøgelsesfrister
			Ansøgningsfrist (*)	Solnedgangsdato (**)		
»23.	Formaldehyd, oligomere reaktionsprodukter med anilin (teknisk MDA) EC-nr.: 500-036-1 CAS-nr.: 25214-70-4	Kræftfremkaldende (kategori 1B)	22. februar 2016	22. august 2017	—	—
24.	Arsensyre EC-nr.: 231-901-9 CAS-nr.: 7778-39-4	Kræftfremkaldende (kategori 1 A)	22. februar 2016	22. august 2017	—	—
25.	Bis(2-methoxyethyl)ether (diglym) EC-nr.: 203-924-4 CAS-nr.: 111-96-6	Reproduktionstoksisk (kategori 1B)	22. februar 2016	22. august 2017	—	—
26.	1,2-dichlorethan (DCE) EC-nr.: 203-458-1 CAS-nr.: 107-06-2	Kræftfremkaldende (kategori 1B)	22. maj 2016	22. november 2017	—	—
27.	2,2'-dichlor-4,4'-methyldianilin (MOCA) EC-nr.: 202-918-9 CAS-nr.: 101-14-4	Kræftfremkaldende (kategori 1B)	22. maj 2016	22. november 2017	—	—
28.	Dichromtris(chromat) EC-nr.: 246-356-2 CAS-nr.: 24613-89-6	Kræftfremkaldende (kategori 1B)	22. juli 2017	22. januar 2019	—	—
29.	Strontiumchromat EC-nr.: 232-142-6 CAS-nr.: 7789-06-2	Kræftfremkaldende (kategori 1B)	22. juli 2017	22. januar 2019	—	—
30.	Kaliumhydroxyoctaoxidizinkatdichromat EC-nr.: 234-329-8 CAS-nr.: 11103-86-9	Kræftfremkaldende (kategori 1 A)	22. juli 2017	22. januar 2019	—	—
31.	Pentazinkchromatoctahydroxid EC-nr.: 256-418-0 CAS-nr.: 49663-84-5	Kræftfremkaldende (kategori 1 A)	22. juli 2017	22. januar 2019	—	—«

(*) Dato, der er omhandlet i artikel 58, stk. 1, litra c), nr. ii), i forordning (EF) nr. 1907/2006.

(**) Dato, der er omhandlet i artikel 58, stk. 1, litra c), nr. i), i forordning (EF) nr. 1907/2006.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 896/2014**af 18. august 2014****om ophævelse af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 793/2013 om fastlæggelse af foranstaltninger for Færøerne med henblik på at sikre bevarelsen af bestanden af atlantisk-skandinavisk sild**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1026/2012 af 25. oktober 2012 om visse foranstaltninger med henblik på bevarelse af fiskebestande over for lande, der tillader ikke-bæredygtigt fiskeri ⁽¹⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 793/2013 af 20. august 2013 om fastlæggelse af foranstaltninger for Færøerne med henblik på at sikre bevarelsen af bestanden af atlantisk-skandinavisk sild ⁽²⁾ identificeres Færøerne som et land, der tillader ikke-bæredygtigt fiskeri, og der vedtages visse foranstaltninger vedrørende fiskeri efter atlantisk-skandinavisk sild og tilknyttede arter, i henhold til forordning (EU) nr. 1026/2012.
- (2) I henhold til artikel 7 i forordning (EU) nr. 1026/2012 skal sådanne foranstaltninger ophøre med at finde anvendelse, når landet, der tillader ikke-bæredygtigt fiskeri, autonomt eller på grundlag af konsultationer vedtager passende afhjælpende foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af bestanden af fælles interesse, som ikke undergraver effekten af foranstaltninger, som Unionen har truffet.
- (3) Den færøske fiskeriminister meddelte den 12. juni 2014, at Færøerne har vedtaget en fangstbegrænsning på 40 000 tons sild for 2014, et tal der både absolut og relativt set er et godt stykke under den fangstbegrænsning på 105 230 tons, der blev vedtaget for 2013. Dette ville øge den samlede TAC for 2014, som de andre kyststater har foreslået under den bestående langsigtede forvaltningsplan, med 4,4 %.
- (4) Ifølge den seneste videnskabelige rådgivning er den antagne virkning af denne forøgelse af fangsterne i 2014 på biomassen af sild ved begyndelsen af 2015 kun på 0,4 %, et tal der kan anses for at være uden betydning, hvad angår bevarelsen af bestanden.
- (5) De afhjælpende foranstaltninger, som Færøerne har vedtaget, vil derfor sammen med de andele, som de andre kyststater, nemlig Den Russiske Føderation, Norge, Island og Unionen, ikke underminere de bevaringsbestræbelser, der er aftalt mellem EU og de andre kyststater.
- (6) Som følge heraf bør de foranstaltninger, Kommissionen har vedtaget under gennemførelsesforordning (EU) nr. 793/2013, ophøre med at finde anvendelse i henhold til artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1026/2012. Gennemførelsesforordning (EU) nr. 793/2013 bør derfor ophæves.
- (7) Idet det ikke længere er nødvendigt at anvende disse foranstaltninger, bør denne forordning træde i kraft på dagen efter offentliggørelsen.
- (8) Dette berører ikke de fremtidige kvoter, som Færøerne skal fastsætte, eller de kommende konsultationer med kyststaterne om den fælles forvaltning af atlantisk-skandinavisk sild.
- (9) Komitéen for Fiskeri og Akvakultur har ikke afgivet udtalelse —

⁽¹⁾ EUT L 316 af 14.11.2012, s. 34.⁽²⁾ EUT L 223 af 21.8.2013, s. 1.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Gennemførelsesforordning (EU) nr. 793/2013 ophæves.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. august 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 897/2014**af 18. august 2014****om specifikke bestemmelser for gennemførelsen af grænseoverskridende samarbejdsprogrammer, der finansieres inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 om oprettelse af et europæisk naboskabsinstrument**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 291,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et europæisk naboskabsinstrument ⁽¹⁾, særlig artikel 12,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2014 af 11. marts 2014 om fælles regler og procedurer for gennemførelse af instrumenterne til finansiering af Unionens optræden udadtil ⁽²⁾, særligt artikel 6, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Et af områderne i forordning (EU) nr. 232/2014 vedrører samarbejdet mellem på den ene side en eller flere medlemsstater og på den anden side et eller flere partnerlande som defineret i bilag I og/eller Den Russiske Føderation, som finder sted langs den del af Unionens ydre grænser, som de deler, med henblik på at øge det grænseoverskridende samarbejde.
- (2) Forordning (EU) nr. 236/2014 fastsætter regler for gennemførelse af bistand, som er fælles for alle instrumenter, der vedrører foranstaltninger over for tredjelande.
- (3) Forordning (EU) nr. 232/2014 fastsætter, at der skal vedtages gennemførelsesbestemmelser, der fastlægger de specifikke bestemmelser for gennemførelsen af grænseoverskridende samarbejdsprogrammer. Disse bestemmelser skal blandt andet omfatte bestemmelser om samfinansieringssatsen og metoden, indhold, forberedelse, ændring og afslutning af fælles operationelle programmer, programstrukturernes rolle og funktion, herunder deres stilling, en effektiv fastlæggelse af deres struktur, ansvarlighed og ansvarsområder, en beskrivelse af forvaltnings- og kontrolsystemer og betingelser, som gælder for den tekniske og økonomiske forvaltning af EU-støtten, tilbagebetalingsprocedurer i alle deltagende lande, overvågning og evaluering, synliggørelse og informationsaktiviteter samt delt og indirekte forvaltning.
- (4) Det programmeringsdokument, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 232/2014, fastsætter de strategiske mål, der skal forfølges i forbindelse med det grænseoverskridende samarbejde, og de tematiske mål og forventede vejledende resultater af det pågældende samarbejde og indeholder den liste over de fælles operationelle programmer, der skal opstilles.
- (5) Det grænseoverskridende samarbejde skal gennemføres via flerårige fælles operationelle programmer, der dækker samarbejdet om en grænse eller en gruppe af grænser, og som omfatter flerårige prioriteter, der forfølger et ensartet sæt tematiske mål, og som kan gennemføres med EU-støtte.
- (6) Det er nødvendigt at fastsætte gennemførelsesbestemmelser, der fastlægger de detaljerede bestemmelser for gennemførelsen af grænseoverskridende samarbejdsprogrammer, der finansieres inden for rammerne af forordning (EU) nr. 232/2014, og som sikrer de deltagende lande en vis fleksibilitet med hensyn til fastsættelsen af de nærmere detaljer i forbindelse med tilrettelæggelsen og gennemførelsen af hvert enkelt program under hensyntagen til dets særlige karakter. På grundlag af dette princip og i overensstemmelse med denne forordning skal de deltagende lande i fællesskab forelægge forslag til fælles operationelle programmer for Kommissionen til vedtagelse i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4, i forordning (EU) nr. 232/2014.
- (7) Under hensyntagen til at alle deltagende lande skal inddrages i programmets beslutningsstrukturer, men at gennemførelsesopgaver normalt overdrages til en forvaltningsmyndighed i en medlemsstat, er der behov for bestemmelser, der regulerer organisationsstrukturen og dækker forvaltningsmyndighedens funktioner og opdelingen af funktioner mellem og i hvert organ, der indgår i programstrukturerne.

⁽¹⁾ EUT L 77 af 15.3.2014, s. 27.

⁽²⁾ EUT L 77 af 15.3.2014, s. 95.

- (8) På grundlag af erfaringerne fra programmeringsperioden 2007-2013 har Kommissionen ikke automatisk det endelige ansvar for inddrivelse i partnerlandene. Der er derfor i gennemførelsesbestemmelserne fastsat nye bestemmelser, der giver de deltagende lande større ansvar med hensyn til forvaltning, kontrol og revision. Programmerne skal fastlægge deres egne forvaltnings- og kontrolsystemer på grundlag af disse bestemmelser. Partnerlandene skal bistå forvaltningsmyndighederne i forbindelse med gennemførelsen af programmerne ved at etablere nationale myndigheder, kontrolkontaktsteder og grupper af revisorer.
- (9) I overensstemmelse med artikel 10, stk. 8, i forordning (EU) nr. 232/2014 skal der om nødvendigt indgås aftaler mellem de deltagende lande og forvaltningsmyndigheden for at fastsætte bestemmelser, der ikke er omfattet af de finansieringsaftaler, der er indgået med partnerlandene og Den Russiske Føderation.
- (10) På grundlag af erfaringerne fra programmeringsperioden 2007-2013 er de procedurer og regler for tildeling af tilskud, som Kommissionen har udformet i forbindelse med foranstaltninger over for tredjelande, ikke længere obligatoriske. Programmer bør kunne anvende procedurer udviklet af de deltagende lande, forudsat at visse standarder i denne forordning er opfyldt.
- (11) I overensstemmelse med artikel 7, stk. 7, i forordning (EU) nr. 232/2014 kan midler ydet efter denne forordning lægges sammen med midler ydet efter andre relevante EU-forordninger. Det gør det muligt at overføre støtte fra forordning (EU) nr. 232/2014 til programmer, der er finansieret inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 ⁽¹⁾. I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 ⁽²⁾ findes en tilsvarende bestemmelse om støtte, der overføres til programmer under forordning (EU) nr. 232/2014, for at omfatte deltagelsen af støttemodtagere under sidstnævnte forordning i de grænseoverskridende programmer, der er underlagt denne forordning. Disse nye bestemmelser forenkler forvaltningsprocedurerne for disse landes deltagelse i programmerne.
- (12) Da programmerne normalt gennemføres ved delt forvaltning, bør forvaltnings- og kontrolsystemerne være i overensstemmelse med Unionens bestemmelser, især Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽³⁾ og Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 ⁽⁴⁾ samt Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽⁵⁾. Kommissionen bør i forbindelse med programmernes gennemførelse sikre, at EU-midlerne anvendes i overensstemmelse med de gældende bestemmelser.
- (13) Disse foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg, der er nedsat ved forordning (EU) nr. 232/2014.
- (14) For at sikre en rettidig programmering og gennemførelse af programmerne bør denne forordning træde i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

FØRSTE DEL

GENSTAND OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter detaljerede bestemmelser for gennemførelsen af grænseoverskridende samarbejdsprogrammer som fastsat i artikel 12 i forordning (EU) nr. 232/2014 og artikel 6, stk. 2, i forordning (EU) nr. 236/2014.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 af 17. december 2013 om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorialt samarbejde (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 259).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) (EUT L 77 af 15.3.2014, s. 11).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »program«: et fælles operationelt program som omhandlet i artikel 10 i forordning (EU) nr. 232/2014
- b) »deltagende lande«: alle medlemsstater, partnerlande, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde, og ethvert land i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, der deltager i et program
- c) »programmeringsdokument«: dokument som omhandlet i artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 232/2014, og som fastsætter de strategiske mål, listen over programmer samt programmernes vejledende flerårige bevilling og geografiske støtteberettigelse
- d) »programområde«: kerneregioner, tilstødende regioner, større sociale, økonomiske eller kulturelle centre og territoriale enheder som omhandlet i artikel 8, stk. 3 og 4, i forordning (EU) nr. 232/2014
- e) »kerneregioner«: de territoriale enheder, som er omhandlet i artikel 8, stk. 1, i forordning (EU) nr. 232/2014, og grænseområder i geografiske enheder, der er omfattet af instrumentet til førtiltrædelsesbistand, og i lande i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som fastlagt i programmeringsdokumentet
- f) »tilstødende regioner«: de territoriale enheder, som er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) nr. 232/2014, og territoriale enheder, der støder op til kerneregioner i geografiske enheder, der er omfattet af instrumentet til førtiltrædelsesbistand, og i lande i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde
- g) »fælles overvågningsudvalg«: det fælles udvalg, der er ansvarligt for overvågning af programmets gennemførelse
- h) »forvaltningsmyndighed«: den myndighed eller det organ, der af de deltagende lande er udpeget som ansvarlig for forvaltningen af programmet
- i) »national myndighed«: den enhed, der er udpeget af hvert deltagende land, og som har det endelige ansvar for at bistå forvaltningsmyndigheden i forbindelse med gennemførelsen af programmet på landets eget område
- j) »fælles teknisk sekretariat«: det organ, som de deltagende lande opretter for at bistå programorganerne
- k) »finansielle instrumenter«: EU-foranstaltninger i form af finansiel støtte, der ydes som supplement med henblik på at opfylde et eller flere af Unionens specifikke politikmål. Sådanne instrumenter kan have form af egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer, lån eller garantier eller andre risikodelingsinstrumenter og kan, hvor det er relevant, kombineres med tilskud
- l) »partnerlande, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde«: lande og territorier, der er opført på listen i bilag I til forordning (EU) nr. 232/2014, Den Russiske Føderation og støttemodtagere, der er opført på listen i bilag I til forordning (EU) nr. 231/2014, i tilfælde af samfinansiering inden for rammerne af sidstnævnte
- m) »uregelmæssigheder«: enhver overtrædelse af en finansieringsaftale, en kontrakt eller gældende lov, som kan tilskrives en økonomisk aktørs handling eller undladelse i forbindelse med gennemførelsen af programmet, og som skader eller vil kunne skade Unionens budget ved afholdelse af en uretmæssig udgift over Unionens budget
- n) »Unionens bidrag«: den del af programmets eller projektets støtteberettigede udgifter, som finansieres af Unionen
- o) »kontrakt«: enhver indkøbs- eller tilskudskontrakt, der indgås inden for rammerne af et program
- p) »store infrastrukturprojekter«: projekter, der består af et sæt af arbejder, aktiviteter eller tjenesteydelser, der har til formål at udfylde en udelelig og nøje defineret funktion, som har klart fastlagte mål af fælles interesse med henblik på gennemførelsen af investeringer med grænseoverskridende virkninger og fordele, og hvor en budgetandel på mindst 2,5 mio. EUR er tildelt til køb af infrastruktur

- q) »bemyndiget organ«: ethvert offentligt eller privat organ, der handler under en forvaltningsmyndigheds ansvar eller udfører opgaver på dennes vegne i forbindelse med støttemodtagere, som gennemfører projekter
- r) »kontrahent«: en fysisk eller juridisk person, med hvem der er indgået en indkøbskontrakt
- s) »støttemodtager«: en fysisk eller juridisk person, med hvem der er indgået en tilskudskontrakt
- t) »regnskabsår«: perioden fra den 1. juli til den 30. juni, undtagen for det første regnskabsår, hvor perioden regnes fra begyndelsesdatoen for udgifternes støtteberettigelse til den 30. juni 2015. Det sidste regnskabsår er perioden fra den 1. juli 2023 til den 30. september 2024. I tilfælde af indirekte forvaltning med en international organisation som omhandlet i artikel 80 er regnskabsåret finansåret
- u) »finansår«: perioden fra den 1. januar til den 31. december.

ANDEN DEL

FÆLLES BESTEMMELSER

AFSNIT I

GENERELLE RAMMER FOR GENNEMFØRELSE

KAPITEL 1

Programmer

Artikel 3

Forberedelse

Hvert program forberedes efter fælles aftale mellem alle de deltagende lande i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 232/2014, programmeringsdokumentet og denne forordning.

Artikel 4

Indhold

Hvert program skal navnlig indeholde følgende information:

1. en indledning: en kort beskrivelse af programmets forberedelsestrin, herunder information om høringer og tiltag, der er iværksat for at inddrage de deltagende lande og andre interessenter i forberedelsen af programmet
2. en beskrivelse af programområdet:
 - a) kerneregioner: en liste over støtteberettigede territoriale enheder som fastsat i programmeringsdokumentet og, hvor det er relevant, enhver udvidelse i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i forordning (EU) nr. 232/2014 og i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i programmeringsdokumentet
 - b) tilstødende regioner, hvor det er relevant: en liste over tilstødende regioner, en begrundelse for inddragelsen af dem i overensstemmelse med kravene i programmeringsdokumentet og betingelserne for deres deltagelse i programmet som fastlagt af de deltagende lande
 - c) større sociale, økonomiske eller kulturelle centre som omhandlet i artikel 8, stk. 3, i forordning (EU) nr. 232/2014, hvor det er relevant: en liste over centre, der er udpeget efter prioritet, en begrundelse for deres inddragelse i overensstemmelse med kravene i programmeringsdokumentet og betingelserne for deres deltagelse i programmet som fastsat af de deltagende lande
 - d) et kort over programområdet med angivelse af navnet på hver territorial enhed, og hvor der, såfremt det er relevant, skelnes mellem de territoriale enheder i henhold til litra a), b) og c)
 - e) ud over beskrivelsen af programområdet, og hvor det er relevant, skal en intention om at anvende artikel 10, stk. 5, i forordning (EU) nr. 232/2014 under de betingelser, der er fastlagt i programmeringsdokumentet, anføres i programmet.

3. en programstrategi:

- a) en beskrivelse af programstrategien, herunder valget af tematiske mål og tilsvarende prioriteter i overensstemmelse med bestemmelserne i programmeringsdokumentet
- b) en begrundelse for den valgte strategi på grundlag af:
 - en analyse af den socioøkonomiske og miljømæssige situation i programområdet med hensyn til styrker og svagheder og de behov på mellemlang sigt, der udledes af denne analyse
 - en beskrivelse af tidligere erfaringer med grænseoverskridende programmer
 - en bredere høring af interessenter information om sammenhængen med andre EU-finansierede programmer i de berørte lande og regioner samt en analyse af sammenhængen med nationale og regionale strategier og politikker
 - en risikoanalyse og afbødende foranstaltninger
- c) en beskrivelse af objektivi verifiserbare indikatorer, især:
 - de forventede resultater for hver prioritet og de tilsvarende resultatindikatorer med en referenceværdi og en målværdi
 - outputindikatorer for hver prioritet, herunder den kvantificerede målværdi, som forventes at bidrage til resultaterne
- d) en beskrivelse af måder, hvorpå følgende grænseoverskridende spørgsmål kan integreres, hvor det er relevant: demokrati og menneskerettigheder, miljømæssig bæredygtighed, lighed mellem kønnene og HIV/AIDS.

4. strukturer og udpegning af de kompetente myndigheder og forvaltningsorganer:

- a) det fælles overvågningsudvalgs sammensætning og opgaver
- b) forvaltningsmyndigheden og dens udpegningsproces
- c) nationale myndigheder i alle deltagende lande, især den i artikel 20 og 31 omhandlede myndighed i hvert deltagende land, og, hvor det er relevant, andre støttestrukturer end dem, der er omhandlet i litra e) og f)
- d) proceduren for oprettelse af det fælles tekniske sekretariat og afdelingskontorer og deres opgaver, hvor det er relevant
- e) revisionsmyndigheden og medlemmerne af gruppen af revisorer
- f) det organ eller de organer, der udpeges som kontrolkontaktsteder i alle de deltagende lande og dets/deres opgaver i henhold til artikel 32.

5. gennemførelse af programmet:

- a) en sammenfattende beskrivelse af forvaltnings- og kontrolsystemerne i henhold til artikel 30
- b) en tidsramme for programmets gennemførelse
- c) en beskrivelse af projektudvælgelsesprocedurerne i overensstemmelse med artikel 30
- d) en beskrivelse efter prioritet af støttens karakter i overensstemmelse med artikel 38, herunder en liste over projekter, der skal udvælges efter en direkte tildelingsprocedure, eller bidrag til finansielle instrumenter. Det skal også omfatte en vejledende tidsplan for de projekter, der skal finansieres i henhold til artikel 41
- e) en beskrivelse af planlagt brug af teknisk bistand og gældende kontrakttildelingsprocedurer
- f) en beskrivelse af overvågnings- og evalueringssystemerne sammen med en vejledende overvågnings- og evalueringsplan for hele programmets varighed

- g) kommunikationsstrategien for hele programperioden og en vejledende informations- og kommunikationsplan for det første år
- h) information om opfyldelse af de forskriftsmæssige krav, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF ⁽¹⁾
- i) en vejledende finansieringsplan, der indeholder to tabeller (uden nogen opdeling efter de deltagende lande):
 - en tabel, der specificerer de årlige foreløbige finansielle bevillinger for forpligtelser og betalinger, der ventes for EU-støtten for hvert tematisk mål og teknisk bistand. Det første års bevillinger skal omfatte omkostningerne til forberedende arbejde i henhold til artikel 16
 - en tabel, der specificerer de foreløbige beløb til de finansielle støttebevillinger fra Unionen og samfinansiering i hele programmeringsperioden for hvert tematisk mål og teknisk bistand
- j) bestemmelser om udgifternes støtteberettigelse i henhold til artikel 48 og 49
- k) ansvarsfordelingen mellem de deltagende lande i henhold til artikel 74
- l) reglerne for overførsel, anvendelse og overvågning af samfinansiering
- m) en beskrivelse af it-systemer til rapportering og udveksling af elektroniske data mellem forvaltningsmyndigheden og Kommissionen
- n) det eller de sprog, der anvendes i programmet i henhold til artikel 7.

Artikel 5

Vedtagelse

1. Senest et år efter godkendelsen af programmeringsdokumentet forelægger de deltagende lande i fællesskab et forslag til et program for Kommissionen, der indeholder alle de elementer, som er nævnt i artikel 4. De deltagende lande bekræfter skriftligt, at de er indforstået med programmets indhold, inden det forelægges for Kommissionen.
2. Kommissionen kontrollerer, om programmet indeholder alle de i artikel 4 omhandlede elementer. Kommissionen vurderer, om programmet er i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 232/2014, programmeringsdokumentet, denne forordning og anden relevant EU-lovgivning. I vurderingen tages der navnlig stilling til følgende:
 - a) kvaliteten af analysen og dens overensstemmelse med de foreslåede prioriteter og med andre EU-finansierede programmer
 - b) finansieringsplanens nøjagtighed
 - c) overensstemmelsen med direktiv 2001/42/EF.
3. Senest tre måneder fra datoen for programmets forelæggelse fremsætter Kommissionen sine bemærkninger og anmoder om, at der foretages de nødvendige ændringer. Senest to måneder fra Kommissionens anmodning stiller de deltagende lande al nødvendig information til rådighed. Senest seks måneder fra datoen for programmets forelæggelse godkender Kommissionen programmet, forudsat at der er taget behørigt hensyn til alle Kommissionens bemærkninger. Kommissionen kan forlænge disse frister, hvis karakteren af de nødvendige ændringer kræver det.
4. Hvert program vedtages i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4, i forordning (EU) nr. 232/2014 ved kommissionsafgørelse, der dækker hele programmets varighed.

Artikel 6

Tilpasninger og ændringer

1. Tilpasninger af programmet, som ikke påvirker programmets karakter og mål i væsentlig grad, anses ikke for at være substantielle. Der er navnlig tale om følgende:
 - a) samlede ændringer på op til 20 % af det oprindeligt tildelte EU-bidrag til hvert tematisk mål eller teknisk bistand eller som ændret i henhold til stk. 2, der indebærer overførsler mellem tematiske mål eller overførsler fra teknisk bistand til tematiske mål
 - b) samlede ændringer på op til 20 % af det oprindeligt tildelte EU-bidrag til hvert tematisk mål eller som ændret i henhold til stk. 2, der indebærer overførsler fra tematiske mål til teknisk bistand.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30).

Forvaltningsmyndigheden kan direkte foretage ændringer af programmets finansieringsplan i henhold til litra a) efter det fælles overvågningsudvalgs forudgående godkendelse. Forvaltningsmyndigheden underretter Kommissionen om enhver sådan ændring senest i den næste årlige rapport og giver Kommissionen alle nødvendige yderligere oplysninger.

Hvis programmets finansieringsplan ændres i henhold til litra b), søger forvaltningsmyndigheden forudgående godkendelse fra både det fælles overvågningsudvalg og Kommissionen.

2. Efter begrundet anmodning fra det fælles overvågningsudvalg eller på Kommissionens initiativ efter at have konsulteret det fælles overvågningsudvalg kan programmer ændres som et resultat af et af følgende forhold:

- a) en gennemgang af programmeringsdokumentet
- b) større socioøkonomiske ændringer eller væsentlige ændringer i programmets område
- c) gennemførelsesvanskeligheder
- d) ændringer af finansieringsplanen, der rækker ud over fleksibilitetsgrænsen som omhandlet i stk. 1, eller enhver ændring, der påvirker programmets karakter og mål i væsentlig grad
- e) revision, overvågning og evaluering.

3. Anmodninger om ændring af programmer skal være behørigt begrundede og skal afspejle ændringernes forventede indvirkning på programmet.

4. Kommissionen vurderer de forelagte oplysninger i henhold til stk. 2 og 3. Hvis Kommissionen har bemærkninger, skal forvaltningsmyndigheden indsende alle nødvendige yderligere oplysninger til Kommissionen. Senest fem måneder fra indgivelsen af ændringsanmodningen godkender Kommissionen den, forudsat at der er taget behørigt hensyn til alle Kommissionens bemærkninger.

5. Enhver ændring af et program i de tilfælde, der er beskrevet i stk. 2 eller i artikel 66, stk. 5, vedtages ved en kommissionsafgørelse og kan kræve en ændring af finansieringsaftalerne som omhandlet i artikel 8 og 9.

Artikel 7

Sprog

1. Som arbejdsprog skal hvert program anvende et eller flere af Unionens officielle sprog. Derudover kan de deltagende lande vælge at anvende sprog, der ikke er officielle EU-sprog, som arbejdsprog. Valget af arbejdsprog beskrives i programmet i overensstemmelse med artikel 4.

2. Af hensyn til programmernes partnerskabsaspekt kan støttemodtagerne indsende dokumenter til forvaltningsmyndigheden vedrørende deres projekt på deres nationale sprog, hvis denne mulighed udtrykkeligt er nævnt i programmet, og det fælles overvågningsudvalg via forvaltningsmyndigheden sørger for at træffe de nødvendige tolknings- og oversættelsesforanstaltninger.

3. Udgifter til tolkning og oversættelse for alle de sprog, der anvendes i programmet, dækkes enten over det tekniske bistandsbudget på programniveau eller over budgettet for det enkelte projekt på projektniveau.

KAPITEL 2

Finansieringsaftaler

Artikel 8

Finansieringsaftaler med partnerlande, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde

1. Kommissionen indgår finansieringsaftaler med hvert partnerland, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde. Finansieringsaftalerne kan også undertegnes af andre deltagende lande og af forvaltningsmyndigheden eller af det land, hvor forvaltningsmyndigheden har hjemsted.

2. Finansieringsaftalerne indgås senest ved udgangen af det år, som følger efter året, hvor Kommissionen træffer afgørelse om vedtagelse af programmet. Hvis et program omfatter mere end et partnerland, skal alle parter dog undertegne mindst én finansieringsaftale inden denne dato. De andre partnerlande, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde, kan efterfølgende undertegne deres respektive finansieringsaftaler. Den eksterne komponent af programmet med dette partnerland må ikke påbegyndes, før finansieringsaftalen er trådt i kraft. Hvis et program er samfinansieret efter forordning (EU) nr. 231/2014, og der er mere end et partnerland, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde, skal alle parter undertegne mindst én finansieringsaftale med et deltagende partnerland, der er opført på listen i bilag I til forordning (EU) nr. 232/2014, eller Den Russiske Føderation senest ved udgangen af det år, som følger efter året, hvor Kommissionen træffer afgørelse om vedtagelse af programmet.

Artikel 9

Finansieringsaftaler med partnerlande, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde, og som yder samfinansiering

1. Hvis samfinansiering fra et partnerland, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde, overføres til forvaltningsmyndigheden, skal finansieringsaftalen som omhandlet i artikel 8 også undertegnes af de andre deltagende medlemsstater og partnerlande og af forvaltningsmyndigheden eller af det land, hvor forvaltningsmyndigheden har hjemsted.

2. Denne finansieringsaftale skal indeholde bestemmelser om samfinansieringen fra det partnerland, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde, bl.a.:

- a) beløb
- b) påtænkt anvendelse og betingelser for anvendelse, herunder ansøgningsbetingelser
- c) betalingsbetingelser
- d) finansiell forvaltning
- e) registrering
- f) rapporteringsforpligtelser
- g) verificering og kontrol
- h) uregelmæssigheder og inddrivelse.

KAPITEL 3

Andre aftaler eller aftalememoranda

Artikel 10

Indhold

Forvaltningsmyndigheden kan med de deltagende lande indgå aftalememoranda eller andre aftaler, der beskriver programbestemmelserne, især hvad angår national samfinansiering, særlige finansielle ansvar, revision og inddrivelse.

Indholdet i disse aftalememoranda eller enhver anden aftale skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning og i finansieringsaftalerne.

KAPITEL 4

Gennemførelse

Artikel 11

Gennemførelsesmetoder

Programmer gennemføres normalt ved delt forvaltning med medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 59 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. De deltagende lande kan foreslå gennemførelse ved indirekte forvaltning forestået af et partnerland, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde, eller en international organisation i overensstemmelse med artikel 60 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

Programmer, der gennemføres ved indirekte forvaltning, er reguleret af denne forordnings tredje del.

AFSNIT II

SAMFINANSIERING*Artikel 12***Samfinansieringssats**

1. Samfinansieringen udgør mindst 10 % af EU-bidraget.
2. Samfinansieringen fordeles om muligt jævnt over hele programmets varighed for at sikre, at målet om minimum 10 % er nået ved programmets afslutning.
3. Bistand, der er tildelt inden for rammerne af programmet, skal overholde de gældende EU-regler om statsstøtte som omhandlet i artikel 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

*Artikel 13***Samfinansieringskilder**

1. Samfinansieringen skal komme fra andre kilder end Unionen.
2. Inden for hvert program kan de deltagende lande frit fastsætte samfinansieringens kilde, størrelse og fordeling.
3. Hvis et partnerland, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde, overfører sin samfinansiering til forvaltningsmyndigheden, skal ordningerne for at yde, anvende og overvåge samfinansieringen fastlægges i finansieringsaftalen som omhandlet i artikel 9, og, hvis det er relevant, i aftalerne som omhandlet i artikel 10.
4. I alle andre tilfælde kan de ordninger, der gælder for samfinansiering, fastlægges i aftalerne som omhandlet i artikel 10.

*Artikel 14***Naturalydelser**

1. Enhver vederlagsfri ydelse af ikke-finansielle ressourcer fra en tredjepart anses for at være naturalydelser på program- eller projektniveau. De personaleomkostninger, der er henført til et projekt eller et program, anses ikke for at være naturalydelser, men kan medregnes i samfinansieringen på minimum 10 % som omhandlet i artikel 12, når den betales af støttemodtagere eller deltagende lande.
2. Naturalydelser er ikke støtteberettigede udgifter og kan ikke medregnes i samfinansieringen på minimum 10 % som omhandlet i artikel 12.

AFSNIT III

GENNEMFØRELSESPERIODE*Artikel 15***Gennemførelsesperiode**

Hvert programs gennemførelsesperiode starter tidligst på datoen for Kommissionens vedtagelse af programmet og slutter senest den 31. december 2024.

*Artikel 16***Programmets startfase**

1. Ved delt forvaltning starter programmet i de deltagende medlemsstater ved modtagelsen af meddelelsen som omhandlet i artikel 25, stk. 4, hvorved Kommissionen meddeler, at den ikke har til hensigt at anmode om de dokumenter, der er omhandlet i denne artikel, eller at den ikke har nogen bemærkninger. De deltagende lande kan forinden begynde at træffe de forberedende foranstaltninger, der er nødvendige for at etablere forvaltnings- og kontrolsystemerne. De relaterede omkostninger skal være støtteberettigede i overensstemmelse med artikel 36.

2. Ved indirekte forvaltning som omhandlet i artikel 80 og 82 starter programmet i de deltagende medlemsstater efter ikrafttrædelsen af aftalen om overdragelse af budgetgennemførelsesopgaver til en international organisation eller til et partnerland, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde.
3. Derudover kan følgende andre forberedende foranstaltninger, der er nødvendige for at påbegynde programmet, træffes:
 - a) oprettelsen af forvaltningsmyndigheden og, hvor det er relevant, af det fælles tekniske sekretariat
 - b) afholdelsen af det fælles overvågningsudvalgs første møder, også med deltagelse af repræsentanter fra de partnerlande, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde, men som endnu ikke har undertegnet en finansieringsaftale, eller hvor finansieringsaftalen endnu ikke er trådt i kraft
 - c) forberedelsen eller iværksættelsen af projektudvælgelses- eller kontrakttildelingsprocedurerne med en suspensionsklausul, der er knyttet til finansieringsaftalernes ikrafttræden.
4. Indtil de respektive finansieringsaftaler er trådt i kraft, må der kun træffes forberedende foranstaltninger som omhandlet i stk. 1 og 3 med det relevante partnerland, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde.

Artikel 17

Afbrydelse af programmet

1. Hvis ingen af de partnerlande, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde, har undertegnet den relevante finansieringsaftale inden fristen som omhandlet i artikel 8, stk. 2, afbrydes programmet.

Årlige rater fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, som allerede er bevilget, forbliver tilgængelige i deres oprindeligt fastsatte gyldighedsperiode, men kan udelukkende anvendes til aktiviteter, der finder sted i den berørte medlemsstat, og kun forudsat at de relevante kontrakter er indgået, før Kommissionen traf afgørelse om at afbryde programmet. Forvaltningsmyndigheden skal indgive den endelige rapport til Kommissionen senest tre måneder efter afslutningen af kontrakterne, og Kommissionen skal følge proceduren i stk. 2 og 3.

2. Hvis programmet ikke kan gennemføres på grund af problemer, der opstår i forholdet mellem de deltagende lande, og i andre behørigt begrundede tilfælde, kan Kommissionen beslutte at afbryde programmet inden udløbet af gennemførelsesperioden efter anmodning fra det fælles overvågningsudvalg eller på eget initiativ efter samråd med det fælles overvågningsudvalg.

3. Hvis programmet afbrydes, skal forvaltningsmyndigheden indgive den endelige rapport senest seks måneder efter Kommissionens afgørelse. Når Kommissionen har afsluttet tidligere forfinansieringsbetalinger, betaler den saldoen eller udsteder i givet fald et tilbagebetalingskrav. Kommissionen frigør desuden de resterende forpligtelser.

Alternativt kan den beslutte at reducere programmets budgettildeling i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, litra c).

4. Støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling svarende til de årlige rater, der endnu ikke er indgået forpligtelser for, eller de årlige rater, der er indgået forpligtelser for, men som helt eller delvist er blevet frigjort inden for det samme budgetår, og som ikke er blevet omfordelt til et andet program inden for den samme kategori af eksterne samarbejdsprogrammer, fordeles i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1 og 2, til de interne grænseoverskridende samarbejdsprogrammer i overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EU) nr. 1299/2013.

Støtte ydet efter forordning (EU) nr. 232/2014 svarende til de årlige rater, der endnu ikke er indgået forpligtelser for, eller de årlige rater, der er indgået forpligtelser for, men som helt eller delvist er blevet frigjort inden for det samme budgetår, anvendes til at finansiere andre programmer eller projekter, der er støtteberettigede efter forordning (EU) nr. 232/2014.

Artikel 18

Projekter

1. En kontrakt for store infrastrukturprojekter, der er udvalgt ved direkte tildeling, undertegnes, og bidraget til finansielle instrumenter ydes, inden den 30. juni 2019.
2. Alle andre kontrakter undertegnes inden den 31. december 2021.
3. Alle projektaktiviteter, der finansieres via programmet, afsluttes senest den 31. december 2022.

*Artikel 19***Afslutning af programmet**

1. Kun aktiviteter, der er knyttet til afslutningen af programmet, må gennemføres mellem den 1. januar 2023 og den 30. september 2024.
2. Et program anses for at være afsluttet, når:
 - a) alle kontrakter, der er indgået inden for rammerne af programmet, er afsluttet
 - b) den endelige saldo er betalt eller tilbagebetalt
 - c) Kommissionen har frigivet resterende forpligtelser.
3. Afslutningen af programmet berører ikke Kommissionens ret til på et senere tidspunkt at foretage finansielle korrektioner over for forvaltningsmyndigheden eller støttemodtagerne, hvis det endelige beløb til programmet eller projekterne skal tilpasses som følge af kontroller eller revisioner foretaget efter afslutningsdatoen.

AFSNIT IV

PROGRAMSTRUKTURER*Artikel 20***Udpegning af myndigheder og forvaltningsorganer**

1. En national, regional eller lokal offentlig myndighed eller organ eller et privatretligt organ, der har fået overdraget offentlige serviceopgaver, vælges som forvaltningsmyndighed af de deltagende lande. Den samme forvaltningsmyndighed kan vælges til mere end et program.
2. De deltagende lande udpeger en national, regional eller lokal offentlig myndighed eller organ, der fungerer uafhængigt af forvaltningsmyndigheden, som den fælles revisionsmyndighed. Revisionsmyndigheden skal have hjemsted i den medlemsstat, hvor forvaltningsmyndigheden har hjemsted. Den samme revisionsmyndighed kan udpeges til mere end et program.
3. Et eller flere bemyndigede organer kan udpeges til at udføre bestemte opgaver for forvaltningsmyndigheden under dennes ansvar. De relevante ordninger mellem forvaltningsmyndigheden og de bemyndigede organer registreres formelt og skriftligt. Det bemyndigede organ skal garantere sin solvens og sin kompetence på det pågældende område samt sin administrative og finansielle forvaltningskapacitet.
4. De deltagende lande skal i forvaltnings- og kontrolsystemerne og, hvor det er relevant, i de finansieringsaftaler, der er omhandlet i artikel 8 og 9, og/eller de aftaler, der er omhandlet i artikel 10, fastsætte de regler, som regulerer deres forhold til forvaltningsmyndigheden og revisionsmyndigheden, forholdet mellem disse myndigheder og forholdet mellem disse myndigheder og Kommissionen.
5. Den medlemsstat, i hvilken forvaltningsmyndigheden er beliggende, kan på eget initiativ udpege et koordineringsorgan, der har ansvaret for kontakten med og underretningen af Kommissionen, koordineringen af de andre relevante udpegede organers aktiviteter og fremme af en harmoniseret anvendelse af gældende ret.
6. Hvert deltagende land udpeger:
 - a) en national myndighed, der skal bistå forvaltningsmyndigheden i forbindelse med forvaltningen af programmet i overensstemmelse med princippet om forsvarlig finansiel forvaltning
 - b) et kontrolkontaktsted, der skal bistå forvaltningsmyndigheden i forbindelse med dens kontrol med programforpligtelserne
 - c) en repræsentant til gruppen af revisorer som omhandlet i artikel 28, stk. 2
 - d) repræsentanter til det fælles overvågningsudvalg som omhandlet i artikel 21.

KAPITEL 1

Det fælles overvågningsudvalg

Artikel 21

Det fælles overvågningsudvalg

Senest tre måneder fra datoen for Kommissionens vedtagelse af programmet skal de deltagende lande oprette det fælles overvågningsudvalg.

Artikel 22

Det fælles overvågningsudvalgs sammensætning

1. Det fælles overvågningsudvalg sammensættes af en eller flere repræsentanter, der er udpeget af hvert deltagende land. Repræsentanterne udpeges på et funktionelt grundlag og ikke på et personligt grundlag. Det fælles overvågningsudvalg kan udpege andre personer som observatører.
2. Når det er muligt og hensigtsmæssigt, sørger de deltagende lande for, at alle berørte aktører og især lokale interessenter, herunder civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder, inddrages på passende vis for at sikre deres deltagelse i programmets gennemførelse.
3. Kommissionen deltager i det fælles overvågningsudvalgs arbejde som observatør. Den inviteres til alle møder i det fælles overvågningsudvalg samtidig med repræsentanterne for de deltagende lande. Kommission kan beslutte, om den vil deltage i hele eller dele af hvert møde i det fælles overvågningsudvalg.
4. Formanden for det fælles overvågningsudvalg er enten et af udvalgets medlemmer, repræsentanten for forvaltningsmyndigheden eller en anden person som fastlagt i forretningsordenen.
5. En repræsentant for forvaltningsmyndigheden, for det fælles tekniske sekretariat eller for det bemyndigede organ som omhandlet i artikel 20, stk. 3, udpeges som sekretær for det fælles overvågningsudvalg.

Artikel 23

Opgaver

1. Det fælles overvågningsudvalg udarbejder og vedtager sin forretningsorden med enstemmighed.
2. Det fælles overvågningsudvalg skal søge at træffe beslutninger ved konsensus. Det kan holde afstemning om bestemte beslutninger, især dem, der vedrører den endelige udvælgelse af projekter og de støttebeløb, der skal tildeles dem, i overensstemmelse med forretningsordenen.
3. De deltagende lande har samme stemmerettigheder, uanset hvor mange repræsentanter de har udpeget.
4. Sekretæren, Kommissionen eller andre observatører har ikke stemmeret.
5. Formanden for det fælles overvågningsudvalg fungerer som ordstyrer og leder drøftelserne. Formanden har stemmeret, hvis vedkommende er repræsentant for et deltagende land.
6. Det fælles overvågningsudvalg mødes mindst en gang om året. Formanden indkalder til møde efter anmodning fra forvaltningsmyndigheden eller efter behørigt begrundet anmodning fra et deltagende land eller fra Kommissionen. Det kan også træffe beslutninger ved skriftlig procedure efter initiativ fra formanden, forvaltningsmyndigheden eller ethvert deltagende land i overensstemmelse med forretningsordenen.
7. Efter hvert møde i det fælles overvågningsudvalg udarbejdes et referat, der undertegnes af formanden og sekretæren. En kopi af referatet sendes til de deltagende landes repræsentanter, Kommissionen og alle andre observatører.

*Artikel 24***Det fælles overvågningsudvalgs opgaver**

1. Det fælles overvågningsudvalg følger gennemførelsen af programmet og opfyldelsen af prioriteterne ved hjælp af de objektivt verificerbare indikatorer og relaterede målværdier, der er fastsat i programmet. Det fælles overvågningsudvalg undersøger alle spørgsmål, der berører programmets resultater.
2. Det fælles overvågningsudvalg kan udstede anbefalinger til forvaltningsmyndigheden vedrørende gennemførelsen og evalueringen af programmet. Det overvåger de tiltag, der er iværksat som følge af dets anbefalinger.
3. Det fælles overvågningsudvalg skal navnlig:
 - a) godkende forvaltningsmyndighedens arbejdsprogram og finansieringsplan, herunder planlagt anvendelse af teknisk bistand
 - b) overvåge forvaltningsmyndighedens gennemførelse af arbejdsprogrammet og finansieringsplanen
 - c) godkende kriterierne for udvælgelse af de projekter, der skal finansieres via programmet
 - d) bære ansvaret for den evaluerings- og udvælgelsesprocedure, der gælder for projekter, som skal finansieres via programmet
 - e) godkende ethvert forslag om ændring af programmet
 - f) undersøge alle rapporter, der forelægges af forvaltningsmyndigheden, og, hvis det er nødvendigt, træffe passende foranstaltninger
 - g) undersøge alle stridsspørgsmål, som forvaltningsmyndigheden gør udvalget opmærksom på
 - h) undersøge og godkende den årlige rapport som omhandlet i artikel 77
 - i) undersøge og godkende den årlige overvågnings- og evalueringsplan som omhandlet i artikel 78
 - j) undersøge og godkende de årlige informations- og kommunikationsplaner som omhandlet i artikel 79.
4. Uanset stk. 3, litra d), kan det fælles overvågningsudvalg nedsætte et projektudvælgelsesudvalg, der fungerer under dets ansvar.

*KAPITEL 2***Forvaltningsmyndigheden***Artikel 25***Udpegning**

1. Den forvaltningsmyndighed, som er blevet valgt af programmets deltagende lande, skal gennemgå en udpegningsprocedure, hvor der træffes beslutning på passende niveau, i den medlemsstat, hvor forvaltningsmyndigheden er beliggende.
2. Udpegningsproceduren skal være baseret på en rapport og en udtalelse fra et uafhængigt revisionsorgan, som vurderer, om forvaltnings- og kontrolsystemerne, herunder bemyndigede organers rolle heri, opfylder de udpegningskriterier, der er fastsat i bilag I til denne forordning. Revisionsorganet skal, hvor det er relevant, tage hensyn til, om forvaltnings- og kontrolsystemerne for programmet er de samme som i den forudgående programmeringsperiode samt til enhver form for dokumentation for, at de fungerer effektivt.

Det uafhængige revisionsorgan er revisionsmyndigheden eller et andet offentlig- eller privatretligt organ, som har den fornødne revisionskapacitet, og som fungerer uafhængigt af forvaltningsmyndigheden. Det udfører sit arbejde i overensstemmelse med internationalt anerkendte revisionsstandarder.

3. Medlemsstaten indsender den formelle beslutning som omhandlet i stk. 1 til Kommissionen hurtigst muligt efter Kommissionens vedtagelse af programmet.

4. Indtil to måneder efter modtagelsen af den formelle beslutning som omhandlet i stk. 1 kan Kommissionen anmode om det uafhængige revisionsorgans rapport og vurdering samt beskrivelsen af forvaltnings- og kontrolsystemet med hensyn til især de dele, der vedrører projektudvælgelsen. Hvis Kommissionen ikke agter at anmode om disse dokumenter, meddeler den medlemsstaten dette hurtigst muligt. Hvis Kommissionen anmoder om disse dokumenter, kan den fremsætte bemærkninger indtil to måneder efter modtagelsen af disse dokumenter, som skal ændres under hensyntagen til bemærkningerne. Hvis Kommissionen ikke har nogen foreløbige eller yderligere bemærkninger, meddeler den medlemsstaten dette hurtigst muligt.

5. Hvis eksisterende revisions- og kontrolresultater viser, at den udpegede myndighed ikke længere opfylder kriterierne som omhandlet i stk. 2, fastsætter medlemsstaten på passende niveau de fornødne korrigerende foranstaltninger og fastsætter en undersøgelsesperiode, der står i forhold til problemets alvor, og inden for hvilken den korrigerende foranstaltning skal gennemføres.

Gennemfører den udpegede myndighed ikke den krævede korrigerende foranstaltning inden for den undersøgelsesperiode, som medlemsstaten har fastsat, kan medlemsstaten på passende niveau trække udpegelsen tilbage.

Medlemsstaten underretter straks Kommissionen, når:

- en udpeget myndighed er genstand for en undersøgelse, og giver oplysninger om de korrigerende foranstaltninger og den respektive undersøgelsesperiode
- undersøgelsen er afsluttet efter gennemførelsen af de korrigerende foranstaltninger
- udpegningen af en myndighed trækkes tilbage.

Underretningen om, at en udpeget myndighed undersøges af medlemsstaten, afbryder ikke behandlingen af betalingsanmodninger, jf. dog artikel 61.

Hvis udpegningen af en forvaltningsmyndighed trækkes tilbage, udpeger de deltagende lande en ny myndighed eller et nyt organ som omhandlet i artikel 20, stk. 1, som overtager forvaltningsmyndighedens opgaver. Dette organ eller denne myndighed skal gennemgå udpegningsproceduren som fastsat i stk. 2, og Kommission underrettes herom i overensstemmelse med stk. 4. Denne ændring kræver en ændring af programmet i overensstemmelse med artikel 6.

Artikel 26

Forvaltningsmyndighedens opgaver

1. Forvaltningsmyndigheden er ansvarlig for at forvalte programmet i overensstemmelse med princippet om forsvarlig finansiel forvaltning og for at sikre, at det fælles overvågningsudvalgs beslutninger er i tråd med gældende love og bestemmelser.

2. Hvad angår forvaltningen af programmet, skal forvaltningsmyndigheden:

- a) bistå det fælles overvågningsudvalg i dets arbejde og forsyne det med de oplysninger, som det behøver for at udføre sine opgaver, især oplysninger om fremskridtene med at nå programmets forventede resultater og mål
- b) udarbejde og efter det fælles overvågningsudvalgs godkendelse forelægge den årlige rapport og den endelige rapport for Kommissionen
- c) dele information med bemyndigede organer, det fælles tekniske sekretariat, revisionsmyndigheden og støttemodtagerne, som er relevant for udførelsen af deres opgaver eller projektets gennemførelse
- d) etablere og vedligeholde et elektronisk system til registrering og lagring af data om de enkelte projekter, der er nødvendig med henblik på overvågning, evaluering, finansiel forvaltning, kontrol og revision, herunder data om individuelle deltagere i projekter, hvor det er relevant. Forvaltningsmyndigheden skal navnlig registrere og lagre tekniske og finansielle rapporter for hvert projekt. Systemet skal levere alle de data, der er nødvendige for at udarbejde betalingsanmodninger og årsregnskab, herunder registreringer af beløb, der kan inddrives, beløb, der er inddrevet, og beløb, der er reduceret efter hel eller delvis annullering af bidraget til et projekt eller et program
- e) foretage miljøkonsekvensvurderinger på programniveau, hvor det er relevant
- f) gennemføre informations- og kommunikationsplanerne som omhandlet i artikel 79

- g) gennemføre overvågnings- og evalueringsplanerne som omhandlet i artikel 78.
3. Hvad angår udvælgelse og forvaltning af projekter, skal forvaltningsmyndigheden:
- a) udarbejde og iværksætte udvælgelsesprocedurerne
 - b) forvalte projektudvælgelsesprocedurerne
 - c) forsyne den ledende støttemodtager med et dokument, der fastsætter støttebetingelserne for det enkelte projekt, herunder finansieringsplanen og gennemførelsesfristerne
 - d) underskrive kontrakter med støttemodtagere
 - e) forvalte projekter.
4. Hvad angår teknisk bistand, skal forvaltningsmyndigheden:
- a) forvalte kontrakttildelingsprocedurerne
 - b) underskrive kontrakter med kontrahenter
 - c) forvalte kontrakter.
5. Hvad angår den finansielle forvaltning og kontrol af programmet, skal forvaltningsmyndigheden:
- a) verificere, at tjenesteydelser, leveringer og arbejder er udført, leveret og/eller installeret, og om de udgifter, som støttemodtagerne har anmeldt, er blevet betalt af dem, og at dette er i tråd med gældende love, programregler og betingelser for støtte til projekterne
 - b) sørge for, at støttemodtagere, der er involveret i projektgennemførelsen, enten har et separat regnskabssystem eller en passende kontokode for alle transaktioner vedrørende et projekt
 - c) indføre effektive foranstaltninger til bekæmpelse af svig, der står i et rimeligt forhold til de konstaterede risici
 - d) etablere procedurer til sikring af, at alle de udgifts- og revisionsbilag, som er nødvendige for at sikre et passende revisionsspor, opbevares i overensstemmelse med kravene i artikel 30
 - e) udarbejde forvaltningserklæringen og den årlige sammenfatning som omhandlet i artikel 68
 - f) udarbejde og indsende betalingsanmodninger til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 60
 - g) udarbejde årsregnskabet
 - h) tage højde for resultaterne af alle revisioner udført af revisionsmyndigheden eller under dennes ansvar i forbindelse med udarbejdelse og indsendelse af betalingsanmodninger
 - i) foretage elektronisk bogføring af udgifter, der er anmeldt til Kommissionen, og af betalinger til støttemodtagere
 - j) føre regnskab over beløb, der kan inddrives, og beløb, der trækkes tilbage efter hel eller delvis annullering af støtten.
6. Verificering i henhold til stk. 5, litra a), skal omfatte følgende procedurer:
- a) administrativ verificering af hver betalingsanmodning fra støttemodtagere
 - b) projektverificering på stedet.
- Hyppigheden og omfanget af verificeringen på stedet skal stå i et rimeligt forhold til størrelsen af tilskuddet til et projekt og det risikoniveau, der efter denne verificering og revisionsmyndighedens revision er konstateret for forvaltnings- og kontrolsystemerne som helhed.
7. Projektverificering på stedet i overensstemmelse med stk. 6, litra b), kan udføres på grundlag af stikprøver.
8. Hvis den institution, der huser forvaltningsmyndigheden, også er støttemodtager inden for rammerne af programmet, skal ordningerne for verificering som omhandlet i stk. 5, litra a), sikre en passende adskillelse af funktioner.

Artikel 27

Fælles teknisk sekretariat og afdelingskontorer

1. De deltagende lande kan beslutte at oprette et fælles teknisk sekretariat, der skal beskrives i programmet i overensstemmelse med artikel 4.
2. Det fælles tekniske sekretariat bistår forvaltningsmyndigheden, det fælles overvågningsudvalg og, hvor det er relevant, revisionsmyndigheden i forbindelse med udførelsen af deres respektive opgaver. Det skal især oplyse mulige støttemodtagere om støttemulighederne inden for rammerne af programmer og hjælpe støttemodtagere i forbindelse med gennemførelsen af projekter. Det kan også udpeges som bemyndiget organ som omhandlet i artikel 20, stk. 3.
3. Efter beslutning fra de deltagende lande kan der oprettes afdelingskontorer i de deltagende lande. Deres rolle skal beskrives i programmet og kan omfatte kommunikation, information, bistand til forvaltningsmyndigheden i forbindelse med evaluering af projekter og opfølgning af gennemførelsen. Afdelingskontoret må under ingen omstændigheder få overdraget en opgave, der indebærer udøvelse af offentlig myndighed eller brug af skønsmagter i forbindelse med projekter.
4. Det tekniske bistandsbudget finansierer driften af det fælles tekniske sekretariat og afdelingskontorerne.

KAPITEL 3

Revisionsmyndighed

Artikel 28

Revisionsmyndighedens opgaver

1. Programmets revisionsmyndighed skal sørge for, at der foretages revision af forvaltnings- og kontrolsystemerne, af et passende udsnit af projekterne og af programmets årsregnskab.
2. Revisionsmyndigheden består af en gruppe af revisorer, der omfatter en repræsentant fra hvert deltagende land i programmet.
3. Hvis revisionerne foretages af et andet organ end revisionsmyndigheden, sørger revisionsmyndigheden for, at dette organ besidder den nødvendige funktionelle uafhængighed.
4. Revisionsmyndigheden sørger for, at revisionsarbejdet opfylder internationalt anerkendte revisionsstandarder.
5. Senest ni måneder fra undertegnelsen af den første finansieringsaftale i henhold til artikel 8, stk. 2, forelægger revisionsmyndigheden en revisionsstrategi for gennemførelsen af revisioner for Kommissionen. Revisionsstrategien fastlægger revisionsmetoden for årsregnskabet og projekterne, stikprøvemethoden for revision af projekter og planlægningen af revisioner i indeværende regnskabsår og i de efterfølgende to regnskabsår. Revisionsstrategien ajourføres årligt fra 2017 frem til udgangen af 2024. Hvis det samme forvaltnings- og kontrolsystem anvendes på mere end et program, kan der udarbejdes en enkelt revisionsstrategi for de pågældende programmer. Den ajourførte revisionsstrategi forelægges for Kommissionen sammen med den årlige rapport for programmet.
6. Revisionsmyndigheden udarbejder i overensstemmelse med artikel 68:
 - a) en revisionserklæring for årsregnskabet for det foregående regnskabsår
 - b) en årlig revisionsrapport.Hvis det samme forvaltnings- og kontrolsystem anvendes på mere end et program, kan de oplysninger, der kræves i henhold til litra b), samles i en enkelt rapport.

Artikel 29

Samarbejde med revisionsmyndigheden

Kommissionen samarbejder med revisionsmyndigheden for at koordinere dennes revisionsplaner og -metoder og deler resultaterne af de revisioner, der er foretaget af det berørte programs forvaltnings- og kontrolsystemer.

AFSNIT V

FORVALTNINGS- OG KONTROLSYSTEMER*Artikel 30***Generelle principper for forvaltnings- og kontrolsystemer**

1. Forvaltnings- og kontrolsystemer skal omfatte:
 - a) opgaverne for hvert organ, der er involveret i forvaltningen og kontrollen, herunder fordelingen af opgaver inden for hvert organ, og deres interne organisation i overensstemmelse med princippet om adskillelse af opgaver mellem og inden for sådanne organer
 - b) procedurer til sikring af, at de anmeldte udgifter er korrekte og formelt rigtige
 - c) elektroniske datasystemer til regnskabsføring, lagring, overvågning og rapportering
 - d) systemer til overvågning og rapportering, når det ansvarlige organ overdrager udførelsen af opgaver til et andet organ
 - e) ordninger for revision af forvaltnings- og kontrolsystemernes funktion
 - f) systemer og procedurer til sikring af et passende revisionsspor
 - g) procedurer for forebyggelse, konstatering og korrektion af uregelmæssigheder, herunder svig og inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb, inklusive eventuelle renter
 - h) kontrakttildelingsprocedurer for teknisk bistand og projektudvælgelsesprocedurer
 - i) nationale myndigheders rolle og deltagende landes ansvar i overensstemmelse med artikel 31.
2. Forvaltningsmyndigheden skal sørge for, at forvaltnings- og kontrolsystemerne for programmet etableres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, og at systemerne fungerer effektivt.

*Artikel 31***Nationale myndigheder og deltagende landes ansvar**

1. Den nationale myndighed, som er blevet udpeget i henhold til artikel 20, stk. 6, litra a), skal bl.a.:
 - a) bære ansvaret for etableringen af forvaltnings- og kontrolsystemer på nationalt plan og for, at de fungerer effektivt
 - b) sørge for den overordnede koordinering af de institutioner, der er involveret i gennemførelsen af programmer på nationalt plan, herunder bl.a. de institutioner, der fungerer som kontrolkontaktsteder og som medlem af gruppen af revisorer
 - c) repræsentere dets land i det fælles overvågningsudvalg.

For partnerlande, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde, bærer den nationale myndighed det endelige ansvar for gennemførelsen af bestemmelserne i den finansieringsaftale, der er omhandlet i artikel 8 og 9.
2. De deltagende lande bistår forvaltningsmyndigheden i forbindelse med dens forpligtelser i henhold til artikel 30, stk. 2.
3. De deltagende lande skal forebygge, konstatere og korrigere uregelmæssigheder, herunder svig og inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb, inklusive eventuelle renter, i overensstemmelse med artikel 74 på deres eget område. De skal straks meddele disse uregelmæssigheder til forvaltningsmyndigheden og Kommissionen og holde dem underrettet om udviklingen i relaterede administrative og retlige procedurer.
4. De deltagende landes ansvar for beløb, der er uretmæssigt udbetalt til en støttemodtager, er fastlagt i artikel 74.

5. En finansiel korrektion foretaget af Kommissionen tilsidesætter hverken forvaltningsmyndighedens forpligtelse til at foretage inddrivelse efter artikel 74 og 75 eller medlemsstaters forpligtelse til at inddrive statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og efter artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 ⁽¹⁾.

Artikel 32

Revisions- og kontrolstrukturer

1. Udgifter, som støttemodtageren har anmeldt i forbindelse med en betalingsanmodning, undersøges af en revisor eller af en kompetent offentlig embedsmand, der er uafhængig af støttemodtageren. Revisoren eller den kompetente offentlige embedsmand undersøger, om de udgifter, som støttemodtageren har anmeldt, og indtægterne fra projektet er faktiske, korrekt registreret og støtteberettigede i overensstemmelse med kontrakten.

Denne undersøgelse foretages på grundlag af en aftalt procedure, som gennemføres i overensstemmelse med:

- a) den internationale standard om beslægtede opgaver — ISRS 4400 — Aftalte arbejdshandlinger vedrørende regnskabsmæssige oplysninger som offentliggjort af International Federation of Accountants (IFAC)
- b) IFAC's etiske regler for revisorer (Code of Ethics for Professional Accountants) udviklet og udstedt af IFAC's International Ethics Standards Board for Accountants.

For offentlige embedsmænd fastsættes disse procedurer og standarder på nationalt plan under hensyntagen til internationale standarder.

Revisoren skal opfylde mindst et af følgende krav:

- a) være medlem af et nationalt regnskabs- eller revisionsorgan eller en national regnskabs- eller revisionsinstitution, som er medlem af IFAC
- b) være medlem af et nationalt regnskabs- eller revisionsorgan eller en national regnskabs- eller revisionsinstitution. Hvis denne organisation ikke er medlem af IFAC, skal revisoren forpligte sig til at arbejde i henhold til IFAC's standarder og etiske regler
- c) være registreret som godkendt revisor i det offentlige register tilhørende et offentligt tilsynsorgan i en medlemsstat i overensstemmelse med principperne for offentligt tilsyn som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF ⁽²⁾
- d) være registreret som godkendt revisor i det offentlige register tilhørende et offentligt overvågningsorgan i et partnerland, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde, forudsat at dette register er underlagt principperne for offentligt tilsyn som fastsat i det pågældende lands lovgivning.

Den offentlige embedsmand skal have den nødvendige tekniske ekspertise til at udføre sit undersøgelsesarbejde.

2. Derudover foretager forvaltningsmyndigheden sine egne verificeringer i henhold til artikel 26, stk. 5, litra a), og artikel 26, stk. 6. Med henblik på gennemførelsen af verificeringer i hele programområdet kan forvaltningsmyndigheden bistås af kontrolkontaktstederne.

De deltagende lande træffer enhver mulig foranstaltning for at bistå forvaltningsmyndigheden i forbindelse med dens kontrolopgaver.

3. Revisionsmyndigheden sørger for, at der foretages revision af forvaltnings- og kontrolsystemerne, af et passende udsnit af projekterne og af programmets årsregnskab som omhandlet i artikel 28. Gruppen af revisorer som omhandlet i artikel 28, stk. 2, nedsættes senest tre måneder efter udpegningen af forvaltningsmyndigheden. Den fastsætter sin egen forretningsorden. Den ledes af den revisionsmyndighed, der er udpeget for programmet.

Hvert deltagende land kan give revisionsmyndigheden tilladelse til direkte at udføre sit arbejde på dets område.

4. Uafhængigheden af de organer, der er nævnt i stk. 1-3, skal garanteres.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87).

*Artikel 33***Kontrol udført af Unionen**

1. Kommissionen, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, Den Europæiske Revisionsret og enhver ekstern revisor, der er godkendt af disse institutioner og organer, kan kontrollere, hvordan EU-midler er blevet anvendt af forvaltningsmyndigheden, støttemodtagere, kontrahenter, underleverandører og tredjeparter, der modtager økonomiske støtte, ved at undersøge dokumenter og/eller gennemføre kontrol på stedet. I alle kontrakter skal det udtrykkeligt være anført, at disse institutioner og organer kan udøve deres kontrolbeføjelser for så vidt angår lokaler, dokumenter og oplysninger, uanset hvilket medie de er lagret på.
2. På grundlag af de tilgængelige oplysninger, herunder udpegningsbeslutningen, den årlige forvaltningserklæring, de årlige kontrolrapporter, den årlige revisionserklæring, den årlige rapport og de revisioner, der er foretaget af nationale organer og EU-organer, sikrer Kommissionen sig, at forvaltnings- og kontrolsystemerne er i overensstemmelse med denne forordning, og at de fungerer effektivt.
3. Kommissionen kan anmode forvaltningsmyndigheden om at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt, og at udgifterne er korrekte.

*AFSNIT VI***TEKNISK BISTAND***Artikel 34***Budget for teknisk bistand**

1. Højest 10 % af det samlede EU-bidrag må gå til teknisk bistand. I behørigt begrundede tilfælde og efter aftale med Kommissionen kan denne procentsats forhøjes.
2. Den tekniske bistand bør afspejle programmets faktiske behov og især tage højde for faktorer såsom programmets samlede budget, størrelsen af det geografiske område, som programmet dækker, og antallet af deltagende lande.

*Artikel 35***Formål**

1. Tekniske bistandsaktiviteter omfatter forberedelse, forvaltning, overvågning, evaluering, oplysning, kommunikation, netværksarbejde, tvistbilæggelse, kontrol- og revisionsaktiviteter, der er knyttet til programmets gennemførelse, samt aktiviteter, der skal styrke den administrative kapacitet til at gennemføre programmet.
2. Teknisk bistand til aktiviteter, der er nævnt i stk. 1, bør anvendes til at dække både programstrukturernes og støttemodtagernes behov.
3. Udgifter til aktiviteter vedrørende fremme og kapacitetsopbygning, der er afholdt uden for programområdet, kan dækkes inden for den grænse, der er angivet i artikel 39, stk. 2, forudsat at betingelserne i denne bestemmelse er opfyldt.

*Artikel 36***Støtteberettigelse**

1. De betingelser for støtteberettigelse, der er fastsat i artikel 48, finder tilsvarende anvendelse på udgifter til teknisk bistand. Udgifter med relation til de deltagende landes embedsmænd, som er tilknyttet programmet, kan betragtes som støtteberettigede udgifter til teknisk bistand. Parallelle aflønningsordninger og tillæg skal undgås. Udgifter som omhandlet i artikel 49 er ikke støtteberettigede udgifter til teknisk bistand.
2. Udgifter til forberedende foranstaltninger som omhandlet i artikel 16 er støtteberettigede efter forelæggelse af programmet for Kommissionen i henhold til artikel 4, dog tidligst fra den 1. januar 2014, forudsat at programmet er godkendt af Kommissionen i henhold til artikel 5.

*Artikel 37***Regler for offentlige indkøb**

1. Hvis gennemførelsen af den årlige plan for anvendelsen af det tekniske bistandsbudget kræver offentlige indkøb, skal kontrakten tildeles i overensstemmelse med følgende regler:
 - a) hvis den enhed, der får tildelt kontrakten, er etableret i en medlemsstat, finder enten de nationale love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i forbindelse med EU-lovgivning vedrørende offentlige indkøb, eller de regler om offentlige indkøb, der er fastsat i anden del, afsnit IV, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og anden del, afsnit II, i den delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012, anvendelse
 - b) i alle andre tilfælde beskrives de relevante regler for offentlige indkøb i finansieringsaftalen som omhandlet i artikel 8 og 9 eller i de aftaler, der er omhandlet i artikel 81 og 82.
2. Under alle omstændigheder finder de regler om nationalitet og oprindelse, der er fastsat i artikel 8 og 9 i forordning (EU) nr. 236/2014, anvendelse.
3. Offentlige indkøb foretaget af afdelingskontorer skal begrænses til almindelige driftsudgifter og udgifter til kommunikation og synliggørende aktiviteter.

AFSNIT VII

PROJEKTER

KAPITEL 1

Almindelige bestemmelser*Artikel 38***Støttens art**

1. Et projekt er en række aktiviteter, der defineres og forvaltes i henhold til de mål, output, resultater og virkninger, som det har til formål at opnå inden for et bestemt tidsrum og inden for et vist budget. Målene, outputtene, resultaterne og virkningerne skal bidrage til de prioriteter, der er fastsat i programmet.
2. Finansielle bidrag fra et program til projekter tildeles i form af tilskud og undtagelsesvist i form af overførsler til finansielle instrumenter. Projekter, der finansieres via tilskud, er underlagt kapitel 2-4.
3. Tilskud tildeles projekter, der er udvalgt via indkaldelser af forslag i overensstemmelse med de regler, som er fastsat i programmet, undtagen i de behørigt dokumenterede særlige tilfælde i artikel 41.
4. Den andel af EU-bidraget, der tildeles store infrastrukturprojekter, og bidrag til finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 42, må ikke overstige 30 %.

*Artikel 39***Betingelser for finansiering**

1. Projekter kan modtage finansielle bidrag fra et program, forudsat at de opfylder alle de følgende betingelser:
 - a) de har klare positive indvirkninger på det grænseoverskridende samarbejde som beskrevet i programmeringsdokumentet og udgør en merværdi for Unionens strategier og programmer
 - b) de gennemføres i programområdet
 - c) de falder ind under en af følgende kategorier:
 - i) integrerede projekter, hvor hver støttemodtager gennemfører en del af projektets aktiviteter på sit eget område
 - ii) symmetriske projekter, hvor ens aktiviteter gennemføres parallelt i de deltagende lande
 - iii) enkeltlandsprojekter, hvor projekter hovedsageligt eller udelukkende gennemføres i et af de deltagende lande, men til fordel for alle eller nogle af de deltagende lande, og hvor der kan konstateres grænseoverskridende virkninger og fordele.

2. Projekter, som opfylder kriterierne i stk. 1, kan delvist gennemføres uden for programområdet, forudsat at alle de følgende betingelser er opfyldt:
- a) projekterne er nødvendige for at nå programmets mål, og de gavner programområdet
 - b) det samlede beløb, der inden for rammerne af programmet tildeles aktiviteter uden for programområdet, overstiger ikke 20 % af Unionens bidrag på programniveau
 - c) forvaltnings- og revisionsmyndighedernes forpligtelser med hensyn til forvaltning, kontrol og revision i forbindelse med projekterne er opfyldt enten af programmyndighederne eller i kraft af aftaler med myndighederne i de lande, hvor aktiviteten gennemføres.
3. Hvis et projekt omfatter en infrastrukturkomponent, skal EU-bidraget tilbagebetales, hvis projektet inden for fem år efter dets afslutning eller, hvis det er relevant, inden for den tidsperiode, der er fastsat i statsstøttere reglerne, er genstand for en væsentlig ændring, der påvirker projektets karakter, formål eller gennemførelsesbetingelser, og som vil føre til en undergravning af dets oprindelige formål. Uretmæssigt udbetalte beløb i forbindelse med projektet inddrives af forvaltningsmyndigheden for den periode, hvor betingelserne ikke har været opfyldt.
4. Forvaltningsmyndigheden skal søge at undgå overlappende aktiviteter blandt projekter, der finansieres af Unionen. Til dette formål kan forvaltningsmyndigheden foretage enhver høring, som, den skønner, er hensigtsmæssig, og de hørte parter, herunder Kommissionen, skal yde den nødvendige støtte.
5. For hvert udvalgt projekt forelægger forvaltningsmyndigheden den ledende støttemodtager et dokument med angivelse af betingelserne for støtte til projektet, herunder de specifikke krav vedrørende de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres i forbindelse med projektet, finansieringsplanen og gennemførelsesfristen.

Artikel 40

Forslagsindkaldelser

I forbindelse med hver forslagsindkaldelse forsyner forvaltningsmyndigheden ansøgerne med et dokument med angivelse af betingelserne for at deltage i indkaldelsen, udvælgelsen og gennemførelsen af projektet. Dette dokument skal også indeholde de specifikke krav vedrørende projektleverancerne, finansieringsplanen samt gennemførelsesfristen.

Artikel 41

Direkte tildeling

1. Projekter kan kun tildeles uden en forslagsindkaldelse i følgende tilfælde, og forudsat at det er behørigt begrundet i tildelingsbeslutningen:
- a) det organ, som et projekt tildeles, har et retligt eller faktisk monopol
 - b) projektet vedrører foranstaltninger med specifikke karakteristika, der kræver, at det gennemføres af en særlig type organ som følge af dette organs tekniske kompetence, høje specialiseringsgrad eller administrative beføjelser.
2. Programmet skal omfatte en endelig liste over store infrastrukturprojekter, der er blevet foreslået til udvælgelse uden forslagsindkaldelse. Efter programmets vedtagelse, men ikke senere end den 31. december 2017, forelægger forvaltningsmyndigheden Kommissionen de fuldstændige projektansøgninger, inklusive de oplysninger, der er nævnt i artikel 43, samt begrundelsen for en direkte tildeling.
3. Programmet skal omfatte en vejledende liste over andre projekter end store infrastrukturprojekter, der er foreslået til udvælgelse uden forslagsindkaldelse. Det fælles overvågningsudvalg kan efter programmets vedtagelse til enhver tid beslutte at udvælge yderligere projekter uden en forslagsindkaldelse. I begge tilfælde skal der søges om forudgående godkendelse fra Kommissionen. Til dette formål skal forvaltningsmyndigheden forelægge Kommissionen de oplysninger, som er nævnt i artikel 43, samt en begrundelse for direkte tildeling.
4. Projekter, der er foreslået til udvælgelse uden forslagsindkaldelse, godkendes af Kommissionen på grundlag af en tottrinsprocedure, som består af indsendelsen af en kortfattet beskrivelse af projektet efterfulgt af en fuldstændig projektansøgning. Kommissionen skal for hvert trin meddele sin afgørelse til forvaltningsmyndigheden senest to måneder fra datoen for dokumentets indsendelse. Denne tidsfrist kan om nødvendigt forlænges. Hvis Kommissionen afviser et foreslået projekt, skal den meddele en begrundelse til forvaltningsmyndigheden.

*Artikel 42***Bidrag til finansielle instrumenter**

1. Programmet kan bidrage til et finansielt instrument, forudsat at sidstnævnte opfylder programmets prioriteter.
2. Der skal i programmet opstilles en endelig beskrivende liste over bidrag til finansielle instrumenter. Efter vedtagelsen af programmet, men ikke senere end den 31. december 2017, forelægger forvaltningsmyndigheden Kommissionen de oplysninger, som nævnt i artikel 43.
3. Kommissionen undersøger det foreslåede bidrag for at vurdere dets merværdi og forenelighed med programmet.
4. Godkendelsesprocessen skal følge reglerne for disse finansielle instrumenter. Hvis Kommissionen afviser et foreslået bidrag, skal den meddele en begrundelse til forvaltningsmyndigheden.
5. Bidrag til disse finansielle instrumenter er underlagt de regler, som gælder for disse finansielle instrumenter.

*Artikel 43***Projekternes indhold**

1. Projektansøgningsdokumenter skal som minimum indeholde:
 - a) en analyse af de problemer og behov, som berettiger projektet, under hensyntagen til programstrategien og projektets forventede bidrag til den relevante prioritet
 - b) en vurdering af projektets grænseoverskridende virkning
 - c) en målorienteret projektplan
 - d) en vurdering af, hvor holdbare projektets forventede resultater vil være efter projektets afslutning
 - e) objektivt verificerbare indikatorer
 - f) oplysninger om projektets geografiske dækning og målgrupper
 - g) projektets forventede gennemførelsesperiode og en detaljeret arbejdsplan
 - h) en analyse af projektets indvirkning på de grænseoverskridende spørgsmål, som er nævnt i artikel 4, stk. 3, litra d), hvis det er relevant
 - i) projektgennemførelseskravene, herunder følgende:
 - i) identificering af støttemodtagerne og udpegning af den ledende støttemodtager, idet der gives garantier for dennes kompetencer på det pågældende område og dennes administrative og finansielle forvaltningskapacitet
 - ii) beskrivelse af strukturen for projektforvaltningen og -gennemførelsen
 - iii) ordninger blandt støttemodtagere i overensstemmelse med artikel 46
 - iv) overvågnings- og evalueringsordninger
 - v) informations- og kommunikationsplaner, navnlig foranstaltninger til anerkendelse af EU-støtten til projektet
 - j) en detaljeret finansieringsplan og et budget.
2. Projektansøgninger til projekter, som omfatter en infrastrukturkomponent til en værdi af mindst 1 mio. EUR, skal desuden indeholde:
 - a) en detaljeret beskrivelse af infrastrukturinvesteringen og dens beliggenhed
 - b) en detaljeret beskrivelse af projektets kapacitetsopbygningskomponent, undtagen i behørigt begrundede tilfælde

- c) en fuldstændig gennemførlighedsundersøgelse eller en tilsvarende gennemført undersøgelse, herunder analysen af alternativer, resultaterne og en uafhængig kvalitetsvurdering
 - d) en vurdering af projektets virkninger på miljøet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU ⁽¹⁾ og, for de deltagende lande, som er parter i projektet, en vurdering i overensstemmelse med FN/ECE's Esbokonvention af 25. februar 1991 om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne
 - e) dokumentation for støttemodtagernes ejerskab eller adgang til området
 - f) en byggetilladelse.
3. Undtagelsesvist og i behørigt begrundede tilfælde kan forvaltningsmyndigheden acceptere en senere indsendelse af de dokumenter, der er nævnt i litra f).

Artikel 44

Offentliggørelse af liste over projekter

1. Med henblik på at sikre gennemsigtighed i forbindelse med de projekter, som støttes via programmet, fører forvaltningsmyndigheden en liste over de tildelte projekter i et regnearksformat, som gør det muligt at sortere datene, søge i dem, udtrække data, sammenligne dem og let offentliggøre dem på internettet. Listen over projekterne skal være tilgængelig på programmets websted og ajourføres mindst hvert sjette måned. Med henblik på at tilskynde den private sektor, civilsamfundet eller nationale offentlige myndigheder til at genbruge listen over projekter kan webstedet indeholde en tydelig henvisning til de licensregler, der gælder for de offentliggjorte oplysninger.
2. Listen skal som minimum indeholde følgende oplysninger:
 - støttemodtagerens navn (kun juridiske personer; navne på fysiske personer angives ikke)
 - projektets navn
 - en kortfattet beskrivelse af projektet
 - projektgennemførelsesperioden
 - de samlede støtteberettigede udgifter
 - EU-medfinansieringssatsen
 - projektets postnummer eller en anden tilsvarende stedsindikator
 - den geografiske dækning
 - datoen for den seneste ajourføring af listen over projekter.
3. Listen over projekter forelægges for Kommissionen senest den 30. juni i året efter det regnskabsår, hvor projekterne blev udvalgt. Disse oplysninger offentliggøres på en af EU-institutionernes hjemmesider.

KAPITEL 2

Støttemodtagere

Artikel 45

Deltagelse i projekter

1. Projekter skal have deltagelse af støttemodtagere fra mindst en af de deltagende medlemsstater og et af de deltagende partnerlande, der er opført på listen i bilag I til forordning (EU) nr. 232/2014, eller Den Russiske Føderation.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

2. Støttemodtagere er fysiske eller juridiske personer, som har fået tildelt et tilskud til et projekt. Fysiske personer kan være støttemodtagere, hvis dette er nødvendigt på grund af aktionens art eller karakteristika eller på grund af den målsætning, som ansøgeren forfølger. Fysiske personers deltagelse bestemmes på programniveau.

3. Støttemodtagere som omhandlet i stk. 1 skal opfylde alle følgende betingelser:

- a) være statsborgere i et af de deltagende lande eller juridiske personer, som er veletablerede i programområdet, eller internationale organisationer, der opererer i programområdet. Støttemodtageren kan være en europæisk gruppering for territorielt samarbejde, uanset hvor den er etableret, forudsat at dens geografiske dækning er inden for programområdet
- b) opfylde kriterierne for støtteberettigelse som fastsat for hver udvælgelsesprocedure
- c) ikke befinde sig i en situation, der medfører udelukkelse, jf. artikel 106, stk. 1, og artikel 107 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

4. Støttemodtagere, som ikke opfylder kriterierne i stk. 3, litra a), kan deltage sammen med støttemodtagere som omhandlet i stk. 1, forudsat at alle de følgende betingelser er opfyldt:

- a) de kan deltage i overensstemmelse med artikel 8 og 9 i forordning (EU) nr. 236/2014
- b) deres deltagelse er påkrævet som følge af projektets art og formål og er nødvendig for at sikre en effektiv gennemførelse
- c) det samlede beløb, der inden for rammerne af programmet tildeles støttemodtagere, som ikke opfylder kriterierne i stk. 3, litra a), overskrider ikke den grænse, der er anført i artikel 39, stk. 2, litra b).

Artikel 46

Støttemodtageres forpligtelser

1. For hvert projekt udpeges en ledende støttemodtager som repræsentant for partnerskabet.

2. Alle støttemodtagere skal samarbejde aktivt om at udvikle og gennemføre projektet. De skal desuden samarbejde om at finde personale til projekterne og/eller finansiere dem. Hver støttemodtager er juridisk og økonomisk ansvarlig for de aktiviteter, som den gennemfører, samt for den andel af EU-midler, som den modtager. Støttemodtagernes specifikke forpligtelser samt økonomiske ansvar fastlægges i aftalen som omhandlet i stk. 3, litra c).

3. Den ledende støttemodtager:

- a) modtager det finansielle bidrag fra forvaltningsmyndigheden til gennemførelsen af projektaktiviteterne
- b) sørger for, at støttemodtagerne modtager det samlede støttebeløb hurtigst muligt og i sin helhed i henhold til bestemmelserne i litra c). Der foretages ikke fradrag eller tilbageholdelse af noget beløb, og der pålægges ikke nogen specifik afgift med tilsvarende virkning, der kan mindske beløbene til modtagerne
- c) fastlægger partnerskabsordninger med andre støttemodtagere i en aftale, der omfatter bestemmelser, som bl.a. sikrer en forsvarlig finansiell forvaltning af de midler, der er tildelt projektet, herunder bestemmelser om inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb
- d) påtager sig ansvaret for at sikre, at hele projektet gennemføres
- e) sikrer, at de udgifter, som støttemodtagerne anmelder, er afholdt med henblik på projektets gennemførelse og svarer til de aktiviteter, der er fastlagt i kontrakten og aftalt mellem alle støttemodtagere
- f) verificerer, at de udgifter, som støttemodtagerne anmelder, er blevet undersøgt i henhold til artikel 32, stk. 1.

KAPITEL 3

Udgifternes støtteberettigelse

Artikel 47

Former for tilskud

1. Der kan ydes tilskud i form af følgende:
 - a) godtgørelse af en nærmere bestemt andel af faktisk afholdte støtteberettigede omkostninger som omhandlet i artikel 48
 - b) finansiering efter en fast takst bestemt ved anvendelse af en procentsats på en eller flere nærmere afgrænsede omkostningskategorier
 - c) faste beløb
 - d) godtgørelse på grundlag af enhedsomkostninger
 - e) en kombination af tilskudsformerne som nævnt i litra a) til d), forudsat at de hver især dækker forskellige omkostningskategorier.
2. Tilskud i den form, der er nævnt i stk. 1, litra a), beregnes på grundlag af de støtteberettigede omkostninger, som støttemodtageren faktisk har afholdt, i henhold til et foreløbigt budgetoverslag, som er indsendt sammen med forslaget og er indeholdt i kontrakten. Finansiering efter en fast takst som nævnt i stk. 1, litra b), omfatter specifikke kategorier af støtteberettigede omkostninger, som på forhånd er klart fastlagt ved anvendelse af en procentsats. Faste beløb som nævnt i stk. 1, litra c), omfatter overordnet set alle eller visse specifikke kategorier af støtteberettigede omkostninger, som på forhånd er klart fastlagt. Enhedsomkostninger som nævnt i stk. 1, litra d), omfatter alle eller visse specifikke kategorier af støtteberettigede omkostninger, som på forhånd er klart fastlagt ved hjælp af et beløb pr. enhed.
3. Tilskud må ikke have det formål eller den virkning, at de genererer en fortjeneste inden for rammerne af projektet. Undtagelserne som omhandlet i artikel 125, stk. 4, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 finder anvendelse.

Artikel 48

Støtteberettigede omkostninger

1. Tilskuddene må ikke overstige et samlet loft udtrykt som en procentsats og en absolut værdi beregnet på grundlag af de anslåede støtteberettigede omkostninger. Tilskuddene må ikke overstige de støtteberettigede omkostninger.
2. Støtteberettigede omkostninger er omkostninger, som støttemodtageren faktisk har afholdt, og som opfylder alle de følgende kriterier:
 - a) de er afholdt i løbet af projektets gennemførelsesperiode. Navnlig gælder følgende:
 - i) omkostninger til tjenesteydelser og arbejder skal vedrøre aktiviteter, der udføres i gennemførelsesperioden. Omkostninger til leverancer skal vedrøre levering og installering af varer i gennemførelsesperioden. Undertegnelse af en kontrakt, ordreafgivelse eller indgåelse af en given udgiftsforpligtelse i gennemførelsesperioden med henblik på fremtidig levering af tjenesteydelser, arbejder eller leverancer efter gennemførelsesperiodens udløb opfylder ikke dette krav; kontantoverførsler mellem den ledende støttemodtager og de andre støttemodtagere kan ikke betragtes som afholdte omkostninger
 - ii) afholdte omkostninger bør være betalt inden forelæggelsen af de endelige rapporter. De kan betales senere, forudsat at de opføres på en liste i den endelige rapport med angivelse af den forventede betalingsdato
 - iii) undtaget herfra er omkostninger vedrørende endelige rapporter, bl.a. udgiftskontrol, revision og endelig evaluering af projektet, som kan afholdes efter projektets gennemførelsesdato
 - iv) procedurerne for tildeling af kontrakter som omhandlet artikel 52 ff. kan være indledt, og kontrakter kan være afsluttet af støttemodtageren eller støttemodtagerne, før projektets gennemførelsesperiode er startet, forudsat at bestemmelserne i artikel 52 ff. er overholdt

- b) de er anført i projektets samlede budgetoverslag
- c) de er nødvendige af hensyn til projektets gennemførelse
- d) de kan identificeres og bekræftes, navnlig ved bogføring i støttemodtagerens regnskab og opgørelse i henhold til regnskabsstandarderne og den almindelige praksis for omkostningsberegning, som gælder for støttemodtageren
- e) de opfylder kravene i den gældende skatte- og sociallovgivning
- f) de er rimelige og berettigede og opfylder kravene til forsvarlig økonomisk forvaltning, navnlig med hensyn til økonomisk ansvarlighed og omkostningseffektivitet
- g) de er underbygget af fakturaer eller dokumenter med tilsvarende beviskraft.

3. Et tilskud kan tildeles med tilbagevirkende kraft i følgende tilfælde:

- a) hvis ansøgeren kan påvise behovet for at påbegynde projektet, før kontrakten er underskrevet. Finansieringsberettigede omkostninger må dog ikke have været afholdt før datoen for indsendelse af ansøgningen om tilskud
- b) hvis der er tale om omkostninger vedrørende undersøgelser og dokumentation for projekter, herunder en infrastrukturkomponent.

Tilskud kan ikke tildeles med tilbagevirkende kraft til allerede afsluttede projekter.

4. For at give mulighed for at forberede stærke partnerskaber er omkostninger, der er afholdt efter indsendelsen af ansøgningen om tilskud i forbindelse med projekter, som har fået tildelt et tilskud, støtteberettigede, forudsat at følgende betingelser også er opfyldt:

- a) de er afholdt efter offentliggørelsen af forslagsindkaldelsen
- b) de er begrænset til omkostninger til rejse og ophold for personale ansat af støttemodtagerne, forudsat at de opfylder betingelserne i stk. 5, litra b)
- c) de overstiger ikke det maksimumbeløb, der er fastsat på programniveau.

5. Med forbehold af stk. 1 og 2 er følgende direkte omkostninger afholdt af støttemodtageren støtteberettigede:

- a) personaleomkostninger vedrørende projektet på følgende kumulative betingelser:
 - de vedrører omkostninger til aktiviteter, som støttemodtageren ikke ville have udført, hvis projektet ikke skulle have været gennemført
 - de overstiger ikke de omkostninger, som støttemodtageren normalt bærer, medmindre det påvises, at det er afgørende for at kunne gennemføre projektet
 - de vedrører faktiske bruttolønninger, herunder udgifter til social sikring og andre lønrelaterede omkostninger
- b) omkostninger til rejse og ophold for personale og andre personer, som deltager i projektet, forudsat at omkostningerne hverken overstiger de omkostninger, som støttemodtageren normalt bærer i overensstemmelse med sine regler og bestemmelser, eller de satser, som Kommissionen offentliggør på tidspunktet for opgaven, hvis de godtgøres i form af faste beløb, enhedsomkostninger eller finansiering efter en fast takst
- c) købs- og lejeomkostninger til udstyr (nyt eller brugt) og leverancer specifikt til projektets formål, forudsat at de svarer til markedspriserne
- d) omkostninger til forbrugsvarer specifikt indkøbt til projektet

- e) omkostninger, der følger af kontrakter, som støttemodtagerne har tildelt for at nå projektets mål
 - f) omkostninger, der er en direkte følge af krav i nærværende forordning og i projektet (f.eks. foranstaltninger til oplysning og synliggørelse, evalueringer, eksterne revisioner, oversættelser), herunder omkostninger til finansielle tjenester (f.eks. omkostninger til bankoverførsler og finansielle garantier).
6. I medfør af artikel 4 kan der i et program fastsættes yderligere regler om støtteberettigelse for programmet som helhed.

Artikel 49

Ikke-støtteberettigede omkostninger

1. Følgende omkostninger vedrørende projektets gennemførelse er ikke støtteberettigede:
 - a) gæld og gældsomkostninger (renter)
 - b) hensættelser til dækning af tab eller forpligtelser
 - c) omkostninger, der er anmeldt af støttemodtageren og allerede er finansieret over Unionens budget
 - d) køb af jord eller bygninger for et beløb, der overstiger 10 % af det pågældende projekts støtteberettigede udgifter
 - e) kurstab
 - f) afgifter, skatter og gebyrer, herunder moms, undtagen hvis de ikke kan refunderes i henhold til den relevante nationale skattelovgivning, medmindre andet er fastlagt i relevante bestemmelser, som er indgået med partnerlande, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde
 - g) lån til tredjeparter
 - h) bøder, finansielle sanktioner og sagsomkostninger
 - i) naturalydelse som defineret i artikel 14, stk. 1.
2. I henhold til artikel 4 kan det i et program fastsættes, at andre omkostningskategorier ikke er støtteberettigede.

Artikel 50

Faste beløb, enhedsomkostninger og finansiering efter en fast takst

1. Det samlede finansieringsbeløb på grundlag af faste beløb, enhedsomkostninger og finansiering efter en fast takst må ikke overstige 60 000 EUR pr. støttemodtager og pr. projekt, medmindre andet er fastsat i programmet i henhold til artikel 4, dog højst 100 000 EUR.
2. Anvendelsen af faste beløb, enhedsomkostninger og finansiering efter en fast takst skal som minimum understøttes af følgende:
 - a) en begrundelse for hensigtsmæssigheden af sådanne former for finansiering, hvad angår projekternes art, risiciene for uregelmæssigheder og svig samt omkostninger til kontrol
 - b) en angivelse af de omkostninger eller omkostningskategorier, der er dækket af faste beløb, enhedsomkostninger eller finansiering efter en fast takst, som ikke må omfatte ikke-støtteberettigede omkostninger som omhandlet i artikel 49

- c) en beskrivelse af metoderne til fastsættelse af faste beløb, enhedsomkostninger og finansiering efter en fast takst samt af betingelserne for på rimelig vis at sikre, at princippet om medfinansiering og forbud mod fortjeneste er overholdt, og at dobbeltfinansiering undgås. Disse metoder baseres på:
 - i) statistiske data eller lignende objektive oplysninger eller
 - ii) en individuel tilgang til den enkelte støttemodtager under hensyntagen til støttemodtagerens godkendte eller kontrollerbare historiske data eller sædvanlige praksis for omkostningsberegning.
- 3. Når beløbene er blevet vurderet og godkendt af forvaltningsmyndigheden, kan de ikke anfægtes i forbindelse med efterfølgende kontrol.

Artikel 51

Indirekte omkostninger

1. Indirekte omkostninger kan beregnes ved hjælp af en fast takst på op til 7 % af de støtteberettigede direkte omkostninger, eksklusiv omkostninger afholdt i forbindelse med etableringen af infrastruktur, forudsat at taksten er beregnet på grundlag af en rimelig, retfærdig og kontrollerbar beregningsmetode.
2. Indirekte omkostninger til et projekt er de støtteberettigede omkostninger, som ikke kan identificeres som specifikke omkostninger, der er direkte forbundet med gennemførelsen af projektet, og som ikke må bogføres projektet direkte i henhold til betingelserne for støtteberettigelse som omhandlet i artikel 48. De må ikke omfatte ikke-støtteberettigede omkostninger som omhandlet i artikel 49 eller omkostninger, som allerede er opført under en anden udgiftspost eller et andet udgiftsområde i projektets budget.

KAPITEL 4

Afsnit 1

Udbud

Artikel 52

Gældende regler

1. Hvis støttemodtageren for at kunne gennemføre projektet er nødt til at indkøbe varer, arbejder eller tjenesteydelser, gælder følgende regler:
 - a) hvis støttemodtageren er en ordregivende myndighed eller ordregivende enhed som defineret i EU's udbudsregler, kan den anvende de nationale love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i forbindelse med EU-reglerne, eller bestemmelserne i stk. 2
 - b) hvis støttemodtageren er en international organisation, kan den anvende egne udbudsregler, hvis disse giver samme garantier som internationalt anerkendte standarder
 - c) hvis støttemodtageren er en offentlig myndighed i et partnerland, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde, og hvis medfinansiering er overført til forvaltningsmyndigheden, kan den anvende de nationale love og administrative bestemmelser, forudsat at finansieringsaftalen tillader det, og de almindelige principper som omhandlet i stk. 2, litra a), er overholdt.
2. I alle andre tilfælde skal følgende forpligtelser være overholdt:
 - a) kontrakten tildeles det bud, der sikrer den bedste pris i forhold til kvaliteten, eller eventuelt det billigste bud, idet interessekonflikter undgås.
 - b) for kontrakter til en værdi af over 60 000 EUR gælder følgende regler:
 - i) der nedsættes et evalueringsudvalg, som skal evaluere ansøgninger og/eller bud på grundlag af de udelukkelses-, udvælgelses- og tildelingskriterier, som støttemodtageren på forhånd har offentliggjort i udbudsmaterialet. Udvalget skal være sammensat af et ulige antal medlemmer, der alle har den nødvendige tekniske og administrative ekspertise til at give en kvalificeret udtalelse om buddene/ansøgningerne
 - ii) der skal sikres en tilstrækkelig gennemsigtighed, fair konkurrence og passende forudgående omtale

- iii) der skal sikres ligebehandling, proportionalitet og ikke-forskelsbehandling
 - iv) der skal udarbejdes et udkast til udbudsmateriale i henhold til international bedste praksis
 - v) fristerne for indsendelsen af ansøgninger og bud skal være tilstrækkelig lang til at sikre interesserede parter en rimelig periode til at forberede deres bud
 - vi) kandidater eller tilbudsgivere skal udelukkes fra deltagelse i et udbud, hvis de befinder sig i en af de situationer, der er beskrevet i artikel 106, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Kandidater eller tilbudsgivere skal godtgøre, at de ikke befinder sig i en af disse situationer. Endvidere må kontrakter ikke tildeles kandidater eller tilbudsgivere, som i løbet af udbuddet kommer i en af de situationer, som er omhandlet i artikel 107 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
 - vii) udbudsbestemmelserne i artikel 53 til 56 skal overholdes.
3. I alle tilfælde finder reglerne for nationalitet og oprindelse i artikel 8 og 9 i forordning (EU) nr. 236/2014 anvendelse.

Artikel 53

Udbud i forbindelse med tjenesteydelseskontrakter

1. Tjenesteydelseskontrakter til en værdi af 300 000 EUR eller derover tildeles ved et internationalt begrænset udbud med forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse. Udbudsbekendtgørelsen skal offentliggøres i alle passende medier, også uden for programområdet, med angivelse af antallet af kandidater, mindst fire og højst otte, der vil blive opfordret til at give et bud, og den skal sikre fair konkurrence.
2. Tjenesteydelseskontrakter til en værdi af mellem 60 000 EUR og 300 000 EUR tildeles ved et udbud med forhandling på konkurrencevilkår uden offentliggørelse. Støttemodtageren skal tage kontakt til mindst tre tjenesteudbydere efter eget valg og forhandle kontraktbetingelserne med en eller flere af dem.

Artikel 54

Udbud i forbindelse med vareindkøbskontrakter

1. Vareindkøbskontrakter til en værdi af 300 000 EUR eller derover tildeles ved et internationalt offentligt udbud med forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse, som skal offentliggøres i alle relevante medier, også uden for programområdet.
2. Vareindkøbskontrakter til en værdi af mellem 100 000 EUR og 300 000 EUR tildeles ved et offentligt udbud, som offentliggøres i programområdet. Enhver støtteberettiget tilbudsgiver skal gives de samme muligheder som lokale firmaer.
3. Vareindkøbskontrakter til en værdi af mellem 60 000 EUR og 100 000 EUR tildeles ved et udbud efter forhandling på konkurrencevilkår uden offentliggørelse. Støttemodtageren skal tage kontakt til mindst tre leverandører efter eget valg og forhandle kontraktbetingelserne med en eller flere af dem.

Artikel 55

Udbud i forbindelse med bygge- og anlægskontrakter

1. Bygge- og anlægskontrakter til en værdi af 5 000 000 EUR eller derover tildeles ved et internationalt offentligt udbud, eller af hensyn til visse arbejders særlige karakteristika ved et begrænset udbud, med forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse, som skal offentliggøres i alle relevante medier, også uden for programområdet.
2. Bygge- og anlægskontrakter til en værdi af mellem 300 000 EUR og 5 000 000 EUR tildeles ved et offentligt udbud, som offentliggøres i programområdet. Enhver støtteberettiget tilbudsgiver skal gives de samme muligheder som lokale firmaer.

3. Bygge- og anlægskontrakter til en værdi af mellem 60 000 EUR og 300 000 EUR tildeles ved et udbud med forhandling på konkurrencevilkår uden offentliggørelse. Støttemodtageren skal tage kontakt til mindst tre kontrahenter efter eget valg og forhandle kontraktbetingelserne med en eller flere af dem.

Artikel 56

Anvendelse af udbud med forhandling

Støttemodtageren kan vælge at anvende udbud med forhandling på grundlag af kun ét bud i de tilfælde, som er omhandlet i artikel 266, 268 og 270 i delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012.

Afdeling 2

Finansiel støtte til tredjeparter

Artikel 57

Finansiel støtte til tredjeparter

1. Hvis projektet kræver, at tredjeparter tildeles finansiel støtte, kan der ydes støtte på betingelse af, at:
 - a) den enkelte tredjepart stiller tilstrækkelige garantier med henblik på eventuel inddrivelse af tildelte beløb
 - b) principperne om proportionalitet, gennemsigtighed, forsvarlig økonomisk forvaltning, ligebehandling og ikke-forskelsbehandling er opfyldt
 - c) interessekonflikter undgås
 - d) den finansielle støtte ikke er kumuleret eller tildeles med tilbagevirkende kraft; den skal i princippet omfatte medfinansiering og må ikke have det formål eller den virkning, at den genererer en fortjeneste til den enkelte tredjepart
 - e) betingelserne for at yde den finansielle støtte er klart defineret i kontrakten for at undgå, at støttemodtageren foretager skøn. Af kontrakten skal det navnlig fremgå, hvilke kategorier af personer, der kan modtage støtte, og hvilke tildelingskriterier, der finder anvendelse (herunder kriterierne for fastsættelse af det nøjagtige beløb), og den skal indeholde en fast liste over de forskellige typer aktiviteter, som kan tildeles denne form for finansiel støtte
 - f) det højeste beløb, der kan udbetales i finansiel støtte, må ikke overstige 60 000 EUR pr. tredjepart, medmindre den finansielle støtte er projektets primære formål.
2. Reglerne om nationalitet og oprindelse i artikel 8 og 9 i forordning (EU) nr. 236/2014 finder anvendelse. Hvis et kaskadetilskud overstiger 60 000 EUR, finder de regler for deltagelse, der er fastsat i artikel 52, litra b), nr. vi), tilsvarende anvendelse.

AFSNIT VIII

BETALINGER, REGNSKABSAFLÆGGELSE OG REGNSKABSGODKENDELSE, FINANSIELLE KORREKTIONER OG INDDRIVELSER

KAPITEL 1

Betalinger

Artikel 58

Årlige forpligtelser

1. Ved delt forvaltning indgår Kommissionen de indledende forpligtelser efter Kommissionens vedtagelse af programmet som omhandlet i artikel 5.
2. Ved indirekte forvaltning indgår Kommissionen de indledende forpligtelser efter vedtagelse af programmet og efter ikrafttrædelsen af aftalen om overdragelse af budgetgennemførelsesopgaver til en international organisation eller et partnerland, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde, som omhandlet i artikel 81 og 82.

3. Efterfølgende indgår Kommissionen den tilsvarende forpligtelse senest den 1. maj i hvert finansår. Omfanget af årlige forpligtelser fastlægges i overensstemmelse med finansieringsplanen under hensyntagen til fremskridtene med programmet og de tilgængelige midler. Kommissionen underretter forvaltningsmyndigheden, når de årlige forpligtelser er indgået.

Artikel 59

Fælles regler for betalinger

1. Betalinger til forvaltningsmyndigheder kan have form af forfinansiering eller betaling af den endelige saldo.
2. Der skal åbnes en bankkonto i euro specifikt for programmet. Når betalinger fra Kommissionen overføres via en anden bankkonto end den, der tilhører programmet, skal de pågældende fulde beløb og alle påløbne renter straks overføres til bankkontoen for programmet.
3. Der foretages ikke fradrag eller tilbageholdelse af noget beløb, og der pålægges ikke noget specifikt gebyr eller lignende med tilsvarende virkning på disse beløb eller påløbne renter.

Artikel 60

Fælles regler for beregning af forfinansiering

1. Hvert finansår kan forvaltningsmyndigheden, når den er blevet underrettet om de årlige forpligtelser, anmode om en overførsel i form af forfinansiering på op til 80 % af EU-støtten for det pågældende finansår. Fra det andet finansår skal anmodninger om forfinansiering ledsages af det foreløbige budget med specificering af forvaltningsmyndighedens forpligtelser og betalinger for de to regnskabsår, der følger efter den seneste revisionserklæring som nævnt i artikel 68. Kommissionen skal efter gennemgang af det foreløbige budget, der indeholder en vurdering af programmets faktiske finansieringsbehov og en verificering af, at midlerne er til rådighed, foretage betalingen af hele eller dele af den ønskede forfinansiering senest 60 dage efter den dato, hvor Kommissionen registrerede betalingsanmodningen.
2. I løbet af finansåret kan forvaltningsmyndigheden anmode om overførsel af alle eller dele af de midler, der allerede er indgået forpligtelser for, som yderligere forfinansiering. Forvaltningsmyndigheden skal til støtte for sin anmodning indgive en foreløbig økonomisk rapport, der dokumenterer, at de udgifter, som faktisk er afholdt eller ventes at blive afholdt inden udløbet af det pågældende finansår, overstiger de forfinansieringsbeløb, der allerede er udbetalt. Sådanne efterfølgende overførsler udgør yderligere forfinansiering, såfremt de ikke støttes af en revisionserklæring som nævnt i artikel 68.
3. Hvert finansår under programmets gennemførelse afslutter Kommissionen tidligere forfinansieringsbetalinger på grundlag af de faktisk afholdte støtteberettigede udgifter støttet af en revisionserklæring som nævnt i artikel 68 efter godkendelse af regnskabet som beskrevet i artikel 69, stk. 2. Kommissionen kan på baggrund heraf foretage de nødvendige finansielle tilpasninger.

Artikel 61

Afbrydelse af betalingsfristen

1. Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede som omhandlet i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 kan afbryde betalingsfristen for en betalingsanmodning i en periode på op til seks måneder under enhver af følgende omstændigheder:
 - a) der er på grundlag af oplysninger fra et nationalt revisionsorgan eller et EU-revisionsorgan en klar begrundet mistanke om, at der er en væsentlig mangel i forvaltnings- og kontrolsystemets funktionsmåde
 - b) den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede skal foretage supplerende kontrol efter at have modtaget oplysninger, der gør denne opmærksom på, at udgifterne knytter sig en uregelmæssighed med alvorlige økonomiske konsekvenser
 - c) et af de dokumenter, der kræves i henhold til artikel 77, er ikke forelagt
 - d) et af de dokumenter, der kræves i henhold til artikel 60 og 64, er ikke forelagt.

Forvaltningsmyndigheden kan indvilge i at forlænge afbrydelsen med yderligere tre måneder.

2. Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede skal begrænse afbrydelsen til den del af udgifterne, som er omfattet af den betalingsanmodning, der er berørt af de elementer, der er nævnt i stk. 1, første afsnit, medmindre det ikke er muligt at identificere den berørte del af udgifterne. Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede underretter straks den medlemsstat, der huser forvaltningsmyndigheden, og forvaltningsmyndigheden om årsagerne til afbrydelsen og anmoder dem om at afhjælpe situationen. Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede bringer afbrydelsen til ophør, så snart de fornødne foranstaltninger er truffet. Afbrydelsen kan forlænges til over seks måneder, hvis de nødvendige foranstaltninger ikke er blevet truffet.

Artikel 62

Suspension af betalinger

1. Kommissionen kan suspendere alle eller dele af betalingerne under enhver af følgende omstændigheder:
 - a) der er en alvorlig mangel ved den måde, som programmets forvaltnings- og kontrolsystemer fungerer på, og denne mangel har bragt EU-bidraget i fare og har ikke været genstand for korregerende foranstaltninger
 - b) de deltagende lande har i alvorlig grad misligholdt deres forpligtelser i henhold til artikel 31
 - c) udgifterne er forbundet med en uoverensstemmelse, der ikke er blevet korrigeret, hvilket har alvorlige økonomiske konsekvenser
 - d) evaluerings- og overvågningssystemet er behæftet med en alvorlig mangel med hensyn til kvalitet og pålidelighed
 - e) efter overvågning, evaluering eller revision af programmet er der dokumentation for, at gennemførelsen af programmet ikke er i overensstemmelse med tidsrammerne som omhandlet i artikel 4 og meddelt i overensstemmelse med artikel 77.
2. Kommissionen kan beslutte at suspendere alle eller en del af forfinansieringsbetalingerne efter at have givet forvaltningsmyndigheden mulighed for at fremsætte bemærkninger.
3. Kommissionen bringer suspensionen af alle eller en del af betalingerne til ophør, når forvaltningsmyndigheden har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at kunne ophæve suspensionen.

Artikel 63

Betaling til ledende støttemodtagere

1. Betalinger til ledende støttemodtagere kan have en af følgende former:
 - a) forfinansiering,
 - b) mellemliggende betaling
 - c) betaling af den endelige saldo.
2. Forvaltningsmyndigheden skal sikre, at betalingerne til de ledende støttemodtagere gennemføres så hurtigt som muligt i henhold til den indgåede kontrakt. Der foretages ikke fradrag eller tilbageholdelse af noget beløb, medmindre dette finder støtte i den indgåede kontrakt, og der pålægges ikke noget specifikt gebyr eller andet gebyr med tilsvarende virkning, der mindsker disse betalinger.

Artikel 64

Betaling af den endelige saldo

1. Forvaltningsmyndigheden forelægger senest den 30. september 2024 betalingsanmodningen for den endelige saldo sammen med de dokumenter, der er nævnt i artikel 77, stk. 5.
2. Den endelige saldo udbetales senest tre måneder efter datoen for regnskabsafslutningen for det sidste regnskabsår eller senest en måned efter datoen for godkendelsen af den endelige gennemførelsesrapport, hvis dette tidspunkt indtræffer senere.

*Artikel 65***Undtagelse fra frigørelsen**

1. Det beløb, som frigørelsen berører, nedsættes med de beløb, som forvaltningsmyndigheden ikke har været i stand til at anmelde til Kommissionen på grund af:
 - a) projekter, der er suspenderet som følge af en retlig procedure eller en administrativ klage med opsættende virkning, eller
 - b) force majeure, der i væsentlig grad berører gennemførelsen af hele eller en del af programmet
 - c) anvendelsen af artikel 61 og 62.
2. Hvis forvaltningsmyndigheden påberåber sig force majeure i henhold til stk. 1, litra b), skal den påvise force majeure-forholdets direkte konsekvenser for gennemførelsen af hele eller en del af programmet. Med henblik på stk. 1, litra a) og b), kan der anmodes om nedsættelse én gang, hvis suspensionen eller force majeure-forholdet har varet i højst et år, eller et antal gange svarende til varigheden af force majeure-forholdet eller antallet af år mellem datoen for den retlige eller administrative beslutning om at suspendere gennemførelsen af projektet og datoen for den endelige retlige eller administrative afgørelse.
3. Senest den 15. februar sender forvaltningsmyndigheden Kommissionen oplysninger om de undtagelser, der er nævnt i stk. 1, for beløbet, som skal anmeldes senest den 31. december i det foregående finansår.

*Artikel 66***Frigørelsesprocedure**

1. Kommissionen underretter rettidigt forvaltningsmyndigheden, når der er risiko for frigørelse i henhold til artikel 6 i forordning (EU) nr. 236/2014.
2. På grundlag af de oplysninger, som Kommissionen har modtaget pr. 15. februar, underretter den forvaltningsmyndigheden om frigørelsesbeløbet på grundlag af disse oplysninger.
3. Forvaltningsmyndigheden har to måneder til at godkende frigørelsesbeløbet eller fremsætte bemærkninger.
4. Senest den 30. juni forelægger forvaltningsmyndigheden en ændret finansieringsplan for Kommissionen, der afspejler det reducerede støttebeløbs indvirkning på programmets tematiske målsætninger eller tekniske bistand for det pågældende finansår. Hvis der ikke forelægges en ændret finansieringsplan, ændrer Kommissionen finansieringsplanen ved at reducere EU-bidraget for det pågældende finansår. Reduktionen skal have en forholdsmæssig indvirkning på de tematiske målsætninger og den tekniske bistand.
5. Kommissionen ændrer afgørelsen om vedtagelse af programmet.

*Artikel 67***Anvendelse af euroen**

1. Afholdte udgifter i en anden valuta end euro omregnes til euro af forvaltningsmyndigheden og af støttemodtageren ved anvendelse af Kommissionens månedlige regnskabsvekselkurs i en af følgende:
 - a) den måned, hvor udgiften er afholdt
 - b) den måned, hvor udgiften blev forelagt til undersøgelse i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1
 - c) den måned, hvor udgiften blev meddelt til den ledende støttemodtager.
2. Den valgte metode fastsættes i programmet og finder anvendelse i hele programmets levetid. Der kan anvendes forskellige metoder på teknisk bistand og på projekter.

KAPITEL 2

Regnskabsaflæggelse og regnskabsgodkendelse

Artikel 68

Regnskabsaflæggelse

1. Regnskabet for programmet udarbejdes af forvaltningsmyndigheden. Regnskabet er uafhængigt og særskilt og omfatter kun transaktioner, der vedrører programmet. Det skal føres på denne måde for at gøre det muligt at gennemføre en analytisk overvågning af programmet efter prioritet og teknisk bistand.
2. Senest den 15. februar forelægger forvaltningsmyndigheden sin årlige rapport for Kommissionen med følgende finansielle oplysninger:
 - a) regnskabet for det foregående regnskabsår
 - b) en forvaltningserklæring underskrevet af repræsentanten for forvaltningsmyndigheden, der bekræfter at
 - i) oplysningerne er korrekt udformet, fuldstændige og nøjagtige
 - ii) udgifterne blev brugt til det fastsatte formål
 - iii) de indførte kontrolsystemer giver de nødvendige garantier med hensyn til de underliggende transaktioners lovlighed
 - c) en årlig oversigt over den kontrol, som forvaltningsmyndigheden har udført, herunder en analyse af arten og omfanget af de fejl og svagheder, der er konstateret i systemerne, samt de korrigerende foranstaltninger, der er truffet eller planlagt
 - d) en revisionserklæring vedrørende årsregnskabet
 - e) en årlig revisionsberetning udarbejdet af revisionsmyndigheden, der giver en oversigt over de gennemførte revisioner, herunder en analyse af arten og omfanget af de fejl og svagheder, der er konstateret, både på systemniveau og for projekter, samt de korrigerende foranstaltninger, der er truffet eller planlagt
 - f) et overslag over de omkostninger, der er afholdt fra den 1. juli til den 31. december i det foregående år
 - g) en liste over de projekter, der er afsluttet i løbet af regnskabsåret.
3. Det regnskab, der er nævnt i stk. 2, litra a), forelægges for hvert program og skal for hver prioritet og for den tekniske bistand omfatte:
 - a) de udgifter, som forvaltningsmyndigheden har afholdt og betalt, og de indtægter, som den har genereret og modtaget
 - b) de beløb, som er frafaldet eller inddrevet i løbet af regnskabsåret, de beløb, der skal inddrives inden udgangen af regnskabsåret, og de beløb, der ikke kan inddrives.
4. Af den revisionserklæring, der er nævnt i stk. 2, litra d), skal det fremgå, om regnskabet giver et retvisende billede, om de relaterede transaktioner er lovlige og formelt rigtige, og om det indførte kontrolsystem fungerer ordentligt. Det skal også fremgå af udtalelsen, om revisionsarbejdet rejser tvivl om de påstande, der er fremsat i forvaltningserklæringen som nævnt i stk. 2, litra b).

Artikel 69

Regnskabsgodkendelse

1. Kommissionen gennemgår regnskabet og oplyser senest den 31. maj i det år, der følger efter regnskabsåret, forvaltningsmyndigheden om, hvorvidt den godtager, at regnskabet er fuldstændigt, præcist og korrekt.
2. På baggrund af de afholdte støtteberettigede udgifter som bekræftet i revisionserklæringen som nævnt i artikel 68, stk. 2, litra d), afslutter Kommissionen forfinansieringen.
3. Regnskabsgodkendelsen sker med forbehold af efterfølgende finansielle korrektioner i overensstemmelse med artikel 72.

*Artikel 70***Opbevaring af dokumentation**

1. Forvaltningsmyndigheden og støttemodtagerne skal opbevare samtlige dokumenter med relation til programmet eller et projekt i fem år fra datoen for betalingen af saldoen for programmet. De skal navnlig opbevare rapporter, støtte-dokumenter samt regnskaber, regnskabsdokumenter og ethvert andet dokument med relation til finansieringen af programmet (herunder samtlige dokumenter med relation til tildelingen af kontrakter) og projekter.
2. Uanset stk. 1 skal dokumenter vedrørende revision, klager, retssager eller fremsættelse af krav, der opstår i forbindelse med programmet eller projektets gennemførelse, opbevares indtil sådanne revisioner, klager, retssager eller krav er afsluttet eller færdigbehandlet.

*KAPITEL 3***Finansielle korrektioner og inddrivelser***Afsnit 1***Finansielle korrektioner***Artikel 71***Forvaltningsmyndighedens finansielle korrektioner**

1. Forvaltningsmyndigheden har i første række ansvaret for at forebygge og undersøge uregelmæssigheder og for at foretage de nødvendige finansielle korrektioner og foretage inddrivelse. Hvis der er tale om systembetingede uregelmæssigheder, udvider forvaltningsmyndigheden sin undersøgelse til at omfatte alle operationer, som vil kunne være berørt.

Forvaltningsmyndigheden foretager de finansielle korrektioner, der er nødvendige i forbindelse med enkeltstående eller systembetingede uregelmæssigheder, som konstateres i forbindelse med projekter, teknisk bistand eller i programmet. Finansielle korrektioner består i helt eller delvist at annullere EU-bidraget til et projekt eller teknisk bistand. Forvaltningsmyndigheden tager hensyn til uregelmæssighedernes art og alvor og det økonomiske tab og anvender en forholdsmæssig finansiell korrektion. Forvaltningsmyndigheden registrerer de finansielle korrektioner i årsregnskabet for det regnskabsår, hvor der træffes beslutning om annulleringen.

2. Det EU-bidrag, der annulleres i overensstemmelse med stk. 1, kan genanvendes inden for det pågældende program med forbehold af stk. 3.
3. Det bidrag, som er annulleret i henhold til stk. 1, kan ikke genanvendes til det projekt, som var genstand for en finansiell korrektion, eller hvor der er foretaget en finansiell korrektion i forbindelse med en systembetinget uregelmæssighed, eller til et projekt, der er berørt af den systembetingede uregelmæssighed.

*Artikel 72***Kommissionens finansielle korrektioner**

1. Kommissionen foretager finansielle korrektioner ved at annullere hele eller en del af EU-bidraget til et program og foretage inddrivelse fra forvaltningsmyndigheden for at udelukke udgifter fra EU-finansiering, når de er i strid med gældende ret eller er knyttet til mangler i programmets forvaltnings- og kontrolsystemer som konstateret af Kommissionen eller Den Europæiske Revisionsret.
2. En overtrædelse af gældende ret medfører kun en finansiell korrektion i forbindelse med udgifter, som er blevet anmeldt til Kommissionen, og hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) overtrædelsen har påvirket udvælgelsen af et projekt eller en teknisk bistandskontrakt, eller der er i tilfælde, hvor det på grund af overtrædelsens art ikke er muligt at påvise denne påvirkning, begrundet risiko for, at overtrædelsen har haft en sådan virkning
 - b) overtrædelsen har påvirket størrelsen af det udgiftsbeløb, som er anmeldt i forbindelse med programmet, eller der i tilfælde, hvor det på grund af overtrædelsens art ikke er muligt at opgøre dens finansielle virkning, begrundet risiko for, at overtrædelsen har haft en sådan virkning.

3. Kommissionen foretager navnlig finansielle korrektioner i de tilfælde, hvor den, efter at have gennemført den nødvendige undersøgelse, drager en af følgende konklusioner:

- a) der er en alvorlig mangel i programmets forvaltnings- og kontrolsystemer, som har bragt det EU-bidrag, der allerede er udbetalt, i fare
- b) forvaltningsmyndigheden har ikke overholdt sine forpligtelser i henhold til artikel 71 forud for indledningen af den finansielle korrektionsprocedure i henhold til dette stykke
- c) de udgifter, der er anført i den årlige eller den endelige rapport, er ukorrekte og er ikke blevet korrigeret af forvaltningsmyndigheden forud for den finansielle korrektionsprocedure i henhold til dette stykke.

Kommissionen baserer sine finansielle korrektioner på konstaterede individuelle tilfælde af uregelmæssigheder og tager hensyn til, om en uregelmæssighed er systembetinget. Hvis det ikke er muligt præcist at fastslå størrelsen af de uregelmæssige udgifter, anvender Kommissionen en fast takst eller en ekstrapoleret finansiell korrektion.

4. Når Kommissionen træffer afgørelse om størrelsen af en finansiell korrektion i henhold til stk. 3, overholder den proportionalitetsprincippet, idet den tager hensyn til uregelmæssighedens art og alvor samt omfanget og de finansielle virkninger af de mangler i forvaltnings- og kontrolsystemerne, der er konstateret i programmet.

5. Hvis Kommissionen baserer sin holdning på rapporter fra andre revisorer end revisorerne i dens egne tjenestegrene, drager den sine egne konklusioner om de finansielle følger efter samråd med forvaltningsmyndigheden og revisorerne.

6. Afslutningen af programmet berører ikke Kommissionens ret til på et senere tidspunkt at foretage finansielle korrektioner over for forvaltningsmyndigheden.

7. Kriterierne for fastsættelse af niveauet for den finansielle korrektion, der skal anvendes, samt kriterierne for anvendelse af faste takster eller ekstrapoleret finansiell korrektion er de kriterier, der er fastsat i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1303/2013 ⁽¹⁾, særlig artikel 144, samt de, der er indeholdt i Kommissionens afgørelse af 19. december 2013 ⁽²⁾.

Artikel 73

Procedure

1. Før Kommissionen træffer afgørelse om en finansiell korrektion, meddeler den forvaltningsmyndigheden de foreløbige konklusioner af sin undersøgelse og anmoder forvaltningsmyndigheden om at fremsætte sine bemærkninger inden for to måneder.

2. Hvis Kommissionen foreslår en finansiell korrektion på grundlag af en ekstrapolation eller en fast takst, skal forvaltningsmyndigheden have mulighed for ved en gennemgang af de pågældende dokumenter at påvise, at uregelmæssighedens faktiske omfang er mindre end anslået i Kommissionens vurdering. Forvaltningsmyndigheden kan efter aftale med Kommissionen begrænse denne gennemgang til kun at omfatte en passende andel eller stikprøver af de pågældende dokumenter. Medmindre det drejer sig om behørigt begrundede tilfælde, må den tid, der afsættes til denne gennemgang, ikke overskride en periode på yderligere to måneder efter den i stk. 1 nævnte periode på to måneder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse af 19. december 2013 om fastlæggelse og godkendelse af retningslinjerne for fastsættelse af finansielle korrektioner, som Kommissionen skal foretage af udgifter, der finansieres af Unionen ved delt forvaltning, som følge af manglende overholdelse af reglerne om offentlige kontrakter (C(2013) 9527).

3. Kommissionen tager hensyn til alle beviser, som forvaltningsmyndigheden forelægger inden for fristerne i stk. 1 og 2.
4. Hvis forvaltningsmyndigheden ikke godtager Kommissionens foreløbige konklusioner, kalder Kommissionen forvaltningsmyndigheden i samråd for at sikre, at alle relevante oplysninger og bemærkninger foreligger som grundlag for Kommissionens konklusioner om anvendelsen af den finansielle korrektion.
5. I tilfælde af enighed og med forbehold af stk. 6 kan forvaltningsmyndigheden genanvende det annullerede bidrag til det pågældende program i overensstemmelse med artikel 71, stk. 2.
6. For at anvende finansielle korrektioner træffer Kommissionen en afgørelse senest seks måneder efter datoen for samrådet eller efter datoen for modtagelse af supplerende oplysninger, når forvaltningsmyndigheden efter samrådet indvilliger i at fremlægge sådanne yderligere oplysninger. Kommissionen tager hensyn til alle de oplysninger og bemærkninger, der er fremkommet under proceduren. Hvis der ikke finder noget samråd sted, påbegyndes perioden på seks måneder to måneder efter datoen for modtagelsen af Kommissionens indkaldelse til samråd.
7. Hvis Kommissionen eller Den Europæiske Revisionsret konstaterer uregelmæssigheder, der afspejler en alvorlig mangel, som forhindrer forvaltnings- og kontrolsystemerne i at fungere effektivt, skal der ved den deraf følgende finansielle korrektion ske en reduktion af EU-bidraget.

Første afsnit finder ikke anvendelse i tilfælde af en alvorlig mangel, som forhindrer forvaltnings- og kontrolsystemerne i at fungere effektivt, og som inden den dato, hvor den blev opdaget af Kommissionen eller Den Europæiske Revisionsret:

- a) var blevet konstateret i forvaltningserklæringen, den årlige kontrolrapport eller revisionserklæringen forelagt for Kommissionen i overensstemmelse med artikel 68 eller i andre revisionsberetninger fra revisionsmyndigheden forelagt for Kommissionen og relevante indførte foranstaltninger eller
- b) havde været genstand for passende afhjælpende foranstaltninger truffet af forvaltningsmyndigheden.

Vurderingen af alvorlige mangler, som forhindrer forvaltnings- og kontrolsystemerne i at fungere effektivt, skal baseres på gældende lovgivning på det tidspunkt, hvor de relevante forvaltningserklæringer, årlige kontrolrapporter og revisionserklæringer blev forelagt.

Når der træffes afgørelse om en finansiell korrektion, skal Kommissionen:

- a) overholde proportionalitetsprincippet ved at tage hensyn til arten og alvoren af den væsentlige mangel, som forhindrer et forvaltnings- og kontrolsystem i at fungere effektivt, samt dens finansielle virkninger for Unionens budget
- b) med henblik på anvendelse af en fast takst eller ekstrapoleret korrektion udelukke uregelmæssige udgifter, der tidligere er konstateret af forvaltningsmyndigheden, og som har været genstand for en justering af regnskabet, samt udgifter, der er genstand for en igangværende vurdering af deres lovlighed og formelle rigtighed
- c) i forbindelse med vurderingen af den resterende risiko for Unionens budget tage hensyn til en fast takst eller ekstrapolerede korrektioner, som forvaltningsmyndigheden har anvendt på udgifterne i forbindelse med andre alvorlige mangler, som forvaltningsmyndigheden har konstateret.

Afdeling 2

Inddrivelse

Artikel 74

Finansielt ansvar og inddrivelse

1. Forvaltningsmyndigheden er ansvarlig for at inddrive uretmæssigt udbetalte beløb.
2. I de tilfælde, hvor inddrivelsen vedrører forvaltningsmyndighedens overtrædelse af sine juridiske forpligtelser i henhold til denne forordning og forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, er forvaltningsmyndigheden ansvarlig for tilbagebetaling af de pågældende beløb til Kommissionen.

3. I de tilfælde, hvor inddrivelsen vedrører systembetingede mangler i programmets forvaltnings- og kontrolsystemer, er forvaltningsmyndigheden ansvarlig for tilbagebetaling af de pågældende beløb til Kommissionen i overensstemmelse med ansvarsfordelingen blandt de deltagende lande som fastlagt i programmet.
4. I de tilfælde, hvor inddrivelsen vedrører et krav mod en støttemodtager, der er etableret i en medlemsstat, og forvaltningsmyndigheden ikke er i stand til at inddrive gælden, betaler den medlemsstat, i hvilken støttemodtageren er etableret, det skyldige beløb til forvaltningsmyndigheden og søger fyldestgørelse hos støttemodtageren.
5. I de tilfælde, hvor inddrivelsen vedrører et krav mod en støttemodtager, der er etableret i et partnerland, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde, og forvaltningsmyndigheden ikke er i stand til at inddrive gælden, er det partnerland, i hvilket støttemodtageren er etableret, ansvarlig som fastlagt i de relevante finansieringsaftaler, der er omhandlet i artikel 8 og 9.

Artikel 75

Tilbagebetaling til forvaltningsmyndigheden

1. Forvaltningsmyndigheden inddriver uretmæssigt udbetalte beløb, herunder eventuelle morarenter fra den ledende støttemodtager. Den pågældende støttemodtager skal tilbagebetale de uretmæssigt udbetalte beløb til den ledende støttemodtager i overensstemmelse med den partnerskabsaftale, som de har indgået. Hvis den ledende støttemodtager ikke formår at sikre tilbagebetaling fra den pågældende støttemodtager, underretter forvaltningsmyndigheden formelt vedkommende om, at der skal foretages tilbagebetaling til den ledende støttemodtager. Hvis den pågældende støttemodtager ikke tilbagebetaler beløbet, anmoder forvaltningsmyndigheden deltagerlandet, i hvilket den pågældende støttemodtager er etableret, om at refundere de uretmæssigt udbetalte beløb i overensstemmelse med artikel 74, stk. 2-5.
2. Forvaltningsmyndigheden skal udvise behørig omhu for at sikre fyldestgørelse af tilbagebetalingskravene med hjælp fra de deltagende lande. Forvaltningsmyndigheden skal i særdeleshed sikre, at kravet er berettiget, udgør et fastlagt beløb og er forfaldent til betaling. Hvis forvaltningsmyndigheden påtænker at frafalde sit krav, skal den sikre sig, at dette formelt er i orden og i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og proportionalitetsprincippet. Beslutningen om at frafalde kravet skal forelægges for det fælles overvågningsudvalg til forhåndsgodkendelse.
3. Forvaltningsmyndigheden skal holde Kommissionen orienteret om alle de foranstaltninger, den har truffet for at inddrive de forfaldne beløb. Kommissionen kan til enhver tid overtage opgaven med at inddrive beløbene enten direkte fra støttemodtageren eller fra det pågældende deltagende land.
4. Den dokumentation, som overføres til et deltagende land eller til Kommissionen, skal omfatte samtlige dokumenter, der er nødvendige med henblik på inddrivelse, samt dokumentation for de skridt, som forvaltningsmyndigheden har taget for at inddrive de forfaldne beløb.
5. Kontrakter indgået af forvaltningsmyndigheden skal indeholde en klausul, der giver Kommissionen eller det deltagende land, i hvilket støttemodtageren er etableret, tilladelse til at inddrive ethvert beløb, som forvaltningsmyndigheden har til gode, og som sidstnævnte ikke har været i stand til at inddrive.

Artikel 76

Tilbagebetaling til Kommissionen

1. Enhver tilbagebetaling til Kommissionen foretages før den forfaldsdato, der er anført i tilbagebetalingskravet. Forfaldsdatoen er 45 dage regnet fra datoen for udstedelsen af debetnotaen.
2. Enhver forsinkelse i tilbagebetalingen udløser morarenter fra forfaldsdatoen og indtil datoen for den faktiske betaling. Rentesatsen er treogethalvt procentpoint over den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender i forbindelse med sine primære markedsoperationer, på den første arbejdsdag i den måned, hvor forfaldsdatoen falder. Beløb, der skal tilbagebetales, kan modregnes ethvert beløb, der tilkommer støttemodtageren eller det deltagende land. Dette påvirker ikke parternes ret til at aftale betaling i rater.

AFSNIT IX

RAPPORTERING, OVERVÅGNING OG EVALUERING*Artikel 77***Forvaltningsmyndighedens årlige rapporter**

1. Forvaltningsmyndigheden forelægger senest den 15. februar en årsrapport for Kommissionen, der er godkendt af det fælles overvågningsudvalg. Årsrapporten skal indeholde en teknisk og en finansiel del, der dækker det foregående regnskabsår.
2. Den tekniske del skal beskrive:
 - a) de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af programmet og dets prioriteter
 - b) den detaljerede liste over underskrevne kontrakter samt listen over udvalgte projekter, der endnu ikke er indgået kontrakter om, herunder reservelister
 - c) de udførte tekniske bistandsaktiviteter
 - d) de foranstaltninger, der er truffet med henblik på overvågning og evaluering af projekter, projektresultater og foranstaltninger, der er gennemført for at afhjælpe de konstaterede problemer
 - e) de gennemførte informations- og kommunikationsaktiviteter.
3. Den finansielle del udarbejdes i overensstemmelse med artikel 68, stk. 2.
4. Årsrapporten skal desuden indeholde en plan for de aktiviteter, der skal gennemføres i det efterfølgende regnskabsår. Den skal omfatte:
 - a) en ajourført revisionsstrategi
 - b) arbejdsprogrammet, finansieringsplanen og en beskrivelse af den planlagte brug af teknisk bistand
 - c) den årlige overvågnings- og evalueringsplan i overensstemmelse med artikel 78, stk. 2
 - d) den årlige informations- og kommunikationsplan i overensstemmelse med artikel 79, stk. 4.
5. Forvaltningsmyndigheden forelægger senest den 30. september 2024 en endelig rapport for Kommissionen, der er godkendt af det fælles overvågningsudvalg. Den endelige rapport skal tilsvarende indeholde de krævede oplysninger i henhold til stk. 2 og 3 for det seneste regnskabsår og for hele programmets varighed.

*Artikel 78***Overvågning og evaluering**

1. Formålet med overvågningen og evalueringen af programmet er at forbedre kvaliteten af udformningen og gennemførelsen samt vurdere og forbedre dets sammenhæng, effektivitet og virkning. Der skal tages hensyn til resultaterne af overvågningen og evalueringen i programmerings- og gennemførelsesforløbet.
2. Programmet skal omfatte en vejledende overvågnings- og evalueringsplan for hele dets varighed. For hvert program udarbejdes der efterfølgende en årlig overvågnings- og evalueringsplan, som gennemføres af forvaltningsmyndigheden, i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer og evalueringsmetode. Den årlige plan skal forelægges for Kommissionen senest den 15. februar.
3. Forvaltningsmyndigheden foretager en resultatorienteret program- og projektovervågning i tilknytning til den daglige overvågning.
4. Kommissionen skal have adgang til alle overvågnings- og evalueringsrapporter.

5. Kommissionen kan på et hvilket som helst tidspunkt iværksætte en evaluering eller overvågning af programmet eller en del af det. Resultaterne af disse foranstaltninger, der meddeles det fælles overvågningsudvalg og forvaltningsmyndigheden for programmet, kan føre til ændringer af programmet.

AFSNIT X

SYNLIGGØRELSE

Artikel 79

Synliggørelse

1. Ansvar for at sikre, at offentligheden får relevante oplysninger, ligger hos både forvaltningsmyndigheden og støttemodtagerne.
2. Forvaltningsmyndigheden og støttemodtagerne skal sikre en tilstrækkelig synliggørelse af EU-bidraget til programmer og projekter for at styrke den offentlige bevidsthed om Unionens tiltag og skabe et sammenhængende billede af EU-støtten i alle deltagende lande.
3. Forvaltningsmyndigheden skal sikre, at dens synliggørelsesstrategi og synliggørende foranstaltninger, som gennemføres af støttemodtagerne, er i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer.
4. Programmet skal indeholde en kommunikationsstrategi for hele programmets varighed samt en vejledende informations- og kommunikationsplan for det første år, herunder synliggørende foranstaltninger. For hvert program skal der efterfølgende udarbejdes en årlig informations- og kommunikationsplan, der gennemføres af forvaltningsmyndigheden. Planen forelægges for Kommissionen senest den 15. februar.

TREDJE DEL

SÆRLIGE BESTEMMELSER

AFSNIT I

INDIREKTE FORVALTNING MED INTERNATIONALE ORGANISATIONER

Artikel 80

Internationale organisationer som forvaltningsmyndighed

1. De deltagende lande kan foreslå, at programmet forvaltes af en international organisation.
2. Kun internationale organisationer som omhandlet i artikel 43 i delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012 kan foreslås som forvaltningsmyndighed.
3. En international organisation skal opfylde kravene som fastsat i artikel 60 i forordning (EU) nr. 966/2012.
4. Inden Kommissionen vedtager et program skal den indhente dokumentation for, at kravene i stk. 3 er opfyldt.

Artikel 81

Regler for programmer, der forvaltes af en international organisation

1. Kommissionen og den internationale organisation indgår en aftale, der i detaljer beskriver de ordninger, der gælder for programmet. Hvis der via programmet ydes støtte til et finansielt instrument i henhold til artikel 42, skal de betingelser og rapporteringskrav, der er fastsat i artikel 140 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, være overholdt.
2. Bestemmelserne indeholdt i anden del finder anvendelse på programmer, der forvaltes af en international organisation, medmindre andet er bestemt i aftalen som omhandlet i stk. 1.

AFSNIT II

INDIREKTE FORVALTNING MED ET PARTNERLAND, DER DELTAGER I DET GRÆNSEOVERSKRIDENDE SAMARBEJDE

Artikel 82

Partnerlande som forvaltningsmyndighed

1. De deltagende lande kan foreslå, at programmet forvaltes af partnerland, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde.
2. Arten af den opgave, der overdrages til det udpegede partnerland, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde, fastlægges i den aftale, som Kommissionen og partnerlandet indgår i henhold til bestemmelserne vedrørende indirekte forvaltning som omhandlet i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012.
3. Aftalen som omhandlet i stk. 2 skal i detaljer fastlægge de ordninger, der gælder for programmet. Den skal navnlig fastlægge, hvilke bestemmelser i anden del der finder anvendelse med hensyn til arten af de opgaver, der overdrages til forvaltningsmyndigheden, og de pågældende beløb.

FJERDE DEL

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 83

Overgangsbestemmelser

Kommissionens forordning (EF) nr. 951/2007 ⁽¹⁾ finder fortsat anvendelse på retsakter og forpligtelser i forbindelse med gennemførelse i budgetårene før 2014.

Artikel 84

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. august 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 951/2007 af 9. august 2007 om gennemførelsesbestemmelser for programmer for grænseoverskridende samarbejde, der finansieres under Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1638/2006 om almindelige bestemmelser om oprettelse af et europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument (EUT L 210 af 10.8.2007, s. 10).

BILAG

Kriterier for udpegelse af forvaltningsmyndigheden

Udpegelsesproceduren baseres på følgende interne kontrolelementer:

1. Interne kontrolforhold

- i) En organisatorisk struktur, der dækker de funktioner, der udføres af forvaltningsmyndigheden og funktionernes fordeling mellem og inden for hvert organ som beskrevet i Del 2, afsnit IV, kapitel 2, hvorved det sikres, at princippet om den nødvendige adskillelse af funktioner overholdes.
- ii) En ramme, der i tilfælde af uddelegering af opgaver til bemyndigede organer sikrer fastlæggelse af deres respektive ansvarsområder og forpligtelser, kontrol af deres kapacitet til at udføre de uddelegerede opgaver, samt at der forefindes rapporteringsprocedurer.
- iii) Rapporterings- og overvågningsprocedurer til at forebygge, påvise og korrigere uregelmæssigheder og opkræve uretmæssigt udbetalte beløb.
- iv) En plan for fordeling af de fornødne menneskelige ressourcer med de rette færdigheder på forskellige niveauer og til forskellige funktioner i organisationen.

2. Risikostyring

Et system der under hensyntagen til proportionalitetsprincippet sikrer, at der foretages en passende risikostyringsgen-nemgang mindst én gang om året, navnlig i tilfælde af større ændringer i aktiviteterne.

3. Styrings- og kontrolaktiviteter

- i) Projektudvælgelsesprocedurer, der sikrer principperne om gennemsigtighed, ligebehandling, ikkediskrimination, objektivitet og fair konkurrence. For at overholde disse principper:
 - a) udvælges og tildeles projekterne på grundlag af de på forhånd meddelte udvælgelses- og tildelingskriterier, der er defineret i evalueringsskemaet. Udvalgelseskriterierne anvendes til at vurdere ansøgerens evne til at fuldføre den foreslåede foranstaltning eller det foreslåede arbejdsprogram. Tildelingskriterierne anvendes til at vurdere kvaliteten af projektforslaget i forhold til fastsatte målsætninger og prioriteter
 - b) underlægges tilskud regler om forudgående og efterfølgende offentlig omtale
 - c) oplyses ansøgerne skriftligt om resultatet af evalueringen. Ydes der ikke tilskud, skal forvaltningsmyndigheden begrunde afslaget af ansøgningen med henvisninger til de udvælgelses- og tildelingskriterier, som ansøgningen ikke opfylder
 - d) undgås enhver interessekonflikt
 - e) anvendes de samme regler og vilkår på alle ansøgere.
- ii) kontraktstyringsprocedurer.
- iii) Verifikationsprocedurer, herunder administrativ verificering af alle støttemodtageres betalingsanmodninger og verificering på stedet af projekter.
- iv) Procedurer til behandling og godkendelse af betalinger.
- v) Procedurer til at oprette et system med henblik på elektronisk indsamling, registrering og opbevaring af data om hvert enkelt projekt, og til at sørge for, at IT-systemerne er sikrede i overensstemmelse med internationalt anerkendte standarder.
- vi) Procedurer indført af forvaltningsmyndigheden til sikring af, at støttemodtagere enten har et særskilt regnskabs-system eller en passende regnskabskode for alle transaktioner med tilknytning til et projekt.

- vii) Procedurer til indførelse af effektive og egnede forholdsregler mod svig.
- viii) Procedurer til udarbejdelse af regnskaber og sikring af, at de er korrekte, fuldstændige og nøjagtige, og at udgifterne overholder de gældende regler.
- ix) Procedurer til sikring af et tilstrækkeligt revisionsspor og arkiveringssystem.
- x) Procedurer til udarbejdelse af forvaltningserklæringen, rapportering om udførte kontroller og identificerede svagheder samt den årlige sammenfatning af de endelige revisioner og kontroller.
- xi) Når opgaver uddelegeres til bemyndigede organer, bør udpegelseskriterierne omfatte en vurdering af de procedurer, der er indført, for at sikre, at forvaltningsmyndigheden kontrollerer, at de bemyndigede organer har kapacitet til at udføre opgaverne, og til at overvåge, at disse opgaver gennemføres korrekt.

4. Information og kommunikation

- i) Forvaltningsmyndigheden modtager eller frembringer og anvender relevante oplysninger til at støtte driften af interne kontrolelementer.
- ii) Forvaltningsmyndigheden formidler internt de oplysninger, der er nødvendige for at støtte driften af andre interne kontrolelementer, herunder målsætninger og ansvar for intern kontrol.
- iii) Forvaltningsmyndigheden kommunikerer med eksterne parter vedrørende spørgsmål, der berører andre interne kontrolelementer.

5. Overvågning

Dokumenterede procedurer, kontroller og evalueringer for at sikre, at der er de fornødne interne kontrolelementer, og at de fungerer.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 898/2014**af 18. august 2014****om ophævelse af den endelige antidumpingtold på importen af aktivt kul i pulverform med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 9 og artikel 11, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

A. SAGSFORLØB**1. Gældende foranstaltninger**

- (1) Efter en antidumpingundersøgelse (»den oprindelige undersøgelse«) indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 1006/96 ⁽²⁾ en endelig antidumpingtold på import af aktivt kul i pulverform, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 3802 10 00 og med oprindelse i Folkerepublikken Kina (Kina) (»de endelige antidumpingforanstaltninger«). Foranstaltningerne havde form af en fast told på 323 EUR pr. ton (nettovægt).
- (2) Efter to udløbsundersøgelser opretholdt Rådet de gældende foranstaltninger ved henholdsvis forordning (EF) nr. 1011/2002 ⁽³⁾ (»den første udløbsundersøgelse«) og forordning (EF) nr. 649/2008 ⁽⁴⁾ (»den anden udløbsundersøgelse«).

2. Anmodning om en udløbsundersøgelse

- (3) Den 9. april 2013 modtog Kommissionen efter offentliggørelsen af en meddelelse om det forestående udløb ⁽⁵⁾ af de gældende endelige antidumpingforanstaltninger en anmodning om indledning af en udløbsundersøgelse af disse foranstaltninger i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2. Anmodningen blev indgivet af Cabot Norit Nederland BV og Cabot Norit (UK) Ltd. (»ansøgerne«) på vegne af producenter, der tegner sig for en betydelig andel af den samlede EU-produktion af aktivt kul i pulverform, i dette tilfælde over 25 %.
- (4) Anmodningen var begrundet med, at udløbet af foranstaltningerne sandsynligvis vil medføre fortsat dumping og fornyet skade for EU-erhvervsgrenen.

3. Indledning af en udløbsundersøgelse

- (5) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der forelå tilstrækkelige beviser til at berettigg indledningen af en udløbsundersøgelse, og offentliggjorde den 6. juli 2013 en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁶⁾ (»indledningsmeddelelsen«) om indledning af en udløbsundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2.

B. TILBAGETRÆKNING AF ANMODNINGEN OM EN UDLØBSUNDERSØGELSE OG AFSLUTNING AF PROCEDUREN

- (6) Ved brev til Kommissionen dateret den 7. maj 2014 trak ansøgerne officielt deres anmodning om en udløbsundersøgelse tilbage.
- (7) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 1, kan en procedure afsluttes, hvis anmodningen om en undersøgelse trækkes tilbage, medmindre en sådan afslutning ikke vil være i EU's interesse.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ EFT L 134 af 5.6.1996, s. 20.⁽³⁾ EFT L 155 af 14.6.2002, s. 1, som ændret ved forordning (EF) nr. 931/2003 (EUT L 133 af 29.5.2003, s. 36).⁽⁴⁾ EUT L 181 af 10.7.2008, s. 1.⁽⁵⁾ EUT C 349 af 15.11.2012, s. 19.⁽⁶⁾ EUT C 195 af 6.7.2013, s. 4.

- (8) Undersøgelsen frembragte ikke oplysninger, hvoraf det fremgik, at en sådan afslutning ikke ville være i Unionens interesse. Kommissionen fandt derfor, at denne procedure bør afsluttes, og at den gældende antidumpingtold ophæves.
- (9) De interesserede parter blev underrettet herom og fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Der blev ikke modtaget nogen bemærkninger.
- (10) Kommissionen konkluderer derfor, at antidumpingproceduren vedrørende import til Unionen af aktivt kul i pulverform med oprindelse i Folkerepublikken Kina bør afsluttes, og antidumpingtolden ophæves.
- (11) Ophævelse af de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg, der er nedsat ved grundforordningens artikel 15, stk. 1 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Antidumpingtolden på importen af aktivt kul i pulverform i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 3802 10 00 (Taric-kode 3802 10 00 20) og med oprindelse i Folkerepublikken Kina ophæves, og proceduren afsluttes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. august 2014.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 899/2014**af 18. august 2014****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.
- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. august 2014.

På Kommissionens vegne

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0707 00 05	TR	81,4
	ZZ	81,4
0709 93 10	TR	100,6
	ZZ	100,6
0805 50 10	AR	141,5
	CL	209,1
	TR	164,2
	UY	166,5
	ZA	124,1
	ZZ	161,1
	ZZ	161,1
0806 10 10	BR	182,9
	EG	208,5
	MA	170,5
	MX	246,5
	TR	144,4
	ZZ	190,6
	ZZ	190,6
0808 10 80	AR	93,4
	BR	91,6
	CL	100,6
	CN	120,3
	NZ	120,6
	US	131,1
	ZA	112,2
	ZZ	110,0
	ZZ	110,0
	ZZ	110,0
0808 30 90	AR	78,8
	CL	72,3
	TR	141,6
	ZA	101,6
	ZZ	98,6
	ZZ	98,6
0809 30	MK	69,0
	TR	133,7
	ZZ	101,4
0809 40 05	BA	44,3
	MK	49,3
	ZA	207,0
	ZZ	100,2

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSER

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 23. november 2011

om Portugals statsstøtte C 28/2010 til den kortfristede eksportkreditforsikringsordning

(meddelt under nummer C(2011)7756)

(Kun den portugisiske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2014/532/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første punktum,
under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),
efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte bemærkninger i henhold til disse bestemmelser ⁽¹⁾, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Denne afgørelse vedrører statsstøtte, som Portugal har gennemført i form af en kortfristet eksportkreditforsikringsordning (i det følgende benævnt »ordningen«).

1. PROCEDUREMÆSSIGE ASPEKTER

- (2) Den 12. januar 2009 anmeldte Portugal en kortfristet eksportkreditforsikringsordning i henhold til punkt 5.1 i Kommissionens meddelelse »Midlertidige EF-rammebestemmelser for statsstøtte, der ydes for at lette adgangen til finansiering under den nuværende finansielle og økonomiske krise« ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »de midlertidige rammebestemmelser«).
- (3) Selv om ordningen oprindeligt blev anmeldt som kortfristet eksportkreditforsikring for OECD-lande, omfatter ordningen også indenlandske handelstransaktioner.
- (4) For så vidt de portugisiske myndigheder har bekræftet, at ordningen er blevet gennemført pr. januar 2009, meddelte Kommissionen ved brev af 19. april 2010 Portugal, at ordningen var blevet overført til registeret over ikke-anmeldt statsstøtte.
- (5) Ved brev af 27. oktober 2010 underrettede Kommissionen Portugal om, at den havde indledt en undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedrørende ordningen.
- (6) Ved brev af 29. november 2010 fremsendte de portugisiske myndigheder deres bemærkninger til Kommissionens brev af 27. oktober 2010. De vedlagde to breve fra kreditforsikringsselskaber (CESCE og COSEC) af henholdsvis 22. november 2010 og 23. november 2010.
- (7) Kommissionens beslutning om at indlede undersøgelsesproceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* af 9. april 2011 ⁽³⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til ordningen. Der blev ikke modtaget nogen bemærkninger.

⁽¹⁾ EUT C 111 af 9.4.2011, s. 46.

⁽²⁾ EUT C 16 af 22.1.2009, s. 1. Kommissionen har anvendt de midlertidige rammebestemmelser siden den 17. december 2008 og gav den 19. januar 2009 tilladelse til den portugisiske »ordning for begrænset støtte« (sag N 13/09) på grundlag af de midlertidige rammebestemmelser.

⁽³⁾ Se fodnote 1.

2. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

2.1. FORMÅL

- (8) Ifølge de portugisiske myndigheder har den nuværende finansielle krise medført en øget risiko for kommercielle transaktioner. Dette har igen ført til en stadig mere forsigtig holdning hos kreditforsikringsselskaberne, hvilket afspejler sig i omfanget af forsikringsdækning af risici i tilknytning til kommercielle transaktioner.
- (9) Formålet med ordningen er at afhjælpe et markedssvigt som følge af manglende adgang til kreditforsikring og at bidrage til at genskabe tilliden på kreditforsikringsmarkedet.
- (10) Disse mål forfølges ved at stille kreditforsikringsdækning til rådighed for eksportører og virksomheder, der midlertidigt ikke kan få adgang til eksportforsikringsdækning på det private marked for transaktioner med købere i OECD-lande eller for indenlandske transaktioner.
- (11) Ifølge de portugisiske myndigheder er forsikringssektoren blevet væsentligt mindre siden 2008, hvilket har ført til, at der ikke var adgang til dækning. Pr. 30. september 2010 var værdien af den forsikrede portefølje faldet med 32,84 % mellem den 31. december 2009 og den 31. december 2009 og med yderligere 22,4 % mellem den 31. december 2009 og den 30. september 2010. Den samlede værdi af forsikringsporteføljen faldt til 15,9 mia. EUR i 2010 fra 30,6 mia. EUR i slutningen af 2008. Antallet af forsikrede virksomheder faldt fra 3 709 i slutningen af 2008 til 2 290 i september 2010. Der blev også fremlagt breve fra forsikringsselskaber som dokumentation for nødvendigheden af at videreføre ordningen indtil udgangen af 2010, selv om det blev antydnet i brevene, at den maksimale dækning, som ordningen kunne give, ikke ville blive nået. Der blev i disse breve redegjort for nødvendigheden af ordningen ved at henvise til den øgede risiko ved eksportkreditforsikring som følge af den generelle økonomiske situation på et tidspunkt, hvor man er ved at komme på fode efter krisen, med et heraf følgende fald i priserne og mindsket dækning fra private forsikringsselskaber i visse sektorer.

2.2. RETSGRUNDLAG

- (12) Det nationale retsgrundlag for ordningen er lovdekret nr. 175/2008 af 26. august 2008 om oprettelse af Finova og lovdekret nr. 211/1998 af 16. juli 1998 om reglerne for gensidige garantiselskaber (som ændret ved lovdekret nr. 19/2001 af 30. januar 2001 og lovdekret nr. 309-A/2007 af 7. september 2007).

2.3. GENNEMFØRELSESORGAN

- (13) Ordningen gennemføres via følgende private kreditforsikringsselskaber, der opererer på det portugisiske marked: COSEC, CESCE, COFACE og Credito y Caución.

2.4. STØTTEMODTAGERE

- (14) Ifølge oplysninger fra de portugisiske myndigheder af 26. november 2010 var 399 støttemodtagere med i ordningen pr. oktober 2010.
- (15) Fordelingen af de kreditrammer, der blev indrømmet pr. oktober 2010, fremgår af følgende tabeller:
- (16) Udnyttelse af ordningen gennem formidlende forsikringsselskab:

Forsikringsselskab	Støttemodtagere		Kreditramme i EUR	
	Antal	(%)	Værdi (EUR)	(%)
COSEC	273	68,42	151 693 571	71,68
Credito y Caución	43	10,78	28 259 171	13,35
CESCE	55	13,78	24 747 850	11,69
COFACE	28	7,02	6 929 700	3,27
I alt	399	100	211 630 292	100

- (17) Fordeling efter markedsstørrelse i EUR mellem indenlandske transaktioner og eksporttransaktioner i oktober 2010:

	Faktisk udnyttet kreditramme ⁽¹⁾	
	Værdi (EUR)	(%)
Indenlandske handelstransaktioner	137 175 542	73,20
Eksporttransaktioner	50 221 841	26,80
I alt	187 397 383	100

⁽¹⁾ Det samlede beløb, der er stillet til rådighed inden for kreditrammen, er på 211,6 mio. EUR, mens den kreditramme, der faktisk er anvendt til dækning af handelstransaktioner, var på 187,3 mio. EUR.

- (18) Fordeling efter støttemodtagerens størrelse:

Støttemodtagerens størrelse	Støttemodtagere		Kreditramme i EUR	
	Antal	(%)	Værdi (EUR)	(%)
Store virksomheder	126	31,58	101 135 009	47,79
Mellemstore virksomheder	158	39,60	71 507 618	33,79
Mikrovirksomheder/små virksomheder	115	28,82	38 987 665	18,42
I alt	399	100	211 630 292	100

2.5. VILKÅR FOR ANVENDELSE AF ORDNINGEN

- (19) Ordningen dækker kommercielle risici (f.eks. insolvens og langvarig betalingsforsinkelse) for perioder på under to år ved handel med OECD-lande, herunder også ved indenlandske handelstransaktioner.
- (20) Den offentlige forsikring fungerer som en supplerende risikodelingsfacilitet (»top-up«) i forhold til private forsikringsselskaber. Den ydes kun som et supplement til den dækning, der ydes af et privat forsikringsselskab.
- (21) Den offentlige forsikring ydes ifølge de portugisiske myndigheder på nøjagtigt de samme vilkår som den private forsikring. Det beløb, som den offentlige forsikring dækker, kan derfor aldrig ikke overstige det beløb, som det private forsikringsselskab dækker. Forsikringspræmien svarer dog til 60 % af den præmie, som det private forsikringsselskab forlanger. Den gennemsnitlige præmie for ordningen udgjorde 0,21 % af omsætningen, mens den markedspræmie, som de private forsikringsselskaber forlangte, udgjorde 0,36 % af omsætningen i 2009. Selv de gennemsnitlige markedspræmier — på 0,23 % og 0,24 % i henholdsvis 2007 og 2008 — var højere end den gennemsnitspræmie, der blev anvendt under ordningen fra 2009 og frem.
- (22) Såfremt forsikringsbegivenheden indtræder, fordeles eventuelle inddrevne beløb mellem staten og det private forsikringsselskab, der yder basisdækningen, i forhold til andelen af den samlede garanterede dækning, dvs. kvotdeling. Inddrivelsesproceduren forvaltes af det private forsikringsselskab.

2.6. VARIGHED

- (23) Ordningen blev anmeldt den 12. januar 2009 og skulle vare fra den 1. januar 2009 til den 31. december 2010. Kommissionen har ikke modtaget nogen meddelelse om forlængelse.

2.7. BUDGET

- (24) Ifølge de oplysninger, som de portugisiske myndigheder har givet Kommissionen, er den maksimale garanti for hver støttemodtager 1,5 mio. EUR.
- (25) Ifølge de oplysninger, som de portugisiske myndigheder har givet Kommissionen, er ordningens samlede budget for såvel indenlandske transaktioner som eksporttransaktioner på 2 mia. EUR ⁽⁴⁾.

3. KOMMISSIONENS BESLUTNING OM AT INDLEDE DEN FORMELLE UNDERSØGELSESPROCEDURE

- (26) Kommissionen fremsatte i beslutningen af 27. oktober 2010 om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure sin foreløbige vurdering og gav udtryk for tvivl om, hvorvidt ordningen var forenelig med det indre marked. Den tvivl, der blev givet udtryk for i denne beslutning, vedrørte:
- Anvendelsen af ordningen på kortfristet eksportkreditforsikring, hvor prisfastsættelsen af garantien lå under det niveau, der normalt kræves i henhold til Kommissionens meddelelse om kortfristet eksportkreditforsikring ⁽⁵⁾ (i det følgende benævnt »meddelelsen«). Kommissionen udtrykte tvivl om, hvorvidt godtgørelsen var nødvendig og rimelig for at nå målet i betragtning af den potentielle konkurrencefordrejning, den indebærer.
 - Anvendelsen af ordningen på indenlandske transaktioner. Kommissionen udtrykte tvivl om foranstaltningens forenelighed med det indre marked og satte igen spørgsmålstegn ved prisfastsættelsen af den ydede garanti.

4. BEMÆRKNINGER FRA PORTUGAL

- (27) De portugisiske myndigheder anfører i deres bemærkninger vedrørende indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure, at Kommissionens påstand om, at de virksomheder, der er omfattet af ordningen, opnår en fordel, som de ellers ikke ville have adgang til, ikke er i overensstemmelse med målene i de midlertidige rammebestemmelser. Som dokumentation for markedets svigt henviser de portugisiske myndigheder til skadeskvoten, der nåede et rekordhøjt niveau på 102 % i 2008 til trods for, at antallet af forsikrede virksomheder var faldet med 29,41 % i slutningen af 2009 sammenlignet med slutningen af 2008 og med yderligere 12,53 % i slutningen af september 2010. Værdien af den forsikrede portefølje var faldet med 32,84 % i slutningen af 2009 sammenlignet med slutningen af 2008 og med yderligere 22,36 % pr. september 2010. Portugal anfører endvidere, at andre medlemsstater også har vedtaget sådanne ordninger.
- (28) Med hensyn til fordelens selektive karakter gør Portugal gældende, at ordningen **ikke er selektiv**, men derimod er en foranstaltning af generel karakter, som ikke medfører forskelsbehandling i eller på tværs af sektorerne. Portugal beklager også, at Kommissionen ikke har defineret, hvad der forstås ved en generel foranstaltning. Ifølge Portugal er beviset på, at der ikke er tale om forskelsbehandling: i) at ordningen også finder anvendelse på virksomheder fra andre medlemsstater, som opererer i Portugal, ii) at der accepteres ansøgninger om at komme med i ordningen fra alle de fire forsikringsselskaber, der opererer i Portugal, som alle i det mindste delvist er ejet af udenlandske enheder, iii) at der ikke er sket nogen ændring i finansieringsbehovet under krisen, iv) at det segment, der havde størst gavn af ordningen, i oktober 2010 var aktiviteter i tilknytning til det nationale marked (73,2 %), v) at alle virksomheder, der opererer i Portugal, har mulighed for at anvende ordningen, uanset om deres aktiviteter er knyttet til handel med varer (bygge sektoren, transportsektoren og sektoren for andre tjenester — bortset fra handel, har modtaget støtte fra ordningen på henholdsvis 2 155 000 EUR, 471 500 EUR og 4 580 000 EUR), selv om eksportkreditter i sagens natur primært vedrører varetransaktioner. Endvidere ville **modellen med supplerende dækning** ifølge Portugal ikke være en kilde til forskelsbehandling, da den ikke forhindrer nogen virksomhed i at forhandle en sådan police med et privat forsikringsselskab. De offentlige myndigheder baserer sig helt og holdent på de private forsikringsselskabers risikovurdering. Endvidere forhindrer den **maksimumsgrænse**, der er fastsat for hver forsikring, ifølge de portugisiske myndigheder ikke adgang for store virksomheder, der har nydt godt af ordningen (op til 47,79 % målt i transaktionernes værdi sammenlignet med 33,79 % for mellemstore virksomheder og 18,42 % for små virksomheder, men kun op til 31,58 % målt i antallet af støttemodtagere sammenlignet med 39,60 % for mellemstore virksomheder og 28,82 % for små virksomheder). Denne maksimumsgrænse har til formål at sikre, at de statsmidler, der er involveret, står i forhold til det tilsigtede mål, og at risikoen er veldiversificeret, samtidig med at der sikres adgang til ordningen for et større

⁽⁴⁾ Ifølge anmeldelsen af 12. januar 2009.

⁽⁵⁾ EFT C 281 af 17.9.1997, s. 4.

antal virksomheder. Den omstændighed, at ordningens maksimumsbeløb ikke er blevet udnyttet, er ifølge de portugisiske myndigheder bevis på, at store virksomheder ikke er blevet forskelsbehandlet. Endelig sætter Portugal spørgsmålstegn ved sammenhængen mellem den retspraksis, som Kommissionen har anført i betragtning 36 i beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, og forskelsbehandling. Portugal beklager, at Kommissionen ikke har fastsat kriterier, som en foranstaltning skal opfylde for at være af generel karakter.

- (29) Portugal begrundede den **lavere prisfastsættelse** af ordningen sammenlignet med prisfastsættelsen af privat forsikring med, at der kan iagttages en negativ udvælgelse, fordi virksomhederne valgte at forsikre de mindre risikofyldte transaktioner under ordningen, mens de lod den private forsikring dække de mere risikofyldte transaktioner. I denne henseende ville Kommissionens argumentation ifølge de portugisiske myndigheder ikke være relevant i eksportkreditsektoren, hvor risikoen ikke vokser med kredittens størrelse, sådan som det er tilfældet med bankkreditter. Ifølge de portugisiske myndigheder ses den lave risiko også af, at mængden af anmeldte krav, som var akkumuleret i ordningen, pr. oktober 2010 kun voksede med 0,26 % af den tegnede forsikrings samlede værdi. Endvidere svarer den prisfastsættelse, som fandt anvendelse på statsgarantien, ifølge de portugisiske myndigheder til prisfastsættelsen på markedet før krisen og medfører derfor ingen fordel for modtagerne.
- (30) Endvidere medfører ordningen ifølge de portugisiske myndigheder ikke konkurrencefordrejning mellem medlemsstaterne, fordi: i) den også omfatter nationale transaktioner, ii) udgifterne til forsikring varierer fra medlemsstat til medlemsstat, sådan som det ses af den forskellige prisfastsættelse for forsikringen, og iii) der ikke er adgang til denne form for tjeneste på markedet.

5. BEMÆRKNINGER FRA ANDRE INTERESSEREDE PARTER

- (31) Efter offentliggørelsen af Kommissionens beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i EU-Tidende den 9. april 2011 modtog Kommissionen ingen bemærkninger fra tredjeparter.

6. VURDERING

6.1. BETEGNELSE AF FORANSTALTNINGERNE SOM STATSSTØTTE

- (32) Det hedder som følger i artikel 107, stk. 1, i TEUF:

»Bortset fra de i traktaterne hjemlede undtagelser er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med det indre marked i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.«

- (33) For at artikel 107, stk. 1, i TEUF kan finde anvendelse, skal der være tale om en støtteforanstaltning, der kan tilregnes staten, og som ydes ved hjælp af statsmidler, som påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, og som fordrejer konkurrencen i det indre marked ved at give visse virksomheder en selektiv fordel.

Statsmidler

- (34) Som Kommissionen forklarede i beslutningen af 27. oktober 2010 om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, ydes forsikringen direkte af staten, og eventuelle tab som følge af ordningen påvirker det nationale budget. Ordningen indebærer derfor statsmidler. Portugal bestrider ikke, at ordningen indebærer statsmidler.

Selektiv fordel for forsikringsselskaberne

- (35) Kommissionen har analyseret eksportkreditforsikringsmarkederne i sine beslutninger om kortfristede eksportkreditforsikringsordninger⁽⁶⁾. Præmierne på markedet for kortfristet eksportkreditforsikring er typisk fastsat i kontrakter for en periode på mindst ét år. Derfor får eventuelle ændringer i prisfastsættelsen af den tilbudte

⁽⁶⁾ Se navnlig Kommissionens beslutning om *østrigsk langfristet eksportkreditforsikring* i sag N 434/09 (EUT C 25 af 2.2.2010, s. 4), Kommissionens beslutning om *danske eksportkreditter* i sag N 198/09 (EUT C 179 af 1.8.2009, s. 2), Kommissionens beslutning om *belgisk kortfristet eksportkreditforsikring* i sag N 532/2009 (EUT C 19 af 26.1.2010, s. 7), Kommissionens beslutning om *finsk langfristet eksportkreditforsikring* i sag N 258/2009 (EUT C 227 af 22.9.2009, s. 1), Kommissionens beslutning om *tysk kortfristet eksportkreditforsikring* i sag N 384/2009 (EUT C 212 af 5.9.2009, s. 11), Kommissionens beslutning om *ungarsk kortfristet eksportkreditforsikring* i sag N 187/2010 (EUT C 259 af 15.9.2010, s. 6), Kommissionens beslutning om *luxembourgsk kortfristet eksportkreditforsikring* i sag N 50/09 (EUT C 143 af 24.6.2009, s. 6), Kommissionens beslutning om *litauisk kortfristet eksportkreditforsikring* i sag N 659/09 (EUT C 33 af 10.2.2010, s. 5), Kommissionens beslutning om *lettisk kortfristet eksportkreditforsikring* i sag N 84/10, EUT C 213 af 6.8.2010, s. 11), Kommissionens beslutning om *nederlandsk eksportkreditforsikring — genforsikringsordning*, i sag N 409/2009 (EUT C 270 af 11.11.2009, s. 11), Kommissionens beslutning om *slovensk kortfristet eksportkreditforsikring* i sag N 713/2009 (EUT C 108 af 28.4.2010, s. 3).

dækning først virkning efter et stykke tid. Det er endvidere markedspraksis at tilpasse udbuddet af kreditforsikring ved at øge eller mindske de kreditbeløb, som tilbydes, og ikke ved at ændre den præmie, der forlanges for dækningen. Denne praksis er også blevet fulgt siden begyndelsen af finanskrisen, sådan som det fremgår af de afslag på ansøgninger om dækning, som Portugal har sendt, og de afslag på ansøgninger, der er blevet sendt i andre sager om kortfristede eksportkreditforsikringsordninger ⁽⁷⁾. Generelt tilbydes eksportørerne i afslagene fra forsikringsselskaberne ikke som alternativ en højere præmie for dækningen af visse købere. Der er dokumentation for, at private forsikringsselskaber som følge af den finansielle krise nedsatte den tilbudte dækning betydeligt eller ofte trak den helt tilbage. Andre oplysninger fra aktører på markedet bekræfter dette ⁽⁸⁾. Konkurrencen mellem forsikringsselskaberne er således primært baseret på mængder frem for priser. Gennem denne foranstaltning imødekom staten et behov, som ikke var dækket af de eksisterende private aktører. På et konkurrencepræget marked uden statslig indgriben ville en ny aktør imidlertid have reageret på den efterspurgte tjeneste ved at stille supplerende forsikringsdækning til rådighed. Derfor bevirkede statens indgreb, at markedspositionen for de private aktører, der allerede var aktive på det portugisiske marked, blev beskyttet.

- (36) Kortfristet eksportkreditforsikring er et produkt, hvor forsikringsselskabet overtager den kommercielle og politiske risiko for, at køberen misligholder sine forpligtelser i forbindelse med en handelstransaktion. Banker tilbyder også at overtage de kommercielle risici ved handelstransaktion gennem remburs og factoring. Kortfristet eksportkreditforsikring, som tilbydes af eksportkreditforsikringsselskaber, og remburs, som tilbydes af banker, er substitutionsprodukter på efterspørgselssiden på markedet for beskyttelse mod de kommercielle risici ved handelstransaktioner. I mangel af statslige indgreb kunne eksportører i det mindste i en vis udstrækning have benyttet sig af remburs, som tilbydes af banker ⁽⁹⁾. På grund af den mulige substituerbarhed mellem kortfristet eksportkreditforsikring, som tilbydes af forsikringsselskaber, og remburs, som tilbydes af banker, giver foranstaltningen sektoren for kortfristet eksportkreditforsikring en fordel, fordi den bidrager til at bevare eksportkreditforsikringsselskabernes markedsandel på markedet for beskyttelse mod kommercielle og politiske risici ved handelstransaktioner. Da banker ikke er berettiget til at ansøge om at blive omfattet af ordningen, ifølge hvilken offentlig forsikring kun tilbydes som et supplement til den dækning, der ydes af private forsikringsselskaber, er fordelene selektiv.
- (37) På baggrund af ovenstående konkluderer Kommissionen, at foranstaltningen giver forsikringsselskaber en selektiv fordel.

Selektiv fordel for eksportører og indenlandske handelsvirksomheder

- (38) Eksportører og handelsvirksomheder, der tilslutter sig ordningen, betaler en præmie, som er lavere end markedspræmien. Dette fører til en styrkelse af positionen for de virksomheder, der nyder godt af ordningen, i forhold til dem, der potentielt kun ville være dækket af private forsikringsselskaber til markedspris. Man har skønnet, at den styrkelse, som visse markedsaktører opnår af deres position gennem foranstaltningerne i ordningen sammenlignet med deres konkurrenter i en tilsvarende situation, i sig selv udgør en fordel ⁽¹⁰⁾. I det foreliggende tilfælde ville en styrkelse af disse støttemodtageres position ikke have været mulig i samme udstrækning uden statslige indgreb.
- (39) Endvidere kan de risici, der er omfattet af ordningen, sådan som Portugal har påpeget, ikke dækkes på markedet, i det mindste ikke i samme omfang. Virksomheder, der nyder godt af ordningen, modtager således en dobbelt fordel i form af adgang til forsikringsdækning, som der ellers ikke ville være adgang til: De nyder ikke kun godt af en lavere præmie end markedsprisen, men også af den supplerende dækning.
- (40) Den portugisiske ordning er de facto selektiv.
- (41) En foreløbig indikation på, at ordningen er selektiv, er, at de virksomheder, der nyder godt af foranstaltningen, næsten udelukkende er virksomheder, der handler med varer, mens virksomheder, der leverer tjenester, har langt mindre gavn af den. I forbindelse med den formelle undersøgelsesprocedure anfører de portugisiske myndigheder, at der ikke er noget juridisk til hinder for, at virksomheder, der ikke er involveret i handelsaktiviteter, nyder godt af ordningen, og at byggesektoren, transportsektoren og sektoren for andre tjenester — bortset fra handel, har

⁽⁷⁾ Se navnlig Kommissionens beslutning om *belgisk kortfristet eksportkreditforsikring* i sag N 532/09, Kommissionens beslutning om *finsk kortfristet eksportkreditforsikring* i sag N 258/2009, Kommissionens beslutning om *tysk kortfristet eksportkreditforsikring* i sag N 384/09, Kommissionens beslutning om *luxembourgsk kortfristet eksportkreditforsikring* i sag N 50/09, Kommissionens beslutning om *lettisk kortfristet eksportkreditforsikring* i sag N 84/10, Kommissionens beslutning om *nederlandsk eksportkreditforsikring — genforsikring* i sag N 409/09, Kommissionens beslutning om *slovensk kortfristet eksportkreditforsikring* i sag N 713/09.

⁽⁸⁾ Jf. *Credit insurance in support of international trade*, Fabrice Morel, Berne Union, 2010, <http://www.berneunion.org.uk/pdf/Credit%20insurance%20in%20support%20of%20international%20trade.pdf>.

⁽⁹⁾ Se *The Report on Market Trends of Private Reinsurance in the Field of Export Credit Insurance*, (Rapporten om markedstendenser for privat genforsikring inden for eksportkreditforsikring), Europa-Kommissionen, http://ec.europa.eu/competition/state_aid/studies_reports/export_credit_insurance_report.pdf.

⁽¹⁰⁾ Se Domstolens (Tredje Afdeling) dom af 8. september 2011 i sag C-279/08 P, Kommissionen mod Nederlandene (endnu ikke offentliggjort).

nydt godt af ordningen. Portugal erkender dog også, at eksportkreditforsikring i sagens natur primært vedrører varetransaktioner. Virksomheder, som leverer transportydelser og andre tjenester, tegnede sig for kun 2,4 % af den forsikringsdækning, der blev ydet under ordningen pr. oktober 2010. Da virksomheder, som leverer tjenester, kun udgjorde otte af de i alt 361 virksomheder, som var omfattet af ordningen, og tegnede sig for ca. 1,25 % af kreditrammen, er det klart, at den pågældende foranstaltning hovedsagelig var til gavn for virksomheder, som handler med varer.

- (42) Der er andre elementer, der viser, at ordningen de facto er selektiv.
- (43) For det første rummer de betingelser, der er fastsat i ordningen, en vis skønsmargen med hensyn til valget af støttemodtagere til trods for de portugisiske myndigheders påstand om, at ordningen er af generel karakter, fordi modtagerne er defineret ved objektive kriterier, som ikke medfører forskelsbehandling af enheder fra andre medlemsstater. Ordningen følger en model med supplerende dækning, hvorefter kun virksomheder, der har en kreditramme hos et privat forsikringsselskab, kan tilslutte sig ordningen, mens virksomheder, som private kreditforsikringsselskaber fuldstændigt nægter dækning, ikke er berettiget til supplerende dækning. Ordningen overlader det helt og holdent til de private selskabers skøn, hvem der kan opnå dækning. I mangel af ensartede og objektive kriterier for fastlæggelse af risikoen ved de transaktioner, som den enkelte eksportør eller erhvervsdrivende udfører, giver ordningen private aktører en vis frihed i deres bedømmelse af kreditværdigheden for virksomheder, som er berettiget til at ansøge om dækning. Domstolen har anlagt det synspunkt, at en foranstaltning, for at kunne betragtes som ikke-selektiv, skal bygge på et anvendelseskriterium, som er objektivt, som ikke er knyttet til geografiske eller sektorspecifikke faktorer, og som er i overensstemmelse med foranstaltningens mål ⁽¹⁾. I det foreliggende tilfælde kan manglende objektive kriterier for beslutningen om at yde privat dækning føre til forskelsbehandling mellem støttemodtagere, som befinder sig i en tilsvarende faktisk og retlig situation ⁽²⁾.
- (44) For det andet har Domstolen, selv hvis kriterierne for adgang til ordningen blev anset for objektive, anlagt det synspunkt, at eksistensen af objektive kriterier ikke i sig selv foregriber foranstaltningens selektive karakter, når foranstaltningen bevirker, at visse virksomheder begunstiges på bekostning af andre. Domstolen har udtalt, at »[d] en omstændighed, at støtteforanstaltningen ikke er rettet mod en eller flere bestemte støttemodtagere, som er afgrænset på forhånd, men at den er betinget af en række objektive kriterier, i henhold til hvilke støtten kan ydes inden for rammerne af en på forhånd fastsat rammebevilling til fordel for et ubestemt antal støttemodtagere, der ikke er individualiseret på forhånd, giver ikke i sig selv grundlag for at afvise, at foranstaltningen er selektiv og derved udgør en statsstøtte efter traktatens artikel 92, stk. 1 [107, stk. 1, i TEUF]. Denne omstændighed indebærer højst, at foranstaltningen ikke er individuel, men udelukker ikke, at den offentlige intervention må anses for en støtteforanstaltning med en selektiv karakter, der som følge heraf er specifik, hvis den som følge af kriterierne for sin anvendelse indebærer fordele alene for visse virksomheder eller produktioner og ikke for andre« ⁽³⁾. Ifølge Domstolen skal statslige indgreb ikke bedømmes ud fra dens årsager eller mål, men ud fra dens virkninger ⁽⁴⁾. I det foreliggende tilfælde er ordningen de facto selektiv.
- (45) For det tredje skal en foranstaltning for at være af generel karakter ikke kun bygge på objektive og horisontale kriterier, men den må heller ikke være begrænset i tid eller anvendelsesområde. Ordningen er begrænset både i tid og anvendelsesområde, bl.a. i kraft af selve karakteren af modellen med supplerende dækning, jf. betragtning 43, selv om Portugal fastholder, at ordningen er af generel karakter.
- (46) Endelig er kriterierne i ordningen ikke i overensstemmelse med foranstaltningens mål og logik ⁽⁵⁾. Selv hvis ordningen blev anvendt objektivt af de private forsikringsselskaber, ville kun virksomheder, som fik deres dækning nedsat under krisen, kunne være omfattet af ordningen. Virksomheder, hvis kreditramme er blevet fjernet fuldstændigt af de private forsikringsselskaber, er udelukket fra ordningen. Til trods for, at ordningen har til formål at afhjælpe en påstået manglende adgang til dækning på det private marked, omfatter den således ikke de virksomheder, som er hårdest ramt af den reducerede private forsikringskapacitet på markedet. I denne henseende er den måde, hvorpå foranstaltningen er udformet, ikke egnet til at afhjælpe det konstaterede markedssvigt.
- (47) På grundlag af ovenstående overvejelser er de fordele, som de deltagende eksportører og handelsvirksomheder opnår, af selektiv karakter.

⁽¹⁾ Dom afsagt af Retten i Første Instans den 10. april 2008 i sag T-233/04, Kongeriget Nederlandene mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Sml. 2008 II, s. 591, præmis 88.

⁽²⁾ Dom i sag C-143/99, Adria-Wien Pipeline GmbH og Wiertersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH mod Finanzlandesdirektion für Kärnten, Sml. 2001 I, s. 8365, præmis 41.

⁽³⁾ Dom afsagt af Retten i Første Instans (Tredje Udvidede Afdeling) den 29. september 2000 i sag T-55/09, Confederación Española de Transporte de Mercancías mod Kommissionen, Sml. II, s. 3207, præmis 40.

⁽⁴⁾ Dom i sag C-173/73, Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Sml. 1974, s. 709, præmis 13.

⁽⁵⁾ Dom afsagt af Retten i Første Instans (Femte Udvidede Afdeling) den 10. april 2008 i sag T-233/04, Kongeriget Nederlandene mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Sml. 2008 II, s. 591, præmis 88.

Påvirkning af samhandelen og konkurrencefordrejning

- (48) Med hensyn til påvirkning af samhandelen dækker ordningen eksporttransaktioner og indenlandske varetransaktioner.
- (49) Ved at dække indenlandske transaktioner kan ordningen potentielt påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne, i det omfang den kunne fordreje handelsstrømmene mærkbart, f.eks. ved at lede økonomiske aktiviteter væk fra eksporttransaktioner og i retning af indenlandske transaktioner.
- (50) Med hensyn til konkurrencefordrejning tyder den omstændighed, at en virksomheds konkurrencemæssige position styrkes i forhold til andre konkurrerende virksomheder ved, at den får fordele, som den ellers ikke ville have opnået under normale omstændigheder, ifølge Domstolens retspraksis i sig selv på en mulig konkurrencefordrejning ⁽¹⁶⁾.
- (51) Da ordningen gælder for eksport, herunder til andre medlemsstater, påvirker foranstaltningen klart handelsstrømmene mellem medlemsstaterne, idet den gør det lettere for modtagerne at udøve en eksportaktivitet.
- (52) Ordningen påvirker også samhandelen, i det omfang den omfatter indenlandske transaktioner. Det er fast retspraksis, at når en støtte, der er ydet af en medlemsstat, styrker en virksomheds stilling i forhold til andre virksomheder, som den konkurrerer med i samhandelen inden for EU, må det antages, at denne samhandel påvirkes af støtten. Den omstændighed, at en økonomisk sektor har været genstand for liberalisering på EU-plan, er i den henseende tilstrækkelig med henblik på redegørelsen for den faktiske eller potentielle virkning af støtten for konkurrencen såvel som for støttens påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne. Endvidere er det ikke nødvendigt, at den begunstigede virksomhed selv tager del i samhandelen inden for EU. Når en medlemsstat tildeler støtte til en virksomhed, kan den indenlandske aktivitet fastholdes eller styrkes, hvilket vil svække andre medlemsstaters virksomheders mulighed for at etablere sig på denne medlemsstats marked. Derudover vil en styrkelse af en virksomhed, der indtil dette tidspunkt ikke havde taget del i samhandelen mellem medlemsstaterne, kunne bringe den i en position, der ville give den mulighed for at etablere sig på en anden medlemsstats marked ⁽¹⁷⁾.
- (53) I det foreliggende tilfælde gavner foranstaltningen virksomheder, der opererer i forskellige sektorer, som er åbne for samhandel inden for EU. Derfor påvirker selv fordele for indenlandske transaktioner, som udføres af virksomheder, der kun opererer på det portugisiske marked, samhandelen mellem medlemsstaterne.
- (54) Endvidere er formålet med foranstaltningen at støtte kommercielle handelsaktiviteter, der udføres af virksomheder, som er etableret i Portugal, i modsætning til virksomheder, der er etableret i andre medlemsstater. Foranstaltningen kan derfor fordreje konkurrencen i det indre marked.

Konklusion

- (55) Dette projekt udgør derfor statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF. Støtten kan betragtes som forenelig med det indre marked, hvis den opfylder en af undtagelserne i traktaten.

6.2. FORENELIGHEDEN AF STØTTEN TIL FORSIKRINGSSKABER

- (56) Kommissionen har i sin meddelelse fastsat betingelser, ifølge hvilke støtte til forsikringsselskaber i form af statsstøttede kortfristede eksportkreditordninger anses for forenelige. På baggrund af den finansielle krise er der i de midlertidige rammebestemmelser fastsat betingelser for anvendelsen af meddelelsen.

⁽¹⁶⁾ Se dom i sag 730/79, Philip Morris Holland BV mod Kommissionen, Sml. 1980, s. 2671, præmis 11.

⁽¹⁷⁾ Se navnlig sag C-222/04, Cassa di Risparmio di Firenze, Sml. 2006 I, s. 289, præmis 141-143, og den deri nævnte retspraksis.

- (57) I punkt 2.5 i den ændrede meddelelse ⁽¹⁸⁾ er »markedsmæssige risici« defineret som kommercielle og politiske risici på offentlige og ikke-offentlige debitorer, der er etableret i de lande, der er anført i bilaget ⁽¹⁹⁾ til meddelelsen. Finansielle fordele for eksportkreditforsikringsselskaber, som går ind i eller dækker en transaktion, der betragtes som en markedsomkostning, er normalt forbudt.
- (58) Det fremgår af punkt 3.1 i meddelelsen, at faktorer, der kan fordreje konkurrencen mellem private og offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber, der forsikrer markedsomkostningsselskaber (de jure eller de facto) til dækning af lån og tab. Sådanne garantier betyder, at forsikringsselskaberne kan låne til en lavere rente end den normale markedsrente eller i det hele taget kan optage lån. De gør det endvidere overflødigt for forsikringsselskaberne at genforsikre sig på det private marked.
- (59) For så vidt angår lande, der ikke er anført i bilaget til meddelelsen, er sådanne risici »ikke-markedsomkostningsselskaber« i henhold til meddelelsen, og offentlig støtte til at forsikre dem er ikke omfattet af meddelelsen.
- (60) I henhold til punkt 4.2 i meddelelsen kan »markedsomkostningsselskaber« ikke dækkes af eksportkreditforsikringer med støtte fra medlemsstaterne. I henhold til punkt 4.4 i meddelelsen kan disse risici dog på visse betingelser midlertidigt dækkes af offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber. Det fremgår navnlig, at risici på debitorer, der er etableret i lande, som er anført i bilaget til meddelelsen, kun betragtes som for midlertidigt »ikke-markedsomkostningsselskaber«, hvis det kan godtgøres, at der ikke er adgang til privat forsikringsdækning af risiciene, der generelt betragtes som markedsomkostningsselskaber. Medlemsstater, der ønsker at påberåbe sig denne undtagelsesklausul, skal fremlægge en markedsrapport samt bevis fra to store internationalt anerkendte eksportkreditforsikringsselskaber og fra et nationalt kreditforsikringsselskab, der begge godtgør, at der ikke er mulighed for at dække risiciene på det private forsikringsmarked. Endvidere skal det offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskab så vidt muligt afpasse de opkrævede præmier for sådanne ikke-markedsomkostningsselskaber efter de præmier, der forlanges af private eksportkreditforsikringsselskaber for risici af samme art, og give en beskrivelse af de vilkår, hvorpå det offentlige eksportkreditforsikringsselskab vil forsikre sådanne risici.
- (61) For at fremskynde proceduren blev den dokumentation, som medlemsstaterne skal fremlægge for at godtgøre manglende adgang til dækning, forenklet i de midlertidige rammebestemmelser med virkning indtil 2010. Med henblik herpå skulle medlemsstaterne fremlægge dokumentation fra et stort internationalt anerkendt privat eksportkreditforsikringsselskab og et nationalt kreditforsikringsselskab eller fra mindst fire veletablerede eksportører på det indenlandske marked. De midlertidige rammebestemmelser blev forlænget indtil den 31. december 2011 ⁽²⁰⁾.

Manglende adgang til dækning

- (62) Portugal fremlagde nogle breve fra eksportører, som viser, at de var blevet nægtet dækning af en række transaktioner. Kommissionen har dog ikke fundet tilstrækkeligt bevis for den manglende adgang til dækning i brevene fra de portugisiske myndigheder. De grunde, der er anført i disse afslag, er enten fortrolige eller angiver udtrykkeligt, at afslaget skyldes kundens dårlige likviditet og finansielle stilling, hvilket er normal forretningspraksis på et velfungerende forsikringsmarked. Portugal fremlagde i forbindelse med sit svar på Kommissionens beslutning af 27. oktober 2010 om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure oplysninger, som viser et fald i antallet af virksomheder, der tegner forsikring (der er et fald på 29,41 % i slutningen af 2009 sammenlignet med det foregående år, og et yderligere fald på 12,53 % indtil september 2010), og et fald i værdien af den forsikrede portefølje (et fald på 32,84 % i slutningen af 2009 sammenlignet med det foregående år og et yderligere fald på 22,36 % indtil september 2010). Det fremgår imidlertid af et af de to breve fra private forsikringsselskaber, som Portugal fremlagde, og som påpeger den manglende adgang til dækning på det private marked, (brevet fra CESCE dateret den 22. november 2010), at virksomhedernes finansieringsbehov også faldt på grund af den faldende efterspørgsel. Det påståede fald i de forsikrede mængder er ikke tilstrækkeligt bevis på manglende adgang til dækning på markedet.
- (63) Hvis der reelt ikke er adgang til dækning på det private marked, og der så bliver adgang til dækning, når staten yder delvis dækning, kunne det være et tegn på, at forsikringsselskaberne har modtaget statsstøtte. Da markedet hovedsagelig tilpasser sig efter mængder og ikke efter priser, jf. betragtning 35, gør adgangen til kredit i kraft af statsstøtten det muligt for aktører, som allerede er til stede på markedet, at fastholde deres position.

⁽¹⁸⁾ Se berigtigelse i EFT C 217 af 2.8.2001, s. 2.

⁽¹⁹⁾ Listen omfatter EU-lande og OECD-lande.

⁽²⁰⁾ EUT C 6 af 11.1.2011, s. 5.

Tilpasning af præmierne til de præmier, der forlanges af private kreditforsikringsselskaber

- (64) De præmier, der forlanges under ordningen, udgør 60 % af den præmie, som et privat forsikringsselskab forlanger for at dække den samme kunde. I modsætning til det, Portugal har påstået, kan den risiko, der overføres til staten med ordningen, endvidere ikke betragtes som højere end den risiko, der dækkes af det private forsikringsselskab isoleret set. Der erindres om, at risikoen for misligholdelse vokser med det forsikrede beløb. Med en større forsikringsdækning ville eksportøren således acceptere at indgå flere kommercielle transaktioner med en given køber. Den samlede transaktionsmængde kunne overstige køberens tilbagebetalingsevne.
- (65) De portugisiske myndigheder finder, at den risiko, der er forbundet med flere transaktioner, er mindre, fordi en eksportør, der opnåede begrænset dækning, først ville forsikre de mest risikofyldte købere; med øget dækning ville eksportøren gradvist forsikre mindre risikofyldte købere. Dette argument tager dog ikke hensyn til, at kreditrammerne bevilges for hver køber, og at eksportøren derfor ikke kan vælge at anvende hele kreditrammen udelukkende til de mindst kreditværdige købere.
- (66) Endvidere ville de portugisiske myndigheders argument om, at de forsikrede supplerende transaktioner er mindre risikofyldte end de transaktioner, der forsikres af det private forsikringsselskab, føre til den konklusion, at de private forsikringsselskaber for et givet præmieniveau accepterer en højere risiko, mens de nægter at dække transaktioner med lavere risiko for samme præmieniveau. Hvis dette argument var korrekt, ville et rationelt privat forsikringsselskab forsikre flere transaktioner, som ville øge dets præmieindtægt og samtidig mindske risikoen. Med andre ord ville de portugisiske myndigheders argument pege i retning af en irrationel adfærd hos de private forsikringsselskaber, som ville acceptere at forsikre en mere risikofyldt del af porteføljen i stedet for den mindre risikofyldte del. Dette argument kan derfor ikke accepteres.
- (67) Som følge af den øgede risiko, foranstaltningen dækker, udsætter staten sig for et større forventet endeligt tab end det private forsikringsselskab, da det bevilgede og prissatte den oprindelige dækning uden hensyntagen til andre faktorer. I forbindelse med en ordning med supplerende dækning, hvor beslutningen om at udvide dækningen først træffes, efter at præmien for den oprindelige kreditforsikringsramme er blevet fastsat, skal prisen for den supplerende dækning derfor afspejle en højere risiko for eventuel overforsikring. De portugisiske myndigheders argument om, at virksomhederne foretager en negativ udvælgelse, som indebærer, at de mere risikofyldte transaktioner dækkes af private forsikringer, er ikke underbygget af konkrete oplysninger eller kendt markedspraksis. Den mest almindelige form for privat kortfristet kreditforsikring (generalpolice) kræver, at hele porteføljen af det krediterede salg er dækket af policen. Den forsikrede virksomhed er derfor udelukket fra at forsikre sine risici selektivt. Det er Kommissionens opfattelse, at prisen for supplerende forsikring burde have taget hensyn til den højere risiko, man udsætter sig for. Prisfastsættelsen burde derfor have været højere end den pris, som private forsikringsselskaber forlanger for basisdækningen.
- (68) I det foreliggende tilfælde er de præmier, der forlanges under ordningen, lavere end de nuværende præmier på eksportkreditforsikringsmarkedet, hvilket bekræftes af Portugal i dets svar på Kommissionens beslutning af 27. oktober 2010 om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure. Denne prisfastsættelse er også lavere end markedspriserne for 2007 og 2008. Derfor er de portugisiske myndigheders argument om, at prisfastsættelsen svarer til markedspriserne før krisen, heller ikke blevet bekræftet. Endvidere bør prisen også tage hensyn til størrelsen af risikoen for ordningen. Derfor bør prisfastsættelsen reelt være højere end markedsprisen.
- (69) I lyset af ovenstående er den ordning, der gælder for forsikringsselskaber, uforenelig med meddelelsen og de midlertidige rammebestemmelser.

6.3. FORENELIGHEDEN AF STØTTEN TIL EKSPORTØRER OG INDENLANDSKE HANDELSVIRKSOMHEDER**6.3.1. Foreneligheden af foranstaltningen vedrørende kortfristet eksportkreditforsikring**

- (70) I henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), der finder anvendelse under normale markedsvilkår, og artikel 107, stk. 3, litra b), i TEUF, der finder anvendelse i perioder med en alvorlig forstyrrelse i økonomien, kan støtte på visse betingelser være forenelig med det indre marked.

- (71) Kommissionen erindrer om, at artikel 107, stk. 3, litra b), i TEUF ifølge retspraksis skal anvendes indskrænkende, og at den skal modvirke en forstyrrelse i hele en medlemsstats økonomi ⁽²¹⁾.
- (72) I overensstemmelse med principperne i de midlertidige rammebestemmelser (punkt 5.1), som forlænget indtil den 31. december 2012, skal støtteforanstaltninger, for at de kan anses for forenelige, opfylde følgende kriterier:

a) *Relevans* Støtten skal være klart målrettet for effektivt at kunne afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i økonomien. Dette ville ikke være tilfældet, hvis foranstaltningen ikke var egnet til at afhjælpe forstyrrelsen.

b) *Nødvendighed* Støtten skal både med hensyn til beløb og form være nødvendig for at nå det fastsatte mål. Den må derfor ikke overstige det minimum, der er nødvendigt for at nå målet, og skal ydes i den form, der er bedst egnet til at afhjælpe forstyrrelsen. Med andre ord, hvis et mindre støttebeløb eller en foranstaltning med mindre fordrejende virkning var tilstrækkeligt til at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i hele økonomien, ville den pågældende foranstaltning ikke være nødvendig. Denne analyse bekræftes af Domstolens retspraksis ⁽²²⁾.

c) *Proportionalitet* De positive virkninger af foranstaltningerne skal fuldt ud afvejes mod konkurrencefordrejningerne, for at fordrejningerne kan begrænses til det minimum, der er nødvendigt for at nå formålene med foranstaltningerne. Artikel 107, stk. 1, i TEUF forbyder alle offentlige foranstaltninger, der kan fordreje samhandelen mellem medlemsstaterne. Enhver undtagelse fra artikel 107, stk. 3, litra b), i TEUF, som tillader statsstøtte, skal sikre, at denne støtte ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det fastsatte mål.

Relevans

- (73) Som der er redegjort for i betragtning 46 udelukker den måde, hvorpå ordningen er udformet, de virksomheder, der er hårdest ramt af krisen, og er derfor ikke egnet til at afhjælpe det påståede markedssvigt i form af manglende adgang til privat forsikringsdækning.

Nødvendighed og proportionalitet: tilpasning af præmierne til de præmier, der forlanges af private kreditforsikringsselskaber

- (74) Selv om de oplysninger, Portugal har fremlagt, peger på problemer på det private marked for eksportkreditforsikring, jf. betragtning 62, er der ikke dokumentation for manglende adgang til forsikringsdækning. Det kan derfor ikke fastslås, at der er behov for statsligt indgreb.
- (75) Som der er redegjort for i betragtning 21 og 64, udgør de præmier, der forlanges under ordningen, 60 % af de præmier, som private forsikringsselskaber forlanger for at dække den samme kunde.
- (76) I forbindelse med en ordning med supplerende dækning, hvor beslutningen om at udvide dækningen først træffes, efter at præmien for den oprindelige kreditforsikringsramme er blevet fastsat, skal prisen for den supplerende dækning derfor afspejle en højere risiko for eventuel overforsikring, jf. betragtning 65-67.
- (77) Målet om at tilvejebringe den påståede manglende forsikringsdækning kunne også nås gennem en ordning, hvor prisen fastsættes på en sådan måde, at den afspejler den underliggende risiko, som stater påtager sig. Derfor står prisfastsættelsen af ordningen, der er baseret på en præmie, som er lavere end den præmie, som markedet ville forlange for tilsvarende risici, ikke i forhold til ordningens mål.
- (78) I betragtning af ovenstående kan eksportkreditdelen af ordningen ikke anses for at være forenelig støtte til eksportører i henhold til artikel 107, stk. 3, litra b), i TEUF og de midlertidige rammebestemmelser.
- (79) Med hensyn til artikel 107, stk. 3, litra c), er alle argumenter vedrørende relevans, nødvendighed og proportionalitet lige relevante i forbindelse med forenelighedsanalysen i henhold til artikel 107, stk. 3, litra b). Derfor påvirker den støtte til eksportkreditforsikringsselskaber, som ydes under ordningen, handelsvilkårene i et omfang, der strider mod den fælles interesse.

⁽²¹⁾ Se f.eks. dom afsagt af Retten i Første Instans i forenede sager T-132/96 og T-143/96, Freistaat Sachsen, Volkswagen AG og Volkswagen Sachsen GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Sml. 1999 II, s. 3663, præmis 167.

⁽²²⁾ Se dom i sag 730/79, Philip Morris Holland BV mod Kommissionen, Sml. 1980, s. 2671, præmis 17. Dette princip blev for nylig bekræftet ved dom i sag C-390/06, Nuova Agricast Srl mod Ministero delle Attività Produttive, Sml. 2008 I, s. 2577, præmis 68.

6.3.2. Ordningens forenelighed i relation til forsikring af indenlandske handelstransaktioner

- (80) For så vidt angår anvendelsen af ordningen på indenlandske transaktioner, kunne forsikring af indenlandske handelstransaktioner under markedsprisen lede transaktioner væk fra eksport og i retning af indenlandske transaktioner og få stor indvirkning på importen. Derfor er statsstøtte til indenlandske handelstransaktioner under normale markedsvilkår strengt forbudt. I henhold til litra c) og b) i artikel 107, stk. 3, i TEUF kan støtte dog være forenelig med det indre marked på visse betingelser. I den forbindelse er der i meddelelsen og de midlertidige rammebestemmelser fastsat kriterier for foreneligheden af støtteforanstaltninger vedrørende kortfristet eksportkreditforsikring. Disse tekster omfatter imidlertid ikke indenlandske handelstransaktioner.
- (81) Portugal anmeldte ikke desto mindre ordningen på baggrund af den nuværende finansielle krise i henhold til de midlertidige rammebestemmelser. Det skal derfor fastslås, om ordningen i betragtning af de vidtrækkende konsekvenser af den nuværende finansielle krise kunne betragtes som forenelig med det indre marked direkte i henhold til artikel 107, stk. 3, litra b), i TEUF. I benægtende fald skal det analyseres, om foranstaltningen kan anses for forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 3, litra c).
- (82) For så vidt angår forenelighed i henhold til artikel 107, stk. 3, litra b), i TEUF kan Kommissionen i medfør af denne bestemmelse erklære støtte forenelig med det indre marked, hvis den har til formål at »afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi«.
- (83) Kommissionen erindrer om, at artikel 107, stk. 3, litra b), i TEUF ifølge retspraksis skal anvendes indskrænkende, og at den skal modvirke en forstyrrelse i hele en medlemsstats økonomi ⁽²³⁾. Den erindrer også om, at foranstaltningen skal være i overensstemmelse med principperne om relevans, nødvendighed og proportionalitet, jf. betragtning 73.
- (84) Foranstaltningen blev indført på baggrund af den nuværende finanskrisen og er tidsbegrænset.
- (85) Kommissionen har modtaget breve fra eksportører og private forsikringsselskaber, der viser et fald i forsikringsdækningen af indenlandske transaktioner. De portugisiske myndigheder har anført, at skadeskvoten er steget til 102 %. Denne bemærkning er dog ikke afgørende, eftersom stigningen har fulgt et konstant udviklingsforløb siden 2004, sådan som det fremgår af bemærkningerne fra de portugisiske myndigheder. Denne konstante stigning i skadeskvoten, selv før finanskrisen, tyder snarere på et strukturelt problem på markedet end på markeds-svigt inden for indenlandsk handelsfinansiering. Kommissionen har derfor ikke fundet det godt gjort, at ordningen er relevant med henblik på at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i økonomien, og er af den opfattelse, at ordningen ikke kan erklæres forenelig med det indre marked i henhold til de midlertidige rammebestemmelser eller artikel 107, stk. 3, litra b).
- (86) Med hensyn til foranstaltningens forenelighed med det indre marked i henhold til meddelelsen og artikel 107, stk. 3, litra c) er ordningens formål at afhjælpe den manglende adgang til dækning på forsikringsmarkedet. Da ordningen yder supplerende dækning, som giver private forsikringsselskaber en vis frihed med hensyn til valget af begunstigede, udelukker den potentielt virksomheder fra dækning, som befinder sig i en tilsvarende situation som de virksomheder, der er dækket, men som var hårdere ramt af krisen. Disse udelukkede virksomheder ville helt og ikke kun delvist have mistet deres forsikringsdækning. Foranstaltningen yder ikke blot supplerende dækning til støttemodtagerne, men giver også en fordel med hensyn til prisfastsættelse, da præmierne ligger under markedspræmierne. Som det allerede er blevet anført, udgør de præmier, der forlanges under ordningen, 60 % af de præmier, som et privat forsikringsselskab forlanger for at dække den samme kunde, mens den omstændighed, at dækningsgrænsen er udvidet til det dobbelte af den oprindelige dækningsgrænse, indebærer en højere risiko, som ikke er afspejlet i præmien. Prisfastsættelsen af ordningen er ikke berettiget i betragtning af nødvendigheden af at afhjælpe den manglende adgang til forsikringsdækning. Ordningen står ikke i forhold til det anførte mål på grund af den potentielle konkurrenceforbrejning.
- (87) Kommissionen konkluderer derfor, at den statsstøtte, der ydes til indenlandske handelsforsikringstransaktioner, ikke opfylder betingelserne i litra b) eller c) i artikel 107, stk. 3, i TEUF, og er uforenelig med det indre marked.

⁽²³⁾ Se f.eks. dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Udvidede Afdeling) i forenede sager T-132/96 og T-143/96, Freistaat Sachsen, Volkswagen AG og Volkswagen Sachsen GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Sml. 1999 II, s. 3663, præmis 167.

7. KONKLUSION

- (88) På baggrund af ovenstående konkluderer Kommissionen, at ordningen udgør statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF, som ikke kan erklæres forenelig med det indre marked.

8. TILBAGESØGNING

- (89) Det hedder i artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999 ⁽²⁴⁾, at i negative beslutninger om ulovlig støtte bestemmer Kommissionen, at den pågældende medlemsstat skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at kræve støtten tilbagebetalt fra støttemodtagerne. Kun støtte, der er uforenelig med det indre marked, skal tilbagesøges.
- (90) Formålet med tilbagesøgningen er at genoprette den situation, der eksisterede, før støtten blev ydet. Dette mål er nået, når den uforenelige støtte er tilbagebetalt af modtagerne, som derfor mister de fordele, de havde i forhold til deres konkurrenter. Det beløb, der skal tilbagesøges, bør være af en sådan størrelse, at modtagerne mister den økonomiske fordel, de havde opnået.
- (91) Da der ikke findes en relevant markedspris for godtgørelsen af statens dækning, skal der fastlægges et relevant benchmark med henblik på den nøjagtige beregning af støttebeløbet. Som fastsat i første led i punkt 4.2 i Kommissionens garantimeddelelse ⁽²⁵⁾, kan »subventionsækvivalenten« ved en lånegaranti i et givet år beregnes på samme måde som subventionsækvivalenten ved et lån på lempelige vilkår. Støttebeløbet kan således beregnes som differencen mellem en teoretisk markedspræmie og den præmie, der blev opnået ved hjælp af statsgarantien, med fradrag af eventuelle betalte præmier.
- (92) Støtten til forsikringsselskaberne sker i form af bevarelse af deres markedsandel. Uden støtte kunne dækningen være ydet af en anden markedsaktør. Konkurrencen på markedet er primært baseret på mængder og ikke på priser, jf. betragtning 35. Det er endvidere markedspraksis at fastsætte en gennemsnitspris for hele porteføljen, der så skal forsikres hos samme forsikringsselskab ⁽²⁶⁾ for at undgå »cherry picking« (selektiv udvælgelse) fra den forsikrede virksomheds side. »Cherry picking« kunne opstå, hvis den forsikrede virksomhed kun betalte en gennemsnitspris for højrisikokunder og ikke forsikrede lavrisikokunder eller forsikrede dem hos et andet forsikringsselskab. Hvis en anden markedsaktør havde ydet dækning til eksportørerne for hele den ønskede kreditramme, selv til en højere pris, ville eksportørerne derfor sandsynligvis have flyttet alle deres forsikringspolicer over til det alternative forsikringsselskab. Den økonomiske fordel er den avance, der opnås med den mængde, som er forsikret af hvert enkelt privat forsikringsselskab, med fradrag af de omkostninger, der er forbundet med denne mængde. Disse elementer, udtrykt som den fortjeneste, der blev opnået af de deltagende private forsikringsselskaber i den periode, hvor staten ydede supplerende dækning, ville være blevet registreret af en anden markedsaktør, hvis ordningen ikke havde eksisteret. Støtten til forsikringsselskaberne beregnes derfor som den fortjeneste, de deltagende forsikringsselskaber opnåede i den periode, hvor ordningen fandtes, som følge af deres dækning af individuelle eksportører og indenlandske handelsvirksomheder, som deltog i ordningen. Fordelen for de kunder, der var med i ordningen, skal beregnes for hver enkelt forsikringsselskab, der deltog i ordningen, og såfremt der er opnået en fortjeneste, som overstiger de minimis-beløbet, skal den tilbagebetales.
- (93) Med hensyn til eksportørerne skulle modtagerne have betalt en godtgørelse for den statslige dækning på markedsvilkår. Støttebeløbet bør derfor beregnes som differencen mellem den faktiske markedspræmie, tilpasset det ændrede risikoniveau. Kommissionen har udviklet en metode til beregning af det beløb, der skal tilbagebetales (se bilaget til denne afgørelse), baseret på rimelige antagelser og markedspraksis. Ifølge denne metode er en teoretisk markedspris for den dækning, der ydes af staten, lig med 110 % af den pris (i form af præmie), som det private forsikringsselskab forlanger for hver enkelt eksportør. Da den pris, der forlanges under ordningen, udgør 60 % af de præmier, der forlanges af det private forsikringsselskab, er det beløb, der skal tilbagebetales for hver transaktion, lig med det beløb, som staten forlanger under ordningen, multipliceret med 5/6.

⁽²⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1).

⁽²⁵⁾ Kommissionens meddelelse om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte i form af garantier (EUT C 155 af 20.6.2008, s. 10).

⁽²⁶⁾ Denne markedspraksis er baseret på den fremherskende anvendelse af globalprodukter (»whole turnover«) i stedet for enkeltrisikoprodukter.

- (94) Det i betragtning 93 omhandlede beløb udgør det beløb, der skal tilbagebetales, plus de faktisk påløbne renter af dette beløb fra den dato, hvor støtten blev stillet til rådighed for støttemodtagerne (datoen for de individuelle garantier), og indtil beløbet faktisk er tilbagebetalt. Renten beregnes som renters rente i overensstemmelse med kapitel V i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 ⁽²⁷⁾ som ændret ved forordning (EF) nr. 271/2008 ⁽²⁸⁾.
- (95) Denne afgørelse gennemføres øjeblikkeligt, navnlig tilbagebetalingen af al individuel støtte, der er ydet under ordningen, med undtagelse af støtte, som opfylder betingelserne i de forordninger, der er vedtaget i medfør af artikel 1 og 2 i Rådets forordning (EF) nr. 994/98 ⁽²⁹⁾, eller i enhver anden godkendt støtteordning, op til den maksimale støtteintensitet eller de de minimis-grænser, der gælder for denne støttetype —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den statsstøtte, der er involveret i den kortfristede eksportkreditforsikringsordning i medfør af lovdekret nr. 175/2008 af 26. august 2008 om oprettelse af Finova og lovdekret nr. 211/1998 af 16. juli 1998 om reglerne for gensidige garantiselskaber (som ændret ved lovdekret nr. 19/2001 af 30. januar 2001 og lovdekret nr. 309-A/2007 af 7. september 2007), og som Portugal ulovligt har ydet i modstrid med artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, er uforenelig med det indre marked.

Artikel 2

Individuel støtte, der er ydet under den i artikel 1 omhandlede ordning, og som på tildelingstidspunktet opfylder betingelserne i en forordning, der er vedtaget i medfør af artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 994/98, eller i enhver anden godkendt støtteordning, er forenelig med det indre marked, så længe den ikke overstiger den maksimale støtteintensitet eller de de minimis-grænser, der gælder for denne støttetype.

Artikel 3

1. Portugal tilbagesøger den i artikel 1 omhandlede uforenelige støtte fra støttemodtagerne.
2. De beløb, der skal tilbagesøges, pålægges renter fra det tidspunkt, hvor de blev udbetalt til støttemodtageren, og indtil de faktisk er tilbagebetalt.
3. Beløbet beregnes med renters rente i overensstemmelse med kapitel V i forordning (EF) nr. 794/2004 som ændret ved forordning (EF) nr. 271/2008.
4. Portugal afskaffer øjeblikkeligt den i artikel 1 omhandlede ordning og indstiller alle resterende udbetalinger af støtte under den i artikel 1 omhandlede ordning med virkning fra datoen for meddelelsen af denne afgørelse.

Artikel 4

1. Tilbagesøgningen af den støtte, der er ydet under den i artikel 1 omhandlede ordning, iværksættes omgående og effektivt.
2. Portugal skal efterkomme denne afgørelse senest fire måneder efter meddelelsen deraf.

⁽²⁷⁾ Kommissionens Forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁸⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 271/2008 af 30. januar 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 794/2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EUT L 82 af 25.3.2008, s. 1).

⁽²⁹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse former for horisontal statsstøtte (EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1).

Artikel 5

1. Inden to måneder efter meddelelsen af denne afgørelse forelægger Portugal følgende oplysninger for Kommissionen:

- a) Listen over støttemodtagere, som har modtaget støtte under den i artikel 1 omhandlede ordning, og det samlede støttebeløb, som de hver især har modtaget
- b) Det samlede beløb (hovedstol og renter), der skal tilbagebetales af hver støttemodtager
- c) En detaljeret beskrivelse af allerede trufne og planlagte foranstaltninger med henblik på at efterkomme denne afgørelse
- d) Dokumenter, der godtgør, at støttemodtagerne har fået besked på at tilbagebetale støtten.

2. Portugal holder løbende Kommissionen orienteret om de nationale foranstaltninger, der træffes for at efterkomme denne afgørelse, indtil den i artikel 1 omhandlede støtte er tilbagebetalt. Portugal meddeler på Kommissionens anmodning straks oplysninger om de foranstaltninger, der allerede er truffet eller er planlagt for at efterkomme denne afgørelse. Portugal giver også detaljerede oplysninger om de støttebeløb og renter, som støttemodtagerne allerede har tilbagebetalt.

Artikel 6

Denne afgørelse er rettet til Den Portugisiske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 2011.

På Kommissionens vegne

Joaquín ALMUNIA

Næstformand

BILAG

PRISFASTSÆTTELSE AF SUPPLERENDE FORSIKRINGSDÆKNING AF HANDELSTRANSAKTIONER

Præmier for forsikringsdækning fastsættes på en sådan måde, at i det mindst det forventede tab og administrationsomkostningerne er dækket. Derfor kan den minimumspræmie, der er acceptabel for en sund økonomisk aktør, udtrykkes som følger:

$$PR = Prob \times ExpectedLoss + adm = Prob \times (ExposureAtDefault - RecoveryAmount) + adm \quad \text{hvor:}$$

PR = den præmie, som forlanges af de private forsikringsselskaber, isoleret betragtet

Prob = sandsynligheden for, at forsikringsbegivenheden indtræder

Recovery Amount = det forventede beløb, der skal tilbagetales, baseret på historiske markedsoplysninger = adm

administrationsomkostninger. Af praktiske grunde antages administrationsomkostningerne i denne analyse at være lig nul (). Denne antagelse påvirker ikke resultatet af analysen, fordi administrationsomkostningerne ikke er en afgørende faktor for fastsættelsen af præmieniveauet. Hvis der er pålidelige oplysninger om administrationsomkostningerne til rådighed, kan variablen let medtages i analysen. = (ExposureAtDefault = det maksimale tabsbeløb, som en institution ville være eksponeret for i tilfælde af, at dens modpart misligholder sine forpligtelser)

I det følgende angiver det nedre indeks »O« en variabel uden (eller inden) statslig indgriben, og det nedre indeks »S« angiver en variabel med statslig indgriben.

Det fremgår af ovenstående formel, at:

$$\frac{PR_S}{PR_O} = \frac{Prob_S(Exposure_S - RecoveryAmount_S)}{Prob_O(Exposure_O - RecoveryAmount_O)}$$

Pr. definition:

$$RecoveryRate = \frac{RecoveryAmount}{Exposure}$$

eller $RecoveryRate \times Exposure = RecoveryAmount$ (tilbagebetalingssats x eksponering = tilbagebetalingsbeløb)

Udtrykket omskrives som følger:

$$\frac{PR_S}{PR_O} = \frac{Prob_S \times Exposure_S (1 - RecoveryRate_S)}{Prob_O \times Exposure_O (1 - RecoveryRate_O)}$$

Et kendetegn ved den undersøgte foranstaltning er, at dækningen under ordningen højst er lig med eller lavere end den dækning, der ydes af det private (basis)forsikringsselskab uden statsstøtte (dvs. at den statsstøttede dækning højst er lig med den dækning, der ydes af det private forsikringsselskab). Hvis det indtil videre antages, at den statsstøttede dækning nøjagtigt svarer til den dækning, som ydes af det private forsikringsselskab, giver det følgende resultat: $Exposição_S = 2 \times Exposição_O$.

I dette tilfælde omskrives udtrykket som følger:

$$\frac{PR_S}{2PR_O} = \frac{Prob_S(1 - RecoveryRate_S)}{Prob_O(1 - RecoveryRate_O)}$$

Følgerne af det, der inden for branchen er kendt som »over-crediting« i forhold til den korrekte prisfastsættelse af forsikringsdækningen af en handelstransaktion, er forklaret nedenfor. »Over-crediting« forekommer både i forbindelse med sandsynligheden for misligholdelse og i forbindelse med tilbagebetalingssatsen.

— Sandsynligheden for misligholdelse

Sandsynligheden for misligholdelse øges i takt med køberens handelsaktivitet. Handelskredit og banklån er ufuldstændige substitutionsprodukter: De kan navnlig begge anvendes til at udvide køberens/låntagerens aktivitet. Som det er tilfældet med banklån, skaber øget handelskredit derfor en risiko for »over-crediting«, dvs. at køberen udvider sin aktivitet ud over, hvad der er økonomisk effektivt. I forbindelse med de formler, der er vist, kan »over-crediting« udtrykkes som:

$$Prob_S \succ Prob_0$$

Denne situation ville navnlig opstå i tilfælde, hvor eksportøren er køberens vigtigste leverandør. I dette tilfælde vokser køberens økonomiske aktivitet proportionelt med den handelstransaktion, der er indgået med forsikringsselskabet/eksportøren, og vokser derfor proportionelt med størrelsen af den ydede kreditdækning.

— Tilbagebetalingssats

Som følge af den øgede krediteksponering øges det beløb, der skal tilbagebetales, også. Da det beløb, der kan tilbagebetales, afhænger af det hypotetiske likvidationsprovenu, begrænses dette teoretiske beløb, som kan tilbagebetales, af størrelsen af de aktiver, som køberen (eller likvidationsbestyreren) kan sælge for at dække handelskreditforpligtelsen, og da aktiverne er begrænset, vil tilbagebetalingssatsen stige mindre end proportionelt med stigningen i kreditdækningen.

$$RecoveryRate_S = RecoveryRate_0 \times a \text{ hvor:}$$

$0.5 \leq a \leq 1$ ($a = 0.5$, hvis tilbagebetalingsbeløbet overhovedet ikke stiger, når eksportøren får tildelt statens supplerende dækning for en transaktion med en bestemt køber; $a = 1$ i det teoretiske tilfælde, hvor tilbagebetalingsbeløbet stiger i samme takt som den samlede kreditramme, som eksportøren har modtaget for transaktionen med en bestemt køber.)

På baggrund af ovenstående kan det konkluderes, at $PR_S \succ 2PR_0$

Derfor er den præmie, der skal betales for den statslige dækning, højere end den præmie, der betales til det private forsikringsselskab for den oprindelige dækning.

En præmie på 110 % af den præmie, der er betalt for den oprindelige dækning, kan i passende udstrækning anses for at indgå i den øgede sandsynlighed for misligholdelse og den øgede tilbagebetalingssats. Et sådant præmieniveau ville være foreneligt med prisfastsættelsen på markedet. Inden for godkendte eksportkreditordninger lå præmiestigningerne fra den ene risikokategori til den anden i størrelsesordenen 25-50 % (¹).

Hvis $Exposure_S < 2 \times Exposure_0$, falder PR_S proportionelt (men er altid højere end PR_0). For at tage hensyn til denne faktor overvejes det i betragtning 93 i afgørelsen at beregne det beløb, der skal tilbagebetales i forbindelse med hver transaktion, som det beløb, staten har forlangt, multipliceret med 5/6, med følgende begrundelse. For hver transaktion forlanger staten 60 % af den præmie, som det private forsikringsselskab forlanger, mens markedsprisen ville have været 110 % af det private forsikringsselskabs præmie. Derfor beregnes markedspræmien ved at dividere den præmie, der faktisk blev betalt til staten, med 60 % og multiplicere den med 110 %. For at nå frem til det beløb, der skal tilbagebetales, skal det beløb, der allerede er betalt til staten, fratrækkes denne i præmie.

$$PremiumPaid \times \frac{110\%}{60\%} - PremiumPaid = PremiumPaid \left(\frac{110\%}{60\%} - 1 \right) = PremiumPaid \times \frac{5}{6}$$

(¹) Se f.eks. Kommissionens beslutning om finsk kortfristet eksportkreditforsikring i sag N 258/09.

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA